ဃဋာ

ဆယ်စောင်တွဲ

၀၂

သရင် စာပေ

သုတဆယ်စောင်တွဲ

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာပေခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၈၃၄၁)

သဇင်စာပေ

သဇင်စာပေ အမှတ်စဉ် (၂)၊

၁၉၇၅၊ ဒီဇင်ဘာလ၊
ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ-၃၀၀၀၊

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ၊လှငွေး၊
ဘလောက်-ခေတ်သစ်၊
မျက်နှာဖုံးရိုက်၊မြမောင် (သဇင်)၊

ပုံနှိပ်/ထုတ်ဝေသူ။
ဦးသန်းမောင်၊ (ပ-မြဲ၀၂၀၅၁) (ထ-မြဲ၀၁၆၁၂)၊
သဇင်ပုံနှိပ်တိုက်နှင့် သဇင်စာပေတိုက်၊ အမှတ်(၃၆၇)၊
၈၃-လမ်းနှင့် ၃၃-လမ်းဒေါင့်-မန္တလေးမြို့။

မာတိကာ

၁။ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး သရုပ်ပြပုံများ
၂။ မင်္ဂလသုတ် ပါဠိ အနက်
၃။ မင်္ဂလာတရား သုံးဆဲ့ရှစ်ပါး သရုပ်
၄။ မင်္ဂလသုတ် အမေး အဖြေ
၅။ မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်သားရန်
၆။ မင်္ဂလာ သံပေါက်
၇။ အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ အနက်
၈။ အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ အနက်
၉။ ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ အနက်
၁၀။ နမက္ကာရ ပါဠိအနက်
၁၁။ လောကနီတိ ပါဠိ အနက်
၁၂။ ပရိတ်ကြီး ပါဠိ အနက်
၁၃။ သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ် ကျင့်ဝတ်
၁၄။ ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခန်း
၁၅။ ဘိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ
၁၆။ သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ
၁၇။ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး
၁၈။ အနန္တငါးပါး ဘုရားရှိခိုး

၁။ ဘုရားဖြစ်တော်မူခါနီး၌ မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မူခြင်း။

ဘုရားအလောင်းတော်သည် သုဇာတာ၏ ဃနာနို့ဆွမ်းကိုဘုဉ်းပေးပြီး၍ နေရဉ္ဇရာမြစ်ကမ်း၏အေးချမ်းသာယာသော အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌ နေ့အဘို့တွင် သန့်စင်နေထိုင်တော်မူကာ ညနေချမ်းမှ ဗောဓိပင်သို့ အကြွတွင် မြက်ရိတ်ပုဏ္ဏားထံမှ မျက်ရှစ်ဆုပ်ကို အလှူခံတော်မူပြီးလျှင် ထိုမြက်ပေါ်မှာပင် "ဘုရားမဖြစ်သမျှ ဤတင်ပလ္လင်ကို မဖျက်တော့အံ့"ဟု ဓိဋ္ဌာန်လျက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူရာ ပြဟ္မာ သိကြား နတ်အများသည် ထံပါးသို့ ရောက်လာကြလေသည်။

ထို ထိုင်နေပုံကိုမြင်ရ၍ ကေန်မုချ ဗုဒ္ဓဖြစ်တော့မည်ကို သိသော မာရ်နတ်မင်းသည် ထန်ပြင်းသော ဒေါသဖြင့် နတ်ပြည်သို့ပြန်သွား၍ စစ်သည်တပ်သား စုဆောင်းကာ မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း လက်နက် မျိုးစုံ ကိုင်လျက် "တက်ကြလော့၊ ဖမ်းကြလော့"ဟု ဆော်ဩ ခြိမ်းချောက်လေရာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ လောင်းလျာသည် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်နေသော သားအပေါ်တွင် မိခင်၏မေတ္တာကဲ့သို့ ဘဝများစွာ အထုံပါသော မေတ္တာတော် အစွမ်းဖြင့် အေးချမ်းကြည်ဖြူ အောင်တော်မူလေသည်။

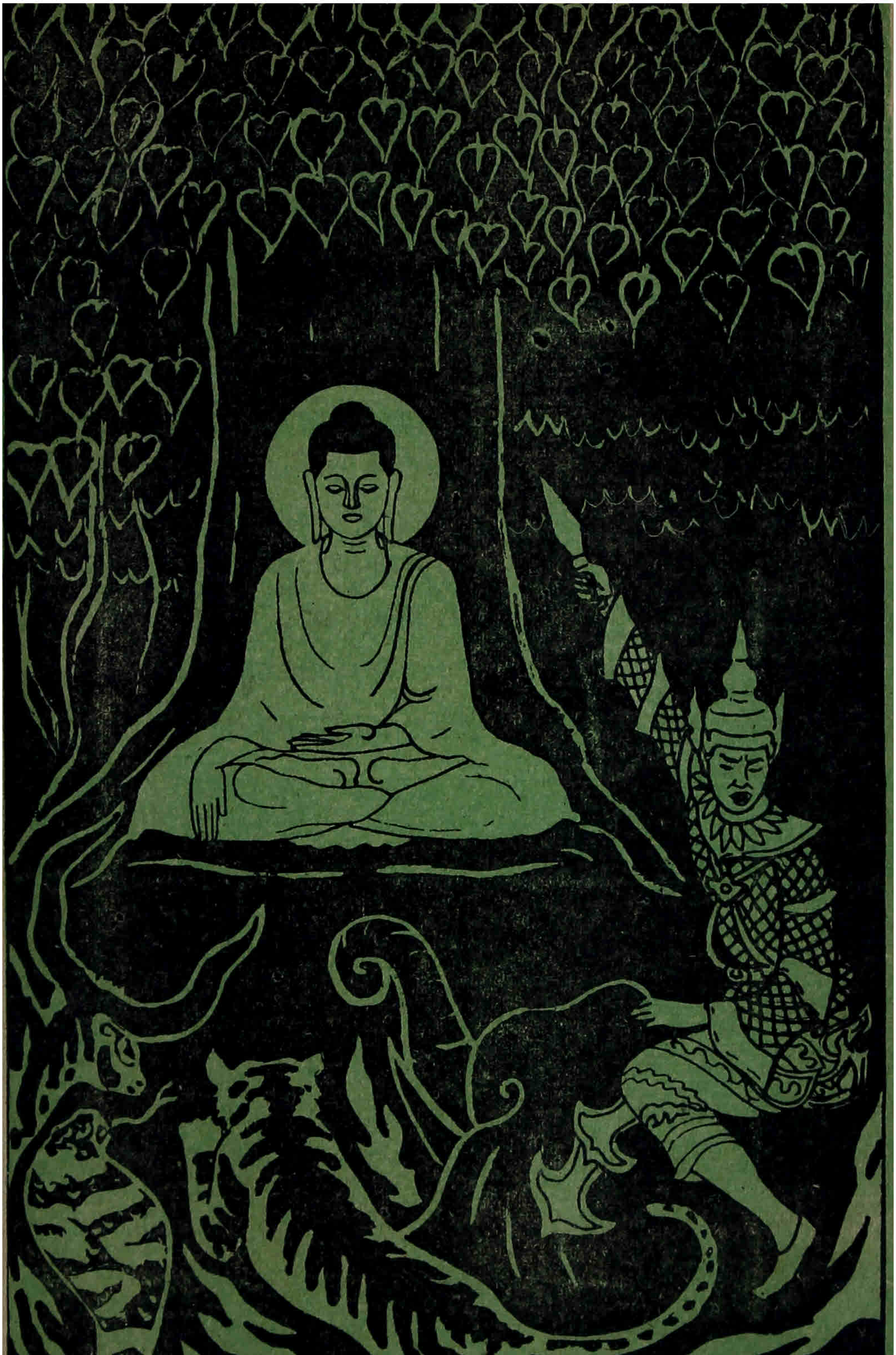

၁။ ဘုရားရှင်က မာရ်နတ်မင်းအား အောင်မြင်ခြင်း။

၂။ အာဠဝကနတ်ဘီလူးအား မေတ္တာဖြင့်ဆုံးမ၍ အောင်တော်မူခြင်း။

အာဠဝီမြို့၏ အနီး တဂါဝုတ်ခန့် ဝေးသော အရပ်၌ ညောင်ပင်ကြီးတပင်ရှိ၏၊ ထိုညောင်ပင်၌ အာဠဝကနတ်ဘီလူး၏ ဘုံဗိမာန်ရှိ၏၊ တညဉ့်သ၌ အာဠဝကသည် ဟိမဝန္တာနတ်အစည်း အဝေးသို့သွား၏၊ ထိုအချိန်မှာပင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် အာဠဝက နတ်ကြမ်းကို ဆုံးမဘို့ရာ ဗိမာန်အတွင်းသို့ ဝင်တော်မူလေရာ ဘုရားကို ကြည်ညိုနေသော တံခါးစောင့်နတ်သည် "အာဠဝက ထံ တိုင်ပါရစေ" ဟု ခွင့်ပန်ကာ အစည်းအဝေးသို့ သွား၍ တိုင်ကြားလေသည်။

ထိုအချိန်က ဒေါသကို ချုပ်တည်းထားရသော အာဠဝကသည် အခြားနတ်မင်းတို့ထံမှ မိမိဗိမာန်၌ ဗုဒ္ဓ ရောက်နေကြောင်းကို ကြားရပြန်သဖြင့် ချက်ချင်း အစည်းအဝေးမှထွက်၍ ကေလာသ တောင်ထွတ်သို့ခုန်တက်ကာ "ငါဟ-အာဠဝကတဲ့" ဟု ကြုံးဝါးလေသည်၊ ထို့နောက် တညလုံး လက်နက်မျိုးစုံဖြင့် ပစ်ခတ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓ၏မေတ္တာကြောင့် မထိနိုင်မှ အနားသို့ ချဉ်းကပ်လာသော အာဠဝကအား တရားပြ၍ အေးမြစွာ ဆုံးမတော်မူလေသည်။

၂။ ဘုရားရှင်က အာဠဝကဘီလူးအား အောင်မြင်ခြင်း။

၃။ ဘုရားနှင်းဘို့ရန် လွှတ်လိုက်သော နာဠာဂီရိဆင်ကို အောင်တော်မူခြင်း။

ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားကျောင်းဒကာ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကွယ်လွန်ပြီး၍ ဘုရားကို သတ်ဘို့ရန် အမျိုးမျိုး ကြံပါသော်လည်း အထမမြောက်ဘဲရှိလေရာ တနေ့သောအခါဝယ် ဆင်ထိန်းတို့အထံသို့သွား၍ "မင်းအသိအမှတ်ပြုသော ဆရာတော်များဆိုတာ ရာထူးနိမ့်နေသူကို ရာထူးတိုးမြင့်အောင် တတ်နိုင်ကြတယ်၊ ဒါကြောင့်ငါစေခိုင်းတာကို လုပ်ကြ၊ ရှင်ဂေါတမ ဒီလမ်းလာတဲ့ အခါ နာဠာဂီရိဆင်ပြောင်ကို လွှတ်လိုက်ကြ"ဟု စေခိုင်းလေသည်။

နာဠာဂီရိဆင်ကြီးကား အလွန်ကြမ်း၍ လူကိုထိုးသတ်လေ့ရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ရဟန်းတော်များနှင့်အတူ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ဆွမ်းခံဝင်လာသောအခါ ရာထူးတိုးလိုသော ဆင်ထိန်းတို့သည် ဆင်ကြီးကို ဘုရားဆီသို့ လွှတ်ပေးကြလေသည်၊ ဘုရားရှင်လည်း နင်းမည်ဟု ပြေးလာသော ဆင်ကြီးအပေါ်မှာ မေတ္တာဖြန့်လျက် တန့်ရပ်တော်မူနေလေသော် ဆင်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓရှေ့တော်၌ငြိမ်သက်စွာရပ်ကာ အဆုံးအမကို နားစိုက်နေလေသည်။

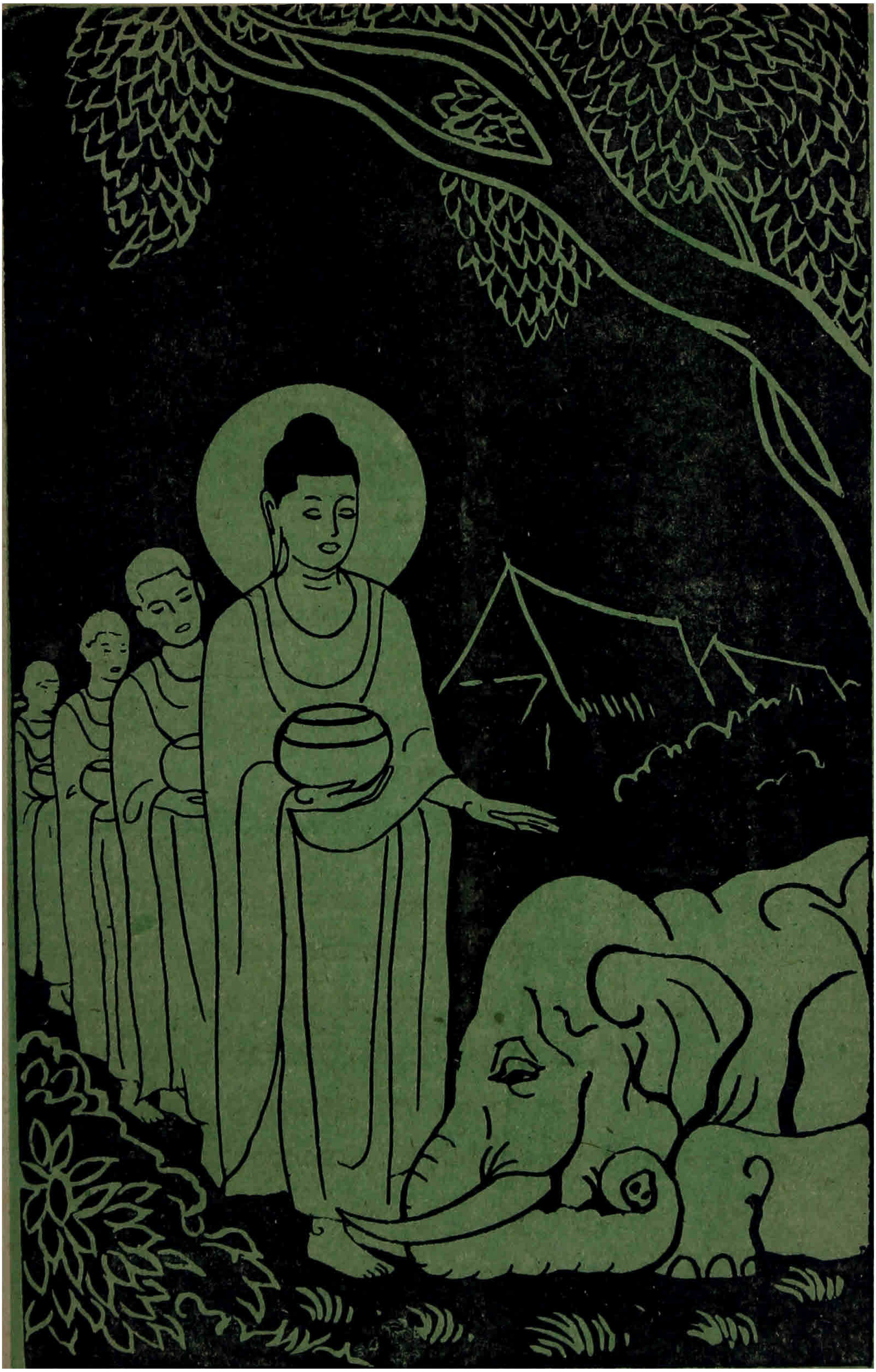

၃။ ဘုရားရှင်က နာဠာဂိရိဆင်အား အောင်မြင်ခြင်း။

၄။ အင်္ဂုလိမာလ တောပုန်းဓားပြကို အောင်တော်မူခြင်း။

အင်္ဂုလိမာလဆိုသူကား သာဝတ္ထိပြည် ပုရောဟိတ်အမတ်၏သား တက္ကသိုလ်ပညာတော်သင် လုလင်တယောက်ဖြစ်၏၊ သူသည် ဉာဏ်ထက်၍ ဝတ်ကျေသူ ဖြစ်သောကြောင့် ဆရာကြီးနှင့် ဆရာကတော်ပါ လွန်စွာ အချစ်ခံရသူတည်း၊ သို့သော် တခြားကျောင်းသားတို့က ဆရာကြီးအား တိုက်ကြသောကြောင့် ဆရာကတော်နှင့် အထင်မှားခံရရှာလေသည်၊ ထို့ကြောင့် သူများသတ်၍ သေစေလိုသော ဆရာကြီးသည် "လူတထောင် သတ်နိုင်မှ ပညာအကျိုးရမည်"ဟု ပြောဆို စေခိုင်းလေသည်။

သူသည် သာဝတ္ထိပြည်နယ်မှာ တောပုန်းဓားပြလုပ်၍ တောသို့လာသူ လူအများကို သတ်ကာ လူတယောက်လျှင် လက်တချောင်းကျ ဖြတ်၍ ပန်းလိုကုံးထားသောကြောင့် "အင်္ဂုလိ+မာလ"ဟုထင်ရှား၏၊ တထောင်ပြည့်ဘို့ တယောက်သာလိုသောနေ့၌ သားကိုတောင်းပန်ရန် ထွက်လာသော မိခင်ကိုပင် သတ်စရာ မြင်သောကြောင့် တင်ကြို၍ ကြွတော်မူလာသော ဗုဒ္ဓကိုလည်းသတ်ဘို့ လိုက်လေသော် တန့်ခိုးကြောင့် မမှီနိုင်ဘဲ နောက်ဆုံး၌ တရားနာရ၍ ရဟန်းပြုရှာလေသည်။

၄။ ဘုရားရှင်က အင်္ဂုလိမာလအား အောင်မြင်ခြင်း။

၇။ စိဉ္စမာဏဝိကာ ပရိဗိုဇ်မကို အောင်တော်မူခြင်း။

သာဝတ္ထိမြို့၌ စိဉ္စမာဏဝိကာ မည်သော ပရိဗိုဇ်မသည် နတ်သမီးလေးပမာ လှန်စွာလှ၏။ တိတ္ထိတို့သည် လာဘ်မရသဖြင့် လာဘ်ပေါသော ဗုဒ္ဓကို ချီးနှိမ်ဘို့ရာ စိဉ္စာကို စွပ်စွဲဖျက်ဆီးခိုင်းကြလေသည်။ စိဉ္စာသည် ကြက်သွေးရောင် ခြုံထည်ကလေးကို ခြုံကာ နေဝင်ခါနီးမှာ ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ သွားဟန်ဆောင်၍ တိတ္ထိတို့ကျောင်းမှာ အိပ်ပြီးလျှင် နံနက်စောစော မြို့သို့ဝင်ကာ ဇေတဝန်ကျောင်းမှ ပြန်လာဟန် ဆောင်လေသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ညနေ တရားနာ၍ ပြန်လာသူ နံနက်စောစော ဘုရားဖူးသွားသူတို့အား အထင်မှားစေပြီးလျှင် ၉-လ သောက်ကြာသော် သစ်သားဘုကို ဗိုက်မှာကပ်၍ အဝတ်ဖြင့်ပတ်ကာ ကိုယ်ဝန်ရှိဟန် ဆောင်လျက် ပရိသတ်အလယ်တွင် တရားဟောတော်မူနေသော ဘုရားအား "မီးနေဆောင် မပြင်ကောင်းလား" ဟု ဆဲဆိုစွပ်စွဲလာသည်ကို နတ်သားတို့ ကြွက်ဟန်ဆောင်လျက် ကိုက်ဖြတ်ချမှ ရိုက်ပုတ်၍ နှင်ထုတ်လိုက်ကြလေသည်။

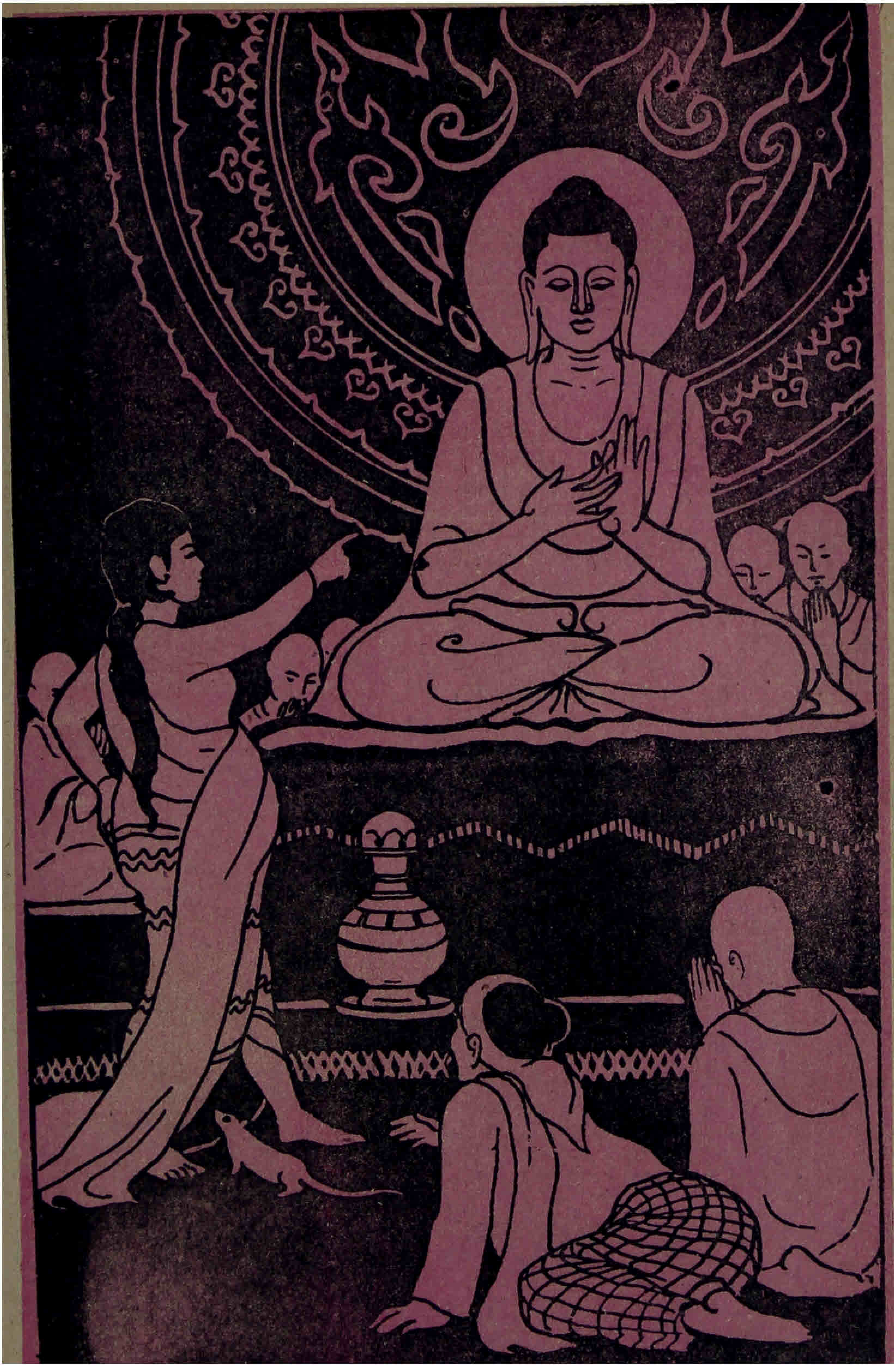

၅။ ဘုရားရှင်က စိဉ္စမာဏအား အောင်မြင်ခြင်း။

၆။ အယူဝါဒပြိုင်လာသော သစ္စကပရိဗုဇ်ကို အောင်တော်မူခြင်း။

ဝေသာလီပြည်၌ သစ္စက မည်သော ပရိဗိုဇ်သည် အယူဝါဒ အမျိုးမျိုးကို နားလည်၍ မင်းသားတို့အား အတတ်သင်ပေးနေသော ဆရာကြီးတည်း၊ သူသည် တိတ္ထိဆရာ အမျိုးမျိုးကို နှိမ်ချိုးခဲ့ပေါင်း များလှပြီဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓကိုလည်း နှိမ်ချိုးမည်ဟု ကြံစည်နေ၏၊ တနေ့သ၌ အရှင် အဿဇိထေရ်နှင့် တွေ့ရာမှ ဗုဒ္ဓအယူဝါဒကို သိရသဖြင့် ဗုဒ္ဓနှင့် ဝါဒပြိုင်ဘို့ ထွက်လာလေရာ အရှုံးအနိုင်သိလိုသော လူအပေါင်း များစွာလည်း ပါလာလေသည်။

ဝါဒစမ်းရာ၌ ရုပ်ခန္ဓာသည် အနတ္တာ (စီမံနိုင်သော အတ္တာ မရှိ) ဟူသော ဗုဒ္ဓစကားကို "အတ္တာ" ဟုငြင်း၏။ "အတ္တာရှိလျှင် ရုပ်ခန္ဓာကို လှအောင် စီမံပါစေလား" ဟု မိန့် တော် မူ ရာ မလှုပ်နိုင်၍ ငုတ်တုတ် ပေနေလေသည်၊ ၂-ကြိမ် မေးလည်း မလှုပ်ချေ ထိုအချိန်မှာ သိကြားမင်းက ဘီလူးကြီးယောင် ဆောင်၍ ဝရဇိန်လက်နက်ဖြင့် ခြိမ်းခြောက်နေ၏၊ ထို့ကြောင့် တတိယ အကြိမ်၌ " ရုပ်ခန္ဓာသည် "အနတ္တာဟုဝန်ခံရလေတော့သည်။

၆။ ဘုရားရှင်က သစ္စက ပရိဗိုဇ်အား အောင်မြင်ခြင်း။
(ဃ)

၇။ နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်း ကိုအောင်တော်မူခြင်း။

နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်းသည် နတ်မင်းအလား ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှစွာသော စည်းစိမ်ဖြင့် မြင့်မိုရ်တောင်၌နေ၏၊ လွန်စွာလည်း ဒေါသကြီး၏၊ တနေ့သ၌ ကချေသည်နဂါးမအပေါင်း ခြံရံကာ စည်းစိမ်ခံစားနေစဉ် ဘုရားရှင်သည် တန်ခိုးကြီး ရဟန်းတော်များနှင့်အတူနဂါးမင်း၏ အထက်ကောင်းကင်မှ တာဝတိံသာသို့ ကြွတော်မူလေသော် နဂါးမင်းသည် ပြင်းထန်စွာ ဒေါသဖြစ်၍ မြင့်မိုရ်တောင်နှင့် တာဝတိံသာကို ရစ်ပါတ်အုပ်ဖုံးထားလေသည်။

လမ်းခုလပ်သို့ ရောက်သောအခါ တာဝတိံသာကို မမြင်ရသဖြင့် နဂါးမင်းဖုံးအုပ်ထားကြောင်းကို သိကြသော ရဟန်းတော်တို့သည် နဂါးကိုဆုံးမရန် ခွင့်တောင်းကြသော်လည်း ခွင့်မရဘဲ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် တောင်းမှ ခွင့်ရလေသည်၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည် နဂါးယက်ကြီးသော ကိုယ်ကိုဖန်ဆင်း၍ နဂါးအထက်က ရစ်ပါတ်ဖုံးအုပ်ကာ ဖိ၍ ညှပ်ခြင်း စသည်ဖြင့် နှိပ်နှာအောင်ဆုံးမပြီးမှ ဘုရားထံခေါ်လာ၍ ရတနာ ၃-ပါးကို ကိုးကွယ်စေလေသည်။

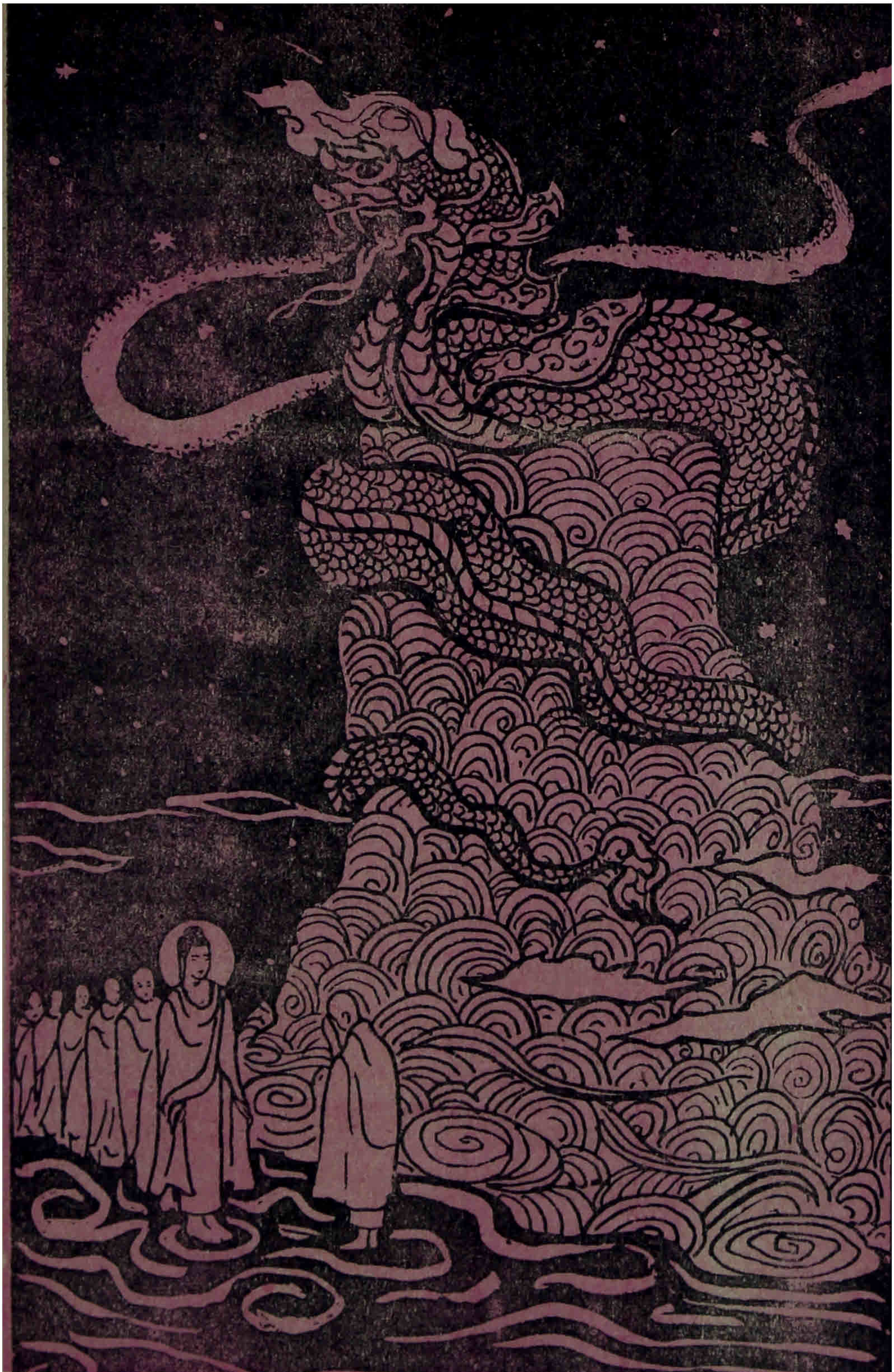

၇၊ ဘုရားရှင်က နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို အောင်မြင်ခြင်း။

၈။ မိစ္ဆာအယူရှိနေသော ဗကဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူခြင်း။

ဗက-မည်သော ဗြဟ္မာကြီးသည် ပဌမစျာန်ဘုံ၌ ဗြဟ္မာမင်း ဖြစ်သူတည်း၊ သူသည်အထက်၌ ဗြဟ္မာဘုံများ ရှိသေးကြောင်း မသိ၍ သူ့ဘုံကိုပင် ထိပ်ဆုံးဟုမှတ်ထင်ကာ သူနှင့်တကွ ဘုံဌာန ကိုလည်း "နိစ္စ-အမြဲတည်၏" ဟု အယူရှိနေ၏၊ ဗုဒ္ဓသည် ဗြဟ္မာ ပြည်သို့ ကြွတော်မူ၍ ဗြဟ္မာပရိသတ်အလယ်၌ သူ့အား ဤဘုံ ဌာနထက် သာလွန်သောအထက်ဘုံတွေရှိသေးကြောင်း၊ဤဘုံနှင့် ဗြဟ္မာတွေပါ မမြဲကြောင်းကို မိန့်တော်မူလေသည်။

ထို့နောက် ဗကဗြဟ္မာကိုပင် "သင်၏ ဖြစ်ပုံ သင်၏တန်ခိုးကြီး ပုံကိုငါသိသည်၊ သင့်ထက်တန်ခိုးကြီးသော အထက် ဗြဟ္မာမင်း များရှိသေးသည်" ဟု မိန့်တော်မူရာ သူယူထားသမျှ အမှားချည်း ဖြစ်နေသောကြောင့် တန်ခိုးပြသည့် အနေဖြင့် "ကိုယ်ဖျောက် ပြမည်"ဟု ပြော၍ ကိုယ်ဖျောက်လေလျှင် မပျောက်နိုင်ဘဲဖြစ်နေ သောကြောင့် ဘုရားက ကိုယ်ဖျောက်ပြပြန်ရာ ထိုနေရာမှာပင် ပျောက်သွား၍ တရားဟောတော်မူသည်။

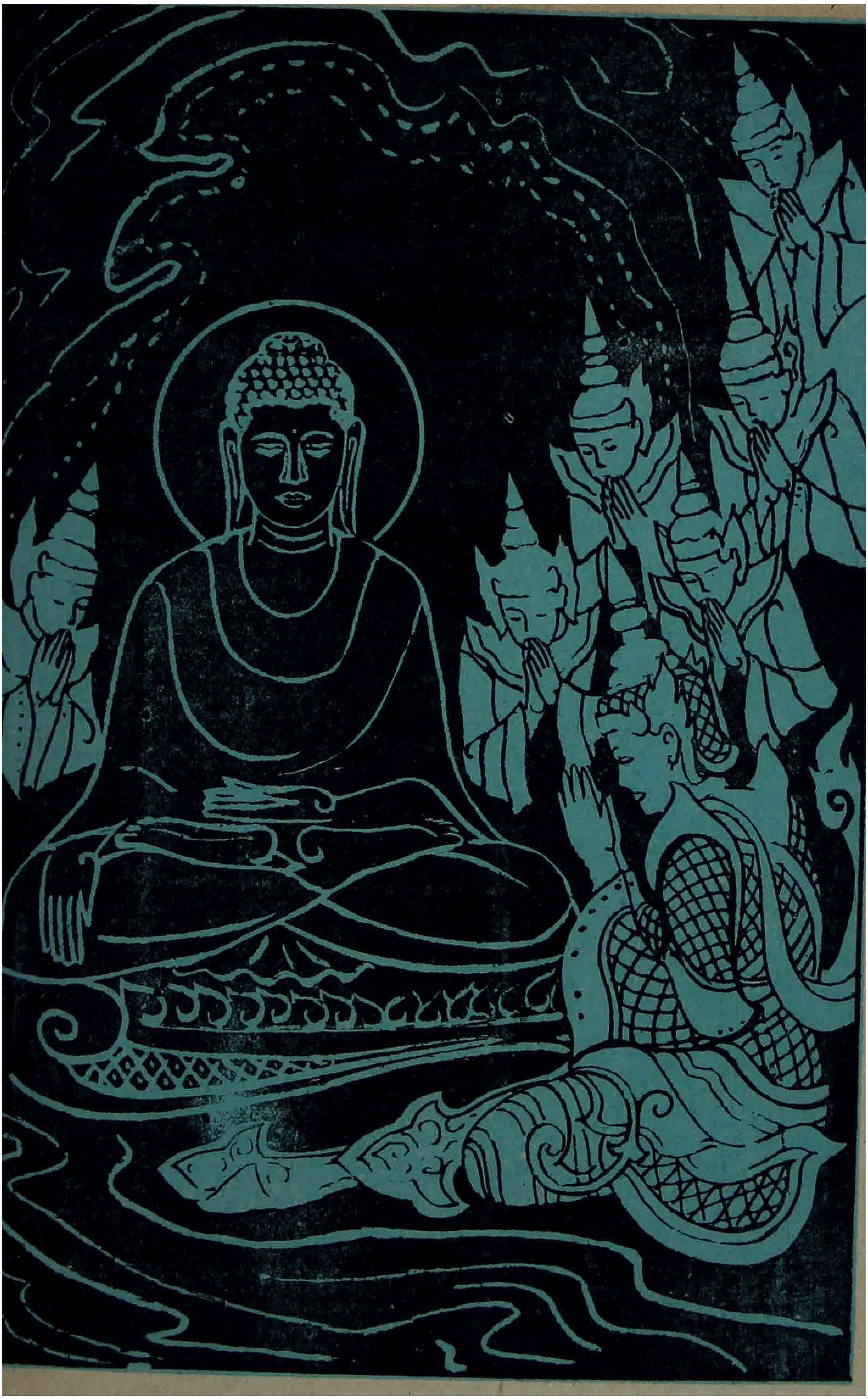

။ ဘုရားရှင်က ဗကဗြဟ္မာမင်းကို အောင်မြင်တော်မူခြင်း။
(၄)

၁-မင်္ဂလသုတ်ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ။
သောတ္ထာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတ္တိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။

၂။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၃။ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။ အထ ခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ။

၄။ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ။ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ။ ဧကမန္တံ ဌိတာ ခေါ သာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

၅။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ။
အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၆။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၇။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၈။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာစ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၉။ မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၀။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၁။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၂။ ဂါရဝေါစ နိဝါတော စ၊ သန္တုဋ္ဌီ စ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၃။ ခန္တီ စ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၄။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာနသစ္ဆိကိရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၅။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္ပတိ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၆။ ဧတာဒိသာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁-မင်္ဂလသုတ်အနက်

၁။ သဒေဝကာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်။ ယံ မင်္ဂလံ၊ အကြင် မင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။ သောတ္ထာနံ၊ စီးပွား ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဋ္ဌတ္တိံသဥ္စ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ တံ မင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ နအဓိဂစ္ဆန္တိဧဝ၊ မသိနိုင်ကုန်သည် သာလျှင်ကတည်း။

၂။ ဒေဝဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွား အလို့ငှာ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျောက်ပေတတ်ထသော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ ဟေ၊ အို....သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃။ ဘန္တေ ကဿပ၊ အရှင်မဟာ ကဿပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤ မဟာမင်္ဂလ သုတ်တော်ကို။ မေမယာ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်

သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ အညတရာ၊ အမျိုး အမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယာမ်လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင် အခါ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိ သည် ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍....

၄။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦး ၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်ပေ၏။

၅။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ သောတ္ထာနံ၊ စင်ကြယ်စွာ သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။အာကင်္ခမာနာ၊ လိုချင် တောင့် တကုန်သည်ဖြစ်၍။ မင်္ဂလာနိ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့် နှစ်နှစ်

တို့ကာလပတ်လုံး။ အစိန္တယုံ၊ ကြံကြကုန်၏။ စိန္တယန္တာပိ၊ ကြံကြကုန်သော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။ တံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်မြတ်ကို။ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့။

၆။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့ကို။ ယာ အသေဝနာစ၊ အကြင်မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသော သူတို့ကို။ ယာ သေဝနာစ၊ အကြင် မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို။ ယာပူဇာ စ၊ အကြင် ပူဇော်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၇။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား၊ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညတာစ၊ မိမိပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသောသူ၏ အဖြစ် သည်လည်းကောင်း။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤ သုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၈။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ အကြားအမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သိပ္ပဉ္စ၊ လက်မှုပညာအစရှိသော အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်

လည်းကောင်း။သုသိက္ခိတော၊ကောင်းစွာသင်အပ်သော။ဝိနယော စ၊ ဝိနည်းတရားသည်လည်းကောင်း။သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆို အပ်သော။ ယာ၀ါစာ စ။ အကြင် စကားသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤ လေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။တွံ၊သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊မှတ်လေလော့။

၉။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ မာတာပိတု၊ အမိ အဘ တို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူ ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပုတ္တဒါရဿ၊ သား မယားတို့အား။ သင်္ဂဟော စ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက် ပံ့ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနာကုလာ၊ အနှောင့်အရှက် မရှိ ကုန်သော။ ကမ္မန္တာ စ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သား သည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၀။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေးရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မစရိယာ စ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရ ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဉာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုး တို့အား။ သင်္ဂဟော စ၊ သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ ကမ္မာနိ စ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရား သည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၁။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ပါပါ၊ မကောင်းမှု့မှ။ အာရတိ စ၊ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိရတိ စ၊ အထူးသဖြင့်ရှောင်ကြဉ် ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဇပါနာ၊

သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်ခြင်းမှ။ သံယမော စ၊ ကောင်းစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌။ အပ္ပမာဒေါ စ၊ မမေ့မလျော့ ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုသေထိုက်သော သူတို့ကိုရိုသေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဝါတောစ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချ ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌိ စ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကတညုတာ စ၊ သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဓမ္မဿဝနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤငါးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၃။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ခန္တီစ၊ သည်းခံရခြင်းသည်လည်းကောင်း။သောဝစဿတာ စ၊ သူတော်ကောင်းတို့ဆုံးမအပ်သောစကားကိုနာလွယ်သောသူ၏အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား။ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဓမ္မသာကစ္ဆာ စ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၄။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ တ ပေါ စ၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ သိမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ သစ္ဆိကိရိယာ စ၊ မျက်မှောက်ပြုရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထသော။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊မတုန်မလှုပ်။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိ။ ဝိရဇံ၊ ရမက်ဟူသောမြူလည်း မရှိ။ ခေမံ၊ ဘေးလည်းမရှိ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၆။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဧတာဒိသာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌတ္တိံသမင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို၊ကတွာန၊ ပြုကျင့်ရသောကြောင့်၊သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ အပရာဇိတာ၊ ရန်သူတို့သည် မိမိအား မအောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ သောတ္ထိံ၊ချမ်းသာခြင်းသို့။ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ထိုသုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော တရားသည်လျှင်။ တေသံ၊ ထိုနတ်၊လူ တို့အား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလသုတ်အနက်ပြီး၏။

မင်္ဂလာ တရား

သုံးဆယ့် ရှစ်ပါးသရုပ်

"အသေဝနာစ ဗာလာနံ" ဟူသော ပုဒ်၌ ၃-ပါး

၁။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။

၂။ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။

၃။ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းလည်း တပါး။

"ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ" ဟူသောပုဒ်၌ ၃-ပါး

၁။ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌နေရခြင်းလည်းတပါး။

၂။ ရှေးရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသော သူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး။

၃။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းလည်း တပါး။

"ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ" ဟူသော ပုဒ်၌ ၄-ပါး

၁။ အကြားအမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်လည်းတပါး။

၂။ အပြစ်မရှိသော အတတ်ကိုတတ်ရခြင်းလည်း တပါး။

၃။ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ဝိနည်းစာရေးလည်း တပါး။

၄။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်း တပါး။

"မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ"ဟူသော ပုဒ်၌ ၃-ပါး

၁။ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ သား မယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ အနှောင့်အရှက်မရှိသောအမှုလည်း တပါး။

"ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ"ဟူသော ပုဒ်၌ ၄-ပါး

၁။ အလှူပေးရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ အဆွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။
၄။ အပြစ်မရှိသောအမှုလည်း တပါး။

"အာရတီ ဝိရတီ"ဟူသော ပုဒ်၌ ၄-ပါး

၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာ ကြဉ်ရှောင်ရခြင်း လည်း တပါး။
၄။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းလည်း တပါး။

"ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ"ဟူသောပုဒ်၌ ၅-ပါး။

၁။ ရိုသေအပ်သောသူတို့ကို ရိုသေရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
၄။ သူ့ကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်း တပါး။
၅။ လျောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းလည်း တပါး။

"ခန္တီစ သောဝစဿတာ"ဟူသော ပုဒ်၌ ၄-ပါး

၁။ သည်းခံရခြင်းလည်း တပါး။

၂။ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမရာ လိုက်နာ လွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။

၃။ ရဟန်း ပဏ္ဍာတို့အား ဖူးမြော်ရခြင်းလည်း တပါး။

၄။ လျောက်ပတ်သောအခါ၌တရားစကားကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းလည်း တပါး။

"တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ"ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး

၁။ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။

၂။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။

၃။ အရိယသစ္စာတရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး။

၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်း တပါး။

"ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ"ဟူသော ပုဒ်၌ ၄-ပါး

၁။ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံ ငြားသော်လည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး။

၂။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး။

၃။ ရမ္မက်ဟူသော မြူကင်းခြင်းလည်း တပါး။

၄။ ဘေးမရှိခြင်းလည်း တပါး။

မင်္ဂလသုတ် အမေး အဖြေ

မေး။ ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။

ဖြေ။ မင်္ဂလသုတ်ကို သင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလသုတ်၌ အပြားအဘယ်မျှရှိသနည်း။

ဖြေ။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ပါဌ်ကိုထောက်၍ သိရပါသနည်း။

ဖြေ။ ဒေသနာ ပရိယောသာန နိဂုံးအဆုံးဖြစ်သော "ဧတာဒိသာနိ အဋ္ဌတ္တိံသဥ္စ မင်္ဂလာနိ"ဟူသော ပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်မျှသောဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာနည်း။

ဖြေ။ အသေဝနာစလည်း တဂါထာ၊ ပတိရူပလည်း တဂါထာ၊ ဗာဟုသစ္စဥ္စလည်း တဂါထာ၊ မာတာပိတုလည်းတဂါထာ၊ ဒါနဥ္စလည်း တဂါထာ၊ အာရတီလည်း တဂါထာ၊ ဂါရဝေါစလည်းတဂါထာ၊ ခန္တီစလည်းတဂါထာ၊ တပေါစလည်း တဂါထာ၊ ဖုဋ္ဌဿလည်း တဂါထာ ဤ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။

ဖြေ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ့်ကြောင့် တွင်သနည်း။ (ဆိုသနည်းဟုလည်းမေး။)

ဖြေ၊ "သဗ္ဗံ မနုမေတ္တ အတ္တိတိ"ဟုပါဌ်ရှိသောကြောင့်ခပ်သိမ်းသော လောကီစည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာအပေါင်းတို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟုအဘယ့်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ငွေအသပြာအတိခင်းပြီးလျှင် မြေဘိုးပေး၍ ဆောက်သောကြောင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူ ဆောက်သနည်း။

ဖြေ။ အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အနာထပိဏ်သူဌေးဟု အဘယ့်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ "အနာထာနံ ပိဏ္ဍံ ဒဒါတိတိ အနာထပိဏ္ဍိကော"ဟူသော ပါဌ်နှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော၊ သူတို့ကို ထမင်းရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ်သူဌေးဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ သုဒတ္တ ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်သာဝတ္ထိပြည်နှင့် နီးသလော ဝေးသလော၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်စသည် တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ။ “ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိနဂရဿ အဝိဒူရေ ဓနုပဋ္ဌ သတမတ္တ ဒက္ခိဏပဿေ”ဟူသော သာဓကပါဠိ ရှိသော ကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင်အရပ်၌ဖြစ်သော ကုလ လေးတာ အပြန်ငါးရာအရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော၊ စပယ်ရုံ လော၊ ဦးပြည်းလော။

ဖြေ။ “တိဘူမိကေသု ဂန္ဓကုဋိသု” ဟူ၍ သာဓကပါဠိ ရှိသော ကြောင့် စုလစ် မွန်းချွန်တို့ဖြင့် တင့်တယ် ဆန်းကြယ်စွာ တန်ဆာဆင်အပ်၍ ဘုံသုံးဆင့်ရှိသော ဇေတဝန်ကျောင်း တော် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူတောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ အမျိုးအမည် မထင်ရှားသော နတ်သား တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟုဆိုသနည်း။

ဖြေ။ “အညတရာ ဒေဝတာ” ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသောနတ်သား အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ ဣန္ဒ သက္က သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။

ဖြေ။ သန်းခေါင်အခါ တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ့်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ “အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ”ဟူသော ပါဠိကိုထောက်၍သိရ ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသောနတ်သားကို အဘယ် အကြောင်းကြောင့် သိကြားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ဘုရားသခင်၏ခြေရင်းတော်၌ ညဥ့်ဦးယာမ်ကားစတုမဟာရာဇ်နတ်တို့ ဆည်းကပ် ဖူးမြော် ပူဇော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ သန်းခေါင်ယာမ်အခါ၌ တာဝတိံသာ နတ် သိကြားတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမြော်မြဲအချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်၊ မိုးသောက်ယာမ်ကား ဗြဟ္မာတို့ဆည်းကပ်ဖူးမြော်မြဲအချိန် အခါဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကာလ သုံးပါးတို့တွင် သန်းခေါင်ယာမ် အချိန်ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ သိကြား တောင်းပန်ကြောင်း အဘယ်သူ ကြားသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ့်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ "အာနန္ဒတ္ထေရေန သုတံ"ဟူသော ပါဠ်ကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားသော် အဘယ်သူ့ကို ပြောသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကို ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်မဟာကဿပဟု အဘယ့်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ "ကဿကကမ္မာဒိသုသံဝေဂံ ပဋိလဘိတွာန ပဗ္ဗဇနတောတိ ကဿပေါ"ဟူသောဝိဂ္ဂိုဟ်ပါဠ်နှင့်အညီလယ်ယာလုပ်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်းတရားကိုရ၍ ရဟန်းပြုသောကြောင့် ကဿပဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူဆိုသနည်း။
ဖြေ။ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သားကိုယ်ရေတို့၏ တင့်တယ်ခြင်း ရှိသောကြောင့် ပိပ္ပလိလုလင်ဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးဆိုသော် အဘယ်သည် တို့နည်း။
ဖြေ။ အသေဝနာစ၊ ပ၊ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော ပဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ပတိရူပ၊ ပ၊ ဧတံမင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ ပ၊ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံဟူသောတတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ မာတာပိတု၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ဒါနဉ္စ၊ ပ၊ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသောပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ အာရတိ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ဂါရဝေါစ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာငါးပါး။ခန္တီစ၊ ပ၊ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံဟူသောအဋ္ဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ တပေါစ၊ ပ၊ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော နဝမဒေသနာတော်၌မင်္ဂလာလေးပါး။ဖုဋ္ဌဿ၊ပ၊ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံဟူသော ဒသမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ဤသို့အားဖြင့် မင်္ဂလာသုံးဆယ့်ရှစ်ပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာအစရှိသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။
ဖြေ။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲမဆည်းကပ် ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ပညာရှိသော သူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်နိုးနှော့ရခြင်း

သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဘုရား အစရှိသော ရတနာသုံးပါးတို့အား အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ပတိရူပဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရှေးကပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ပတိရူပဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ပတိရူပဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဗာဟုသစ္စဉ္စ အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကျမ်းဂန်တရား အကြားအမြင် များရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်ခပ်သိမ်း ကင်းသော နှုတ်မှုအဘတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကောင်းစွာသိအပ်သော ဝိနည်းတရားတို့ကိုသင်ကြားရခြင်းသည်သည်း

မင်္ဂလာတပါး၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ပြောဆို ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဗာဟုသစ္စဥ္စအစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဗာဟုသစ္စဥ္စ အစရှိသော တတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ် သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ သားမယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ ရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အနှောင့်အရှက်မရှိသော လယ်လုပ် ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်းအမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။ ဤသို့အားဖြင့် မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားသုံးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ဒါနဥ္စ အစရှိသော ပဥ္စမဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ တရားကိုကျင့် ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အဆွေအမျိုး တို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ် မရှိသော အကြင်အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒါနဥ္စ အစရှိသော ပဥ္စမဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဒါနဥ္စ အစရှိသော ပဥ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကိုသိရပါပြီ။ အာရတီအစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင် ရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ကိုယ်၏အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်း သောစိတ်ဖြင့်"ငါသည် မကောင်းမှုကိုမပြုပြီ၊ငါ၏အသက် သေသော်လည်းသေပါစေ၊ သူ၏အသက်ကိုမသတ်မူ၍ သူ့ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်း အစရှိသော အမှုကိုမပြုပြီ" ဟု အထူး သဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

မေး။ သုရာငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပိဋ္ဌသုရာ၊ မုန့်ညက်ဖြင့် ပြုသော သေ။ ပူဝသုရာ၊ မုန့်ဖြင့် ပြုသောသေ၊ ဩဒနသုရာ၊ ထမင်းဖြင့်ပြုသောသေ။ ကိဏ္ဏ ပက္ခိတ္တသုရာတဆေးထည့်၍ပြုသောသေ။သမ္ဘာရသံယုတ္တာ များစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသောသေ။ ဤ သည်ကား သေငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မေရယ ငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပုပ္ဖါသဝေါ၊ အပွင့်ရည်ဖြင့်ပြုသောအရက်။ ဖလာသဝေါ၊ သစ်မည်စည်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြုသော အရက်၊ မဓွာ သဝေါ၊ မုဒရက်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ ဂုဠာသဝေါ၊ ကြံရည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ သမ္ဘာရ သံယုတ္တော၊ များစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ဤသည်တို့ကားမေရယငါးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုးငါးပါးကို သောက်စားခြင်းမှ

စောင့်စည်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဒါန, သီလ, ဘာဝနာ, အပစာယန, ဝေယျာဝစ္စ, ပတ္တိဒါန, ပတ္တာနုမောဒန, ဓမ္မဿဝန, ဓမ္မဒေသနာ, ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရားဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့လျော့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့အားဖြင့် အာရတီအစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌မင်္ဂလာတရားလေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အာရတီအစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ ဂါရဝေါစ အစရှိသော သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ဇာတ်,ဂုဏ်ရှိသော သူတို့အား အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ ရရ သမျှသော ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတပါးကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌တရားတော်ကိုနာရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သတ္တမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ဂါရဝေါစ၌ မင်္ဂလာတရားငါးပါးကိုသိရပါပြီ။ ခန္တီစ အစရှိသော အဋ္ဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကိုယ့်အောက်ယုတ်သောသူတို့ကိုသည်းခံရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုလွယ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊လျောက်ပတ်သော တရားစကားကို နှီးနှောပြောဆို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမဒေသနာ တော်ဖြစ်သော ခန္တီစဉ်မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစဉ်မင်္ဂလာ တရားလေး ပါးကိုသိရပါပြီ။တပေါစအစရှိသောနဝမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဟူသည်ကားအဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မြတ်သော မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ ဥပေက္ခာတည်းဟူသော ဗြဟ္မ စိုရ်တရားကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရိယ သစ္စာတရားမှန်တို့ကိုသိမြင်ရခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် တပေါစအစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ နဝမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော တပေါစ၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ဖုဋ္ဌဿအစရှိသော ဒသမ ဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးဟူသော်ကား အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ လာဘော, အလာဘော၊ ယသော, အယသော၊ နိန္ဒာ, ပသံသာ၊ သုခံ, ဒုက္ခံ တည်းဟူသော လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်တွေ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ထိုလောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့ကိုတွေ့သောအခါ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိလေသာရမ္မက် ဟူသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်သော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကြောက်မက်ခြင်းကင်းသော အဖြစ်သည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့်ဒသမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာတရားတော်ကို အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည် အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အား ပြောသည်ဆိုသော် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ့်ကြောင့်ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ စကြဝတေးအစရှိသော ဘုန်းကြီးသောမင်းတို့သည် သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊ အရှေ့ အနောက်-တောင်-မြောက် စသော အရပ်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့ပြင်မြောက်ဘက်အရပ် ဝေဘာရ တောင်ဝှမ်း စရည်းပင်ရောက်သော ကျောက်ဂူလိုဏ်ဝ၌ နတ်တို့

ဘုံဆောင် ဗိမာန်နှင့်တူသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ချောမော ပြေပြစ် ဆန်းကြယ်လှစွာသော ရတနာသဘင်မဏ္ဍပ်မှ ဣန္ဒနီလာ, မသာရဂလ်, မနောမယ အစရှိသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် စီမံအပ်သော တွေတွေ ဒီးဒီး ရွှေချောင်းစီးသကဲ့သို့ လျှံညီးတောက်ပသောပလ္လင်ထက်၌ အဘိုးအတိုင်းမသိထိုက်သော ခင်းနှီး နေရာပေါ်တွင် ဆင်စွယ်စီသောယပ်ကို ကိုင်၍ အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာပြုလျက် နေတော်မူပြီးလျှင် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာကို အမှူးပြု၍ ဆောင်ရွက်တော်မူသောအရှင်မဟာကဿပရဟန္တာကြီးက မေးတော်မူလျှင် အရှင်အာနန္ဒာက ဖြေလျှောက်ပါသည်ဘုရား၊ နတ်သားတောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသောအခါ ကုဋေ ရှစ်သန်းမျှလောက်ကုန်သော နတ်သားတို့သည် ရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်၏ဟု ဆိုပါသည်။ သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ်ဖြစ်သူ အနန္တဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မင်္ဂလသုတ် အမေးအဖြေ ပြီး၏။

မင်္ဂလသုတ်၌

အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပါယ်

မင်္ဂလသုတ်၌ အဓိပ္ပါယ်ကို အထူးမှတ်သားရန်
အနည်းငယ်မျှထည့်သွင်းလိုက်ပါဦးအံ့

ကေမန္တံ့ အဒ္ဓာသိ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား....နီးလွန်းသော အရပ်၊ ဝေးလွန်းသောအရပ်၊ လေညာဖြစ်သောအရပ်၊မြင့်သောအရပ်၊ ရှေ့တူရူဖြစ်သော အရပ်၊ နောက်တူရူ ဖြစ်သောအရပ်၊ ၎င်းခြောက်ရပ်မှလွတ်သောအရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား—ရတနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသောအရပ်၌ နေရခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

အတ္တသမ္မာပဏိဓိစ ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား....ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကား....ပိသုဏာဝါစာမှကြဉ်၍ဆိုသော သုဘာသိတစကား၊ ဖရုသဝါစာမှကြဉ်၍ဆိုသော ပိယဝါစာစကား၊ သမ္ဖပလာပမှ ကြဉ်၍ဆိုသောဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှ ကြဉ်၍ဆိုသော သစ္စာစကား၊ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောစကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား....သရဏဂုံဆောက်တည်၍ ပဉ္စသီကိုထိန်းစောင့်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြု၍ တရားတော်နှင့်အညီ သားမယားကို မွေးမြူရမည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနဥ္စ ဓမ္မစရိယာ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... ဆွမ်း, အဖျော်, ကျောင်း, သင်္ကန်း, ယာဥ်,ပန်း, နံ့သာပျောင်း, နံ့သာ, အိပ်ရာ နေရာ, ဆီမီး ၎င်းဒါနဝတ္ထု ဆယ်ပါး၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေး၊ ဤဆယ့်တပါးကို ဒါနဥ္စပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ငါးပါးသီလ, ဆယ်ပါးသီလ, စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့ကို ဓမ္မစရိယာပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ အင်္ဂါသီလကို အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ ဟူသောပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတီ ဝိရတီ ပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... စိတ်နှလုံးဖြင့် ကြဉ် ခြင်းသည် အာရတီမည်၏။ ကိုယ်,စိတ်နှစ်ပါးဖြင့် ကြဉ်ခြင်းသည် ဝိရတီမည်၏။

မဇ္ဇပါနာပါဌ်၏အဓိပ္ပါယ်ကား.... သုရာငါးပါး၊ မေရယငါးပါး ကို ကြဉ်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဋ္ဌီစ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား— ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးစေခြင်းငှါ လောဘအာရုံသို့ မလိုက်မူ၍ ရရှိသမျှသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... ကာမ ဝိတက်, ဗျာပါဒဝိတက်, ဝိဟိံသဝိတက်, ဤမိစ္ဆာဝိတက် မဝင်လာ သောအခါသည် တရားတော်ကို နာခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သော အခါမည်၏။

သောဝစဿတာ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... သားတော် ရာဟုလာကို ဩဝါဒ ပေးတော်မူသောအခါ တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့် နာယူလွယ်သကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမစကားကို တခွန်းတည်းဖြင့် နားထောင် နာယူလွယ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သမဏာနဉ္စဒဿနံ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... သီလဝန္တ ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါစ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... ဝီရိယကိုဖြစ်စေ၍ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းရမည် ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စဟူသော ပါဌ်၏အဓိပ္ပါယ်ကား... မေထုန် ၇-ပါးမှ ကြဉ်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယသစ္စာနဒဿနံ ဟူသော ပါဌ်၏အဓိပ္ပါယ်ကား.... သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာန သစ္ဆိကိရိယာစ ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေဟိဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား လာဘ်ရခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ အခြံအရံ ရှိခြင်း၊ အခြံအရံ မရှိခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း ဤလောကဓံတရား ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပါယ်ပြီး၏။

မင်္ဂလာသံပေါက်

၁။ ကောလာဟလ၊ ကြုံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ။

၂။ သက္ကာသိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထား ဒေသနာ။

၃။ အသေဝနာစ၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြ, ဝေးဝေးခွာ။

၄။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြမှီဝဲရာ။

၅။ ပူဇနီယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ။

၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ။

၇။ ပုဗ္ဗေကတ၊ လှူဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ။

၈။ ကိုယ်ကိုစောင့်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြနိဗ္ဗုတာ။

၉။ အကြား အမြင်၊ များမြောက်ပင်၊ ကြည်လင် အား ထုတ်ပါ။

၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှတ်ကုန်ရာ။

၁၁။ ဝိနယော စ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြမျိုးလေးဖြာ။

၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယာဝါ စ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ။

၁၃။ မာတာ ပိတ၊ မိနှင့်ဘ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။

၁၄။ မယား, သားအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊ တပါးမင်္ဂလာ။

၁၅။ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြ မှုကိစ္စာ။

၁၆။ အလှူဒါန၊ ပေးဝေငှ၊ ထက်လှစေတနာ။

၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မခွသူတော်စွာ။

၁၈။ ဉာတကာနဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မ,စ သင်္ဂြိုဟ်ပါ။

၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ။

၂၀။ အာရတိ စ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ည ကြဉ်ကုန်ပါ။

၂၁။ ဝိရတိ စ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြဉ်ကြမှုပါပါ။

၂၂။ မဇ္ဇပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြလူတကာ။
၂၃။ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊ အားထုတ်ကြ၊ နေ့ည မမေ့ရာ။
၂၄။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုတုပ်ကွ၊ မြတ်လှဓမ္မတာ။
၂၅။ နိဝါတောစ၊ ကိုယ်နှိမ့်ချ၊ မာနမထောင်ရာ။
၂၆။ သန္တုဋ္ဌီ စ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအလွယ်သာ။
၂၇။ သူ၏ကျေးဇူး၊ မထိမ်မြူး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
၂၈။ လျောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နာကြအပ်သည်သာ။
၂၉။ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရှင်ပြုံးကျင့်အပ်စွာ။
၃၀။ ကောင်းသည်စကား၊ ဆိုတတ်ငြား၊ အများကြည်မေတ္တာ။
၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလား ကြဉ်ကုန်ပါ။
၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယွင်းချွတ်မရှိရာ။
၃၃။ သုံးခါတလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နေ့ည ဆွေးနွေးရာ။
၃၄။ ခြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။
၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြ ပဏ္ဍိတာ။
၃၆။ အရိယသစ္စ၊ ဒဿန၊ သိကြမျိုးလေးဖြာ။
၃၇။ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းတောက်မင်္ဂလာ။
၃၈။ လောကဓံတရား၊ တွေ့ကြုံငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။
၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခွ၊ ကင်းကြလွတ်သည်သာ။
၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချိုးရှင်းရှင်းကွာ။
၄၁။ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှလွတ်သည်သာ။
၄၂။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။
၄၃။ ကျက်၍အရ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။
၄၄။ ကြက်သရေမျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ။

မင်္ဂလာသံပေါက် ပြီး၏။

၂-အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဗာဟုံသဟဿ မဘိနိမ္မိတ သာဝုဓန္တံ၊
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတဃောရံ သသေနမာရံ။
ဒါနာဒိဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၂။ မာရာတိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗရတ္တိံ၊
ဃောရံ ပနာဠဝက မက္ခမ ထဒ္ဓ ယက္ခံ။
ခန္တီသုဒန္တဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၃။ နာဠာဂိရိံ ဂဇဝရံ အတိမတ္တဘူတံ၊
ဒါဝဂ္ဂိ စက္က မသနီဝ သုဒါရုဏန္တံ။
မေတ္တမ္ဗုသေက ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ၊
ဓာဝံ တိ ယောဇန ပထင်္ဂုလိမာလဝန္တံ။
ဣဒ္ဓီဘိသင်္ခတမနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၅။ ကတွာန ကဋ္ဌ မုဒရံ ဣဝ ဂဗ္ဘိနိယံ၊
စိဉ္စာယ ဒုဋ္ဌဝစနံ ဇနကာယမဇ္ဈေ။
သန္တေန သောမဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၆။ သစ္စံ ဝိဟာယ အတိသစ္စက ဝါဒကေတုံ၊
ဝါဒါဘိရောပိတမနံ အတိအန္ဓဘူတံ။
ပညာပဒီပဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၇။ နန္ဒောပနန္ဒဘုဇဂံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ၊
ပုတ္တေန ထေရဘုဇဂေန ဒမာပယန္တော။
ဣဒ္ဓူပဒေသဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၈။ ဒုဂ္ဂါဟဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊
သုတံ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ ဗကာဘိဓာနံ။
ဉာဏာဂဒေန ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၂-အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်

၁။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂိရိမေခလ၊ ဂိရိမေခလာ အမည်ရှိသော ဆင်ကို။ ဥဒိတံ၊ တက်စီးထသော။ အဘိနိမ္မိတသာဝုဓန္တံ၊ အလွန်ဖန်ဆင်းအပ်သော လက်နက်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဗာဟုံသဟဿံ၊ တထောင်သော လက်ရုံးရှိထသော။ ဃောရံ၊ ကြမ်းထမ်းစွာထသော။ သသေနမာရံ၊ စစ်သည်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်သားကို။ ဒါနာဒိဓမ္မဝိဓိနာ၊ ဒါနပါရမီအစရှိသော တရားတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရာတိရေကံ၊ မာနတ်သားထက် အလွန်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ အဘိယုဇ္ဈိတံ၊ အလွန် စစ်ထိုးနိုင်ထသော။ ဃောရံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိထသော။ အက္ခမံ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲထသော။ ထဒ္ဓံ၊ ကြမ်းထမ်း ခက်မာစွာထသော။ အာဠဝကံ၊ အာဠဝက အမည် ရှိသော၊ ယက္ခံ ပန၊ ဘီလူးကိုကား။ ခန္တီသုဒန္တဝိဓိနာ၊ သည်းခံတော်မူခြင်း ကောင်းစွာယဉ်ကျေး စေတော်မူခြင်းတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ အာဠဝက ဘီလူးကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဒါဝဂ္ဂိစက္ကမသနိဝ၊ တောမီး မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့။ သုဒါရုဏန္တံ၊ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ အတိမဒ္ဒဘုတံ၊ အလွန်မုန်ယစ်စွာထသော။ နာဠာဂိရိံ၊ နာဠာဂိရိအမည်ရှိသော။ ဂဇဝရံ၊ မြတ်သော မင်းစီးဆင်ကို။ မေတ္တမ္ဗုသေက ဝိဓိနာ၊ မေတ္တာတော်ရေကို သွန်းခြင်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော် မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ နာဠာဂိရိဆင်ကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ခိတ္တခဂ္ဂမတိဟတ္ထသုဒါရုဏန္တံ၊ ချီအပ်သော သန်လျက်လက်၌ ရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ တိယောဇနပထံ၊ သုံးယူဇနာရှိသော ခရီးကို။ ဓာဝံ၊ တဟုန်တည်းပြေးစွမ်းနိုင်ထသော။ အင်္ဂုလိမာလဝန္တံ၊ လက်ညှိုးတည်းဟူသော ပန်းရှိသောခိုးသူကို။ ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတမနော၊ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ အင်္ဂုလိမာလအမည်ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌံ၊ သစ်သားကို။ ဂဗ္ဘိနိယံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော။ ဥဒရံဣဝ၊ ဝမ်းကဲ့သို့။ ကတွာန၊ ပြုလတ်၍။ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ တရားနာပရိသတ်ဖြစ်သော

လူ ရဟန်းအပေါင်းတို့ အလယ်၌။ စိဋ္ဌာယ၊ စိဋ္ဌမာဏဝိကာအမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏။ဒုဋ္ဌဝစနံ၊ စွပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို။ သန္တေန၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ သောမဝိဓိနာ၊ ဖြူစင်စွာသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ စိဋ္ဌမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏စွပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားကိုအောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ဝိဟာယ၊ စွန့်၍။ အတိသစ္စကဝါဒကေတုံ၊ မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟုဆိုအပ်သော ဝါဒ တည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိထသော။ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ၊ မိမိဝါဒဖြင့် သူတပါးတို့အားနှိမ်နင်းလိုသောစိတ်ရှိထသော။ အတိအန္ဓဘူတံ၊ အလွန် မိုက်လှစွာသော ကူဋ္ဌဒန္တအမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို။ ပညာပဒီပ ဇလိတော၊ ပညာတော်တည်းဟူသော ဆီမီး တန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော်မူသည်ဖြစ်၍။ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။တံ တေဇသာ၊ ကူဋ္ဌဒန္တအမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ မဟိဒ္ဓိံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ နန္ဒောပနန္ဒဘုဇဂံ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို။ ထေရဘုဇ

ဂေန၊ ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်းဖြစ်တော်မူသော။ ပုတ္တေန၊ သားတော် အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဒမာပယန္တော၊ အခိုးအလျှံကိုထွက်စေလျက်။ ဣဒ္ဓူပဒေသဝိဓိနာ၊ တန်ခိုးတော် ဖန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန်ဥပဒေကိုပေးသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၈။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဂ္ဂါဟဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန၊ မကောင်းသော အယူမိစ္ဆာတည်းဟူသောမြွေသည်။ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ပြင်းစွာကိုက်အပ်သောလက်ရှိထသော။ သုတံ၊ ကျော်စောစွာထသော။ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ၊ တောက်ပသော ကြီးသောတန်ခိုးရှိထသော။ ဗကာဘိဓာနံ၊ ဗက အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာမင်းကို။ ဉာဏာဂဒေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသောအဆိပ်ကိုဖျောက်တတ်သော ဆေးဟုဆိုအပ်သော။ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ ဗက အမည်ရှိသော ဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးအနက်ပြီး၏။

၃-အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏ္ဍကောသမ္ပိ၊ သတ္တေ တဏှာဇလာဗုဇေ။
တမှာ ဌာနာ နိက္ခာမေတိ၊ ဒေသနာဉာဏတေဇသာ။
တေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၂။ မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနေ။
ပညာစက္ခုံလဘာပေသိ၊ ဉာဏာလောကေန သောဇိနော။
တေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၃။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိဇာလေဟိ၊ ဍယှကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ နရနာထော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂဝါရိနာ။
တေတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၄။ စတုရောဃေဟိ ဝုယှန္တေ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဥတ္တာရေသိ မဟာဝီရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
တေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၅။ သံသာရ စာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပီဠိတံ။
နိဗ္ဗာနပုရံ ပါပေသိ၊ ယာနတ္တယေန သောဇိနော။
တေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ဒဋ္ဌကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ မဟာမိရော၊ နာထော တိလောကဝေဇ္ဇကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၇။ သံသာရဲဒုက္ခကန္တာရာ၊ ကိလေသစောရပီဠိတံ။
ခေမန္တဘူမိံ တာရေသိ၊ သတ္ထဝါဟော ဝိနာယကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၈။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ ဌတွာ လောကံ သဒေဝကံ။
ပိဝယိတွာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သသာဝကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၃ အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏ္ဍကောသမှိ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော ဥခွံ တွင်း၌။ တဏှာဇလာဗုဇေ၊ တဏှာ တည်းဟူသော သားအိမ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေသနာ ဉာဏတေဇသာ၊ ဒေသနာဉာဏ် တည်းဟူသော တန်ခိုးဖြင့်။ တမှာ ဌာနာ၊ ထို အဝိဇ္ဇာဥခွံ တဏှာသားအိမ် အရပ်မှ။ နိက္ခာမေသိ၊ ထွက်မြောက် စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကား ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏာလောကေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်၊ မဟာမောဟန္ဓကာ ရေန၊ ကြီးစွာသော အမိုက်တိုက် တည်းဟူသော မောဟသည်။ အဘိဘူတေ၊ အလွန် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ မဟာဇနေသတ္တေ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာစက္ခုံ၊ ပညာတည်းဟူ သော စက္ခုကို။ လဘာပေသိ၊ ရစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ နရနာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂါဒိအဂ္ဂိဇာလေဟိ၊ ရာဂ အစရှိသော မီးလျှံ တို့ဖြင့်။ ဍဍ္ဎကာယံ၊ ပူလောင်သောကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂဝါရိနာ၊ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးတည်း ဟူသော ရေစင်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန

သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သောသစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လ ရှိတော်မူသော။ နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသော။ သံသာရဏ္ဏဝေ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌။ စတုရောဃေဟိ၊ လေးပါးသော အယဉ်တို့ဖြင့်။ ဝုယှန္တေ၊ မျောကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဓမ္မနာဝါယ၊ တရားတည်းဟူသောလှေဖြင့်။ဥတ္တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သောသစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သံသာရစာရကံ၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ထသော။ ဒုက္ခေန၊ ဇာတိအစရှိသောဒုက္ခဖြင့်။ နိစ္စံ၊အမြဲ။ ပီဠိတံ၊နှိပ်စက်အပ်ထသော။ လောကံ၊လူအပေါင်းကို။ ယာနတ္တယေန၊ ယာဉ်သုံးပါးတို့၏အပေါင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့။ ပါပေသိ၊ရောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆။ မဟာမီရော၊ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော်မူထသော။ တိလောကဝေဇ္ဇကော၊ လူသုံးပါး၏ ဆေးသမားသဘင်ဖြစ်တော်မူထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌမုခါဒိသပ္ပေဟိ၊ ကဋ္ဌမုခ အစရှိသော မြွေလေးစင်းတို့သည်။ ဒဋ္ဌကာယံ၊ ကိုက်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော

သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော၊ ယာဉ်မျိုးသဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ ဝိနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသစောရပိဠိတံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော ခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါအပေါင်းကို။ သံသာရဒုက္ခကန္တာရာ၊ သံသရာဆင်းရဲ တည်းဟူသော ခရီးခဲမှ။ ခေမန္တဘူမိံ၊ ဘေးမရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့။ တာရေသိ၊ ပို့ဆောင်ထုတ်ချောက် ကူးမြောက်တော်မူစေပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၈။ ယော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူး အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စတာလီသဝဿာနိ၊ လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဓမ္မရသံ၊ တရားတည်းဟူသော အမြိုက်အရသာကို။ ပိဝယိတွာ၊ သောက်စေတော်မူပြီး၍။ သသာဝကော၊ တပည့်သား သံဃာတော် အပေါင်းနှင့်တကွ။ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သောသစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက် ပြီး၏။

၄-ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဇယာသနာဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဇေတွာ မာရံ သဝါဟနံ။
စတုသစ္စာမတရသံ၊ ယေ ပိဝိံသု နရာသဘာ။

၂။ တဏှင်္ကရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝီသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယှံ၊ မတ္ထကေ တေ မုနိဿရာ။

၃။ သီသေ ပတိဋ္ဌိတော နော့သိ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော ဒွိလောစနေ။
သံဃော ပတိဋ္ဌိတော မယှံ၊ ဥရေ သဗ္ဗဂုဏာကရော။

၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏေ။
ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊ မောဂ္ဂလာနော စ ဝါမကေ။

၅။ ဒက္ခိဏေ သဝနေ မယှံ၊ အာသုံ အာနန္ဒရာဟုလာ။
ကဿပေါ စ မဟာနာမော၊ ဥဘောသုံ ဝါမသောတကေ။

၆။ ကေသန္တေ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပဘံကရော။
နိသိန္နော သိရိသမ္ပန္နော၊ သောဘိတော မုနိပုင်္ဂဝေါ။

၇။ ကုမာရကဿပေါ နာမ၊ မဟေသီ စိတြဝါဒကော။
သော မယှံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာကရော။

၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလော စ၊ ဥပါလိနန္ဒသီဝလိ။
ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရာ၊ နလာဋ္ဌေ တိလကာ ဝိယ။

၉။ တေဟိ သေသာ မဟာထေရာ၊ ဇိတဝန္တော ဇိနောရသာ။
ဇလန္တာ သီလတေဇေန၊ အင်္ဂမင်္ဂေသု သဏ္ဌိတာ။

၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ။
ဓဇဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။

၁၁။ ခန္ဓမောရပရိတ္တဉ္စ၊ အာဋာနာဋိယသုတ္တကံ။
အာကာသေ ဆဒနံ အာသိ၊ သေသာ ပါကာရလင်္ကတာ။

၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရလင်္ကတေ။
ဝသတော မေ အကိစ္စေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရေ။

၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တုပဒ္ဒဝါ။
အသေသာ ဝိနယံ ယန္တု၊ အနန္တဂုဏတေဇသာ။

၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈမှိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟီတလေ။
သဒါ ပါလေန္တု မံ သဗ္ဗေ၊ တေ မဟာပုရိသာသဘာ။

၁၅။ ဣစ္စေဝ မေ ကန္တံ ကတော၊ သုရက္ခော ဇိနာနုဘာဝေ။
ဟရိတသံဃော သံဃဿ၊ တေဇေန ဂုဏာကရဿ။

၄-ရတနာရွှေချိုင့်အနက်

၁။ ဇယာသနာဂတာ၊ အောင်နေရာခွင် အပရာဇိတပလ္လင်သို့ ရောက်တော်မူကုန်ထသော။ နရာသဘာ၊ လူ့နတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ထက်လည်း မြတ်တော်မူကုန်ထသော။ ယေ ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။ တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဝါဟနံ၊ စစ်သည် ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သားကို။ ဇိတွာ၊ အောင်တော်မူလေကုန်သည်ဖြစ်၍။ စတုသစ္စာမတရသံ၊ သစ္စာလေးဖြာ မြိုက်ရသာကို။ ပိဝိံသု၊ သောက်တော်မူလေကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ၊ ရသေ့ရဟန်း အပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော်မူကုန်ထသော၊ နာယကာ၊ လူ့နတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ခရီးလမ်းညွှန်သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်ထသော။ အဋ္ဌဝီသတိ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော၊ တဏှင်္ကရာဒယော။ တဏှင်္ကရာဘုရား အစရှိကုန်သော။ ယေ ဗုဒ္ဓါ။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော၊ ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊

ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတော်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒိဋ္ဌေလောစနေ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သံဃော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်ဟုဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သံဃာတော်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ဖြစ်ပြီ။ သာရိပုတ္တောစ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာ သည်လည်း။ မေ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ျာ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍည အရှင်သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊ နောက်အဘို့၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည် တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မောဂ္ဂလ္လာနောစ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် သည်လည်း။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမကေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒ ရာဟုလာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ, အရှင်ရာဟုလာ တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ၊ လက်ျာ နား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကဿပေါစ၊ ကဿပအရှင်သည်၎င်း။ မဟာနာမောစ၊ မဟာနာမ် အရှင်သည်၎င်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးသော အရှင်တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမသောတကေ၊ လက်ဝဲနား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည် တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ပဘံကရော၊ အရောင်ကို ပြုတတ်သော။ သိရီသမ္ပန္နော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်

မူသော။ မုနိပုင်္ဂဝေါ၊ ရဟန်းတကာတို့၏အရှင်ဖြစ်သော။ သောဘိ တော၊ သောဘိတအရှင်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကေသဇ္ဇေ၊ ဆံ၏ အဆုံး ဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ ကျောက်ကုန်း အဘို့၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓ စသည့်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကိုရှင်မြူး ဝမ်းသာ ရှာတော်မူလေ့ရှိထသော။ စိတြဝါစကော၊ ဆန်းကြယ် သော တရားစကားကို ဆိုတော်မူတတ်ထသော။ ဂုဏာကရော၊ ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ကုမာရ ကဿပေါ နာမ၊ ကုမာရကဿပ မည်တော်မူသော။ သောထေ ရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဒနေ၊ နှုတ်ခမ်း၌။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။

၈။ ပုဏ္ဏော စ၊ အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်ရှင်း။ အင်္ဂုလိမာလော စ၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်ရှင်း။ ဥပါလိနန္ဒသီဝလိ စ၊ အရှင် ဥပါလိထေရ် အရှင်နန္ဒထေရ် အရှင် သီဝလိထေရ်ရှင်း။ ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရာ၊ ဤငါးပါးသော မဟာထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နလာဋေ၊ နဖူးပြင်၌။ တိလကာ ဝိယ၊ မှန်ကူကဲ့သို့။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟိ၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော အရှင်တို့မှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဇိတဝန္တော၊ အောင်အပ် ပြီးသော ရမ္မက်ရှိကုန်သော။ ဇိနေသရသာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလတေဇေန၊ သီလတန်ခိုးအားဖြင့်။ ဇလန္တာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်သော။ မဟာထေရာ၊ မဟာထေရ်တို့ သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အင်္ဂမင်္ဂေသု၊ မြတ်သော အင်္ဂါတို့၌။ သဏ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ၊ ရတနသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ မေတ္တသုတ္တကံ၊ မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်သည်ကား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏော၊လက်ျာ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊တည်သည်။ အာသိ၊ဖြစ်၏။ဓဇဂ္ဂံ၊ ဓဇဂ်သုတ်ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ပစ္ဆတော၊နောက်မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊တည်သည်။အာသိ၊ဖြစ်၏။ အင်္ဂုလိမာလကံ ၊အင်္ဂုလိမာလ သုတ်ပရိတ်တော်သည်။မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ဝါမေ၊လက်ဝဲ၌။ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။

၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ ခန္ဓသုတ်, မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်ငှင်း။ အာဋာနာဋိယ သုတ္တကံ၊ အာဋာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်သည်ငှင်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဆဒနံ ဝိယ၊ ထီးကဲ့သို့။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်တို့သည်ကား၊ ပါကာရလင်္ကာတာ ဝိယ၊တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၂။ ဇိနာနံ၊ ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင် တို့၏။ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော။ ဓမ္မပါကာရလင်္ကာတေ၊ တရားတော် တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်းဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဥ္စရေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်၌။အကိစ္စေနှ၊မငြိုငြင်သဖြင့်။ ဝသတော၊ နေသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား....။

၁၃။ ဝါတ ပိတ္တာဒိ သဥ္စာတာ၊ လေ, သည်းခြေ စသည် တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တုပဒ္ဒဝါ၊ အတွင်းအပ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်။ အနန္တဂုဏတေဇသာ၊ အဆုံး မရှိသော ကျေးဇူးတော်ရှိသော ရတနာသုံးပါး၏ တန်ခိုးတော်

အားဖြင့်၊ အသေသာ၊ အကြွင်းအကျန် မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိနာသံ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့၊ ယန္တိ၊ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္ဇရမဇ္ဈမှိ၊မြတ်စွာဘုရားသခင်တည်းဟူသောရွှေချိုင့်အလယ်၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မဟီတလေ၊ မြေအပြင်၌။ အာသဘာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ မဟာပုရိသာ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေန္တိ၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅။ ဣစ္စေဝံ ဣတိ ဧဝံ ယထာဝုတ္တပကာရေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ မေ မယာ၊ ငါသည်။ ကေန္တိ ကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုရက္ခော၊ ကောင်းသော အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဇိနာနုဘာဝေဇိနာနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်အားဖြင့်။ ဟရိတသံဃော၊သတ်အပ်ပြီးသောဘေးရန်အပေါင်းရှိသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။ ဂုဏာကရဿ၊ သီလ,သမာဓိ အစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ ပရမတ္ထ သံဃာတော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သုစိတ္တော၊ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

ရတနာ ရွှေချိုင့်အနက် ပြီး၏။

၅-နမက္ကာရ ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(ဗုဒ္ဓဝန္ဒနာ)

၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ။
အမတံ အမတံ သန္တံ၊ အသမံ အသမံ ဒဒံ။
သရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အရဏံ အရဏံ ကရံ။
အဘယံ အဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။

၂။ နယန သုဘင်္ဂ ကာယင်္ဂံ၊ မဓုရ ဝရ သရောပေတံ။
အမိတ ဂုဏ ဂဏာ ဓာရံ၊ ဒသဗလ မတုလံ ဝန္ဒေ။

၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ ဓိတိမာ ညဓာရကော၊
သံသာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ။
ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
တံ ဝန္ဒေ နရဒေဝမင်္ဂလံ။

၄။ ဗာတ္တိံသတိလက္ခဏစိတြဒေဟံ၊
ဒေဟဇ္ဇုတိနိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ။
ပညာဓိတိ သီလဂုဏောဃဝိန္ဒံ၊
ဝန္ဒေ မုနိမန္တိမဇာတိယုတ္တံ။

၅။ ပါတောဒယံ ဗာလဒိဝါကရံဝ၊
မဇ္ဈေ ယတီနံ လလိတံ သိရီဟိ။
ပုဏ္ဏိန္ဒုသင်္ကာသမုခံ အနေဇံ၊
ဝန္ဒာမိ သဗ္ဗညုမဟံ မုနိန္ဒံ။

၆။ ဥပေတပုညော ဝရဗောဓိမူလေ၊
သသေနမာရံ သုဂတော ဇိနိတွာ။
အဗောဇ္ဈိ ဗောဓိံ အရုဏောဒယမှိ၊
နမာမိ တံ မာရဇိနံ အဘင်္ဂံ။

၇။ ရာဂါဒိဆေဒါမလဉာဏခဂ္ဂံ၊
သတိသမညာဖလကာဘိဂါဟံ။
သီလောဃလင်္ကာရဝိဘူသိတံ တံ၊
နမာမိ ဘိညာဝရမိဒ္ဓုပေတံ။

၈။ ဒယာလယံ သဗ္ဗမိ ဒုက္ကရံ ကရံ၊
ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမ မဂ္ဂတံ ဂတံ။
တိလောကနာထံ သုသမာဟိတံ ဟိတံ၊
သမန္တစက္ခုံ ပဏာမာမိတံ မိတံ။

၉။ တဟိံ တဟိံ ပါရမိသဉ္စယံ စယံ၊
ဂတံ ဂတံ သဗ္ဘိ သုခပ္ပဒံ ပဒံ။
နရာနရာနံ သုခသမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
နမာနမာနံ ဇိနပုင်္ဂဝံ ဂဝံ။

၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ မုနိဒက္ခနာဝိကော၊
ဤဟာဖိယံ ဉာဏကရေန ဂါဟကော။
အာရုယှ ယော တာယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဏဝါ၊
တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓမဃပ္ပဟံ နမေ။

၁၁။ သမတိံသတိပါရမိသမ္ဘရဏံ၊
ဝရဗောဓိဒုမေ စတုသစ္စဒသံ။
ဝရမိဒ္ဓိဂတံ နရဒေဝဟိတံ၊
တိဘဝူပသမံ ပဏမာမိ ဇိနံ။

၁၂။ သတပုညဇလက္ခဏိကံ ဝိရဇံ၊
ဂဂနူပမဓိံ ဓိတိမေရုသမံ။
ဇလဇူပမသီတလသီလယုတံ၊
ပထဝီသဟနံ ပဏမာမိ ဇိနံ။

၁၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ သုမတိ ဒိဝေ ဒိဝါကရောဝ၊
သောဘန္တော ရတိဇနနေ သိလာသနမှိ။
အာသီနော သိဝသုခဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
ဒေဝါနံ တမသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။

၁၄။ ယော ပါဒပင်္ကဇ မုဒုတ္တလရာဇိကေဟိ၊
လောကေဟိ တီဟိ ဝိကလေဟိ နိရာကုလေဟိ။
သမ္ပာပုဏေ နိရူပမေယျတမေဝ နာထော။
တံ သဗ္ဗလောကမဟိတံ အသမံ နမာမိ။

၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာနရသမောသရဏံ မိတတ္တံ၊
ပညာပဒီပဇုတိယာ ဝိဟတန္ဓကာရံ။
အတ္ထာဘိကာမ နရဒေဝ ဟိတာဝဟံတံ၊
ဝန္ဒာမိ ကာရုဏိကမဂ္ဂမနန္တဉာဏံ။

၁၆။ အခိလဂုဏနိဓာနော ယောမုနိန္ဒောပဂန္တွာ၊
ဝနမိသိပတနဝှံ သညတာနံ နိကေတံ။
ဘဟိမကုသလဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တော၊
တမတုလမဘိက္ကန္တံ ဝန္ဒနေယျံ နမာမိ။

ဆယ်စောင်တွဲ

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ ရတ္တံ၊
သိရိဝိသရာလယံ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟုပေတံ။
ရဝိသသိမဏ္ဍလပ္ပဘုတိလက္ခဏောပစိတ္တံ၊
သုရနရပူဇိတံ သုဂတမာဒရံ နမာမိ။
၁၈။ မဂ္ဂေါဋ္ဌုမ္မေန မုဟာပဋိဃာသာဒိ ဥလ္လောလဝီစိံ၊
သံသာရောဃံ တရိ တမဘာယံ ပါရပတ္တံ ပဇာနံ။
တာဏံ လေဏံ အသမသရဏံ ဧကတိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ၊
ပုညက္ခေတ္တံ ပရမသုခဒံ ဓမ္မရာဇံ နမာမိ။

၁၉။ ကဏ္ဍမ္ဗံမူလေ ပရဟိတကရော၊
ယော မုနိန္ဒော နိသိန္နော။
အစ္ဆေရံ သီဃံ နယနသုဘဂံ အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိဇာလံ၊
ဒုဋ္ဌာလဒ္ဓံသံ မုနိဘိ ဇဟိတံ ပါဋိဟေရံ အကာသိ။
ဝန္ဒေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမရတိဇံ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟုပေတံ။
၂၀။ မုနိန္ဒက္ကော ယဿ ကော ဒယုဒယရုဏော၊
ဉာဏဝိတ္ထိဏ္ဏဗိမ္ဗော။
ဝိနေယျပ္ပါဏောဃံ ကမလကထိတံ ဓမ္မရံသီဝရေဟိ။
သုဗောဓေသီ သုဒ္ဓေ တိဘဝကုဟရေ၊
ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဒ္ဓော။
တိလောကေကစက္ခုံ ဒုခမသဟနံ၊
တံ မဟေသိံ နမာမိ။

၂၁။ ယော ဇိနော အနေကဇာတိယံ။
သပုတ္တဒါရမင်္ဂဇီဝိတမ္ပိ။
ဗောဓိပေမတော အလဂ္ဂမာနသော၊
အဒါသိ ယေဝ အတ္ထိကဿ။

ဒါနပါရမိံ တတော ပရံ အပူရိ သီလပါရမာဒိကမ္ပိ၊
တာသမိဒ္ဓိယောပယာတမဂ္ဂတံ၊
တ မေကဒီပကံ နမာမိ။

၂၂။ ဒေဝါဒေဝါတိဒေဝံ နိဓနဝပုဓရံ၊
မာရဘင်္ဂံ အဘင်္ဂံ၊
ဒီပံ ဒီပံ ပဇာနံ ဇယဝရသယနေ ဗောဓိပတ္တံဓိပတ္တံ။
ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ ဝရဂိရကထိတံ ပါပဟီနံ ပဟီနံ၊
လောကာလောကာဘိရာမံ၊
သတတမဘိနမေ တံ မုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ နိဂြောဓဗိမ္ဗော မုဒုကရစရဏော
ဗြဟ္မဃောသေဏိဇင်္ဃော၊
ကောသစ္ဆာဒင်္ဂဇာတော ပုနရပိသုဂတော
သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ။
မုဒေါဒါတုဏ္ဏလောမော အထမပိသုဂတော
ဟ္မုဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ၊
နီလက္ခိ ဒီဃပဏှိ သုခုမမလဆဝီ
ထောမျရသဂ္ဂသဂ္ဂီ။

၂၄။ စတ္တာလီသဂ္ဂဒန္တော သမကလပနဇော
အန္တရံသပ္ပပီနော၊
စက္ကေနင်္ကိတပါဒေါ အဝိရဠဒဿနော
မာရဇုဿင်္ခပါဒေါ။
တိဋ္ဌန္တော နောနမန္တော ဘယကရမုဒုနာ
ဇဏ္ဏုကာနာမသန္တော၊
ဝဋ္ဋက္ခန္ဓော ဇိနော ဂေါတရုဏပခုမကော
သီဟပုဗ္ဗဍ္ဎကာယော။

၂၅။ သတ္တပီနေ့ာစ ဒီဃံဂုလိမထ သုဂတော
လောမကူပေကလောမော၊
သမ္ဗန္ဓောဒါတဒါဌော ကနကသမတစော
နီလမုဒ္ဒဂလောမော။
သမ္ဗုဒ္ဓေါ ထူလဇိဝှော်ါအထ သီဟ ဟနုကော
ဇာလိကပ္ပါဒဟတ္ထော၊
နာထော ဥဏှာ သသီသော ဣတိ ဂုဏသဟိတံ
တံမဟေသိံ နမာမိ။

(ဥယျောဇန)

၂၆။ ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါ တိဃောသော အတိဒုလဘတရော
ကာ ကထာ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊
လောကေ တသ္မာ ဝိဘာဝီ ဝိဝိဓဟိတသုခံ
သာဓဝေါ ပတ္ထယန္တာ။
ဉတွာံ အတ္တံ ဝဟန္တံ သုရနရမဟိတံ
နိဗ္ဗယံ ဒက္ခိနေယျံ၊
လောကာနံ နန္ဒိဝဍ္ဎံ ဒသဗလမသမံ
တံ နမဿန္တု နိစ္စံ။

(ပဏိဓိ)

၂၇။ ပုညေနေတေန သောဟံ နိပုဏမတိသတော
သမ္ဗုရာယေ စ တိတ္ထော၊
ဒက္ခော ဒိဋ္ဌုဇုပညော အဝိကလဝိရိယော
ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂီ။
တိက္ခော သူရော ဓိတတ္တော သပရဟိတဓရော

ဒီဃဇီဝီ အရောဂေါ၊
ဓညော ဝဏ္ဏော ယသဿီ အတိဗလဝဓရော
ကိတ္တိမာ ခန္တုပေတော။
၂၈။ သဒ္ဓေါ ဒါတင်္ဂုပေတော ပရမသိရိခရော
ဓိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရတ္တော။
လဇ္ဇီ ကလျာဏမိတ္တော အဘိရတကုသလော၊
ပဉ္စသီလာဘိရက္ခော။
အပ္ပိစ္ဆော အပ္ပကောဓော အတိဝုဍ္ဎိဟာဒယော
ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော၊
ပါသံသော ပေမဝါစော သုဇနဂုဏဝိဒူ
မာမကော သော ဘဝေယျံ။

(ဖလာနိသံသ)

၂၉။ ဣတ္ထံ အသင်္ချေယျေ နာထ၊ ဂုဏေ လက္ခဏာဒီပိတေ။
ဂါထာသု သုတကာသွေက၊ ဂါထမ္ပိ သရတေ ဗုဓော။
၃၀။ စတုရာပါယမုတ္တော သော၊ သာဓကတ္ထဒွယဿ စ။
ဟတူပဒ္ဒဝဇာလော စ၊ လာဘီ ဟိတသုခဿ စ။
၃၀။ အဓိပေါ နရဒေဝါနံ၊ စတုဒီပိဿရောပိ ဝါ။
ဘဝေယျအန္တိမေ ဒေဟော၊ ဓာရညံ သေတဆတ္တကံ။
၃၂။ ဘာဝနာယာနုမာရူယှ၊ သမမေဿတိ သဗ္ဗတော။
ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ၊ အရောဂေါ ဒီဃဇီဝိကော။
၃၃။ ပူဇိတော သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ဘာဝနာဘိရတီမနော။
ဇနပ္ပိယော မနာပေါ စ၊ ကာ ကထာခိလဓာရဏေ။

၅-နမက္ကာရ အနက်

၁။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်မူတတ်ထသော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း ကြွသွားတော်မူတတ်ထသော။ သေဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်မူတတ်ထသော။ ကုသလံ ကုသလံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို။ ဇဟံ၊ စွန့်တော်မူပြီးထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းလည်းကင်းတော်မူထသော။ အမတံ၊ အမြိုက်အရသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော။ အသမံ၊ အတုလည်းမရှိထသော။ အသမံ၊ အတုမရှိသော မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒဒံ၊ ပေးတော် မူတတ်ထသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်းဖြစ်တော်မူထသော။ လောကံ၊ လောကကို။ သရဏံ၊ သိတော်မူတတ်ထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော မြူလည်းကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။အရဏံ၊ကိလေသာမြူ၏ကင်းခြင်းကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ အဘယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ အဘယံ၊ ဘေးမရှိသော။ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ နာယကံ၊ ပို့ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။ နာယကံ၊ လူသုံးဦးတို့၏အမှူးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နယနသုဘဂကာယင်္ဂံ၊ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာသော ကိုယ်တော်၏ အစိတ်လည်းရှိတော်မူ ထသော။ မဓုရဝရသရောပေတံ၊ သာယာစွာသော မြတ်သော အသံတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ အမိတဂုဏ ဂဏာဓာရံ၊ မနှိုင်းယှဉ် အပ်သော

ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော် မူထသော။ အတုလံ၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်တို့ကြောင့် တစုံတယောက်သော သူနှင့်တူတော်မမူထသော။ ဒသဗလံ၊ဆယ်ပါးသောအားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ ဓိတိမာ၊တည်ကြည်သောသမာဓိလည်းရှိတော်မူထသော။ အညမာရကော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကတော၊ လူသုံးပါးကြောင့်။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ကာယိကံ၊ ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ဖြစ်သော။ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကို၎င်း။စေတသိကံ၊ စိတ်တော်ကို မှီ၍ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကို၎င်း။ အနုဘောသိ၊ အစဉ်ခံစားတော်မူလေပြီ။ နရဒေဝမင်္ဂလံ၊ လူ နတ်တို့၏ မင်္ဂလာဖြစ်တော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဒွါတ္တိံ သတိ လက္ခဏစိတြဒေဟံ၊သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒေဟဇ္ဇုတိနိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပတော်မူထသော။ ပညာ ဓိတိ သီလဂုဏောဃဝိန္ဒံ၊ ပညာဂုဏ်, သမာဓိဂုဏ်,သီလဂုဏ် အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီးထသော။ အန္တိမဇာတိယတ္တံ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝနှင့်လည်း ယှဉ်တော်မူပြီးထသော။ မုနိံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ၊ နံနက်အခါ၌ တက်လတ်သော။ ဗာလဒိဝါကရံဝ၊တက်သစ်သော နေလုလင်ကဲ့သို့။ ယတီနံ၊ရဟန်းတို့၏။ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌။ သိရိယာ၊ ကြက်သရေတို့ဖြင့်။ လလိတံ၊ တင့်တယ်တော်မူထသော။ ပုဏ္ဏိန္ဒုသင်္ကာသမုခံ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ အနေဇံ၊ တဏှာလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ သဗ္ဗညုံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥေယျဓံ တရားငါးပါးကိုလည်း သိတော်မူပြီးထသော။ မုနိန္ဒံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၆။ ဥပေတပုညော၊ ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်မူသော။ ယော သုဂတော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝရဗောဓိမူလေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌။ သသေနမာရံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော မာရ်နတ်သားကို။ ဇိနိတွာ၊ အောင်တော်မူပြီး၍။ အရုဏောဒယမှိ၊ နေအရုဏ် တက်သောအခါ၌။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဗောဓိ၊ သိတော်မူပြီ။ မာရဇိနံ၊မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ်စစ်သည်တို့သည်မဖျက်ဆီးနိုင်ထသော။ တံ သုဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလ ဉာဏခဂ္ဂံ၊ ရာဂ အစရှိသော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေး ကင်းသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထသော။ သတိသမညာဖလကာဘိဂါတံ၊ သမ္မာသတိအမည်ရှိသော ကာကိုလည်း မြဲစွာ ကိုင်စွဲတော်မူထသော။ သီလောဃာ လင်္ကာရဝိဘူသိတံ၊ သီလအပေါင်းတည်းဟူသော ချပ်တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်တော်မူပြီးထသော။အဘိညာဝရမိဒ္ဓုပေတံ၊ အဘိညာဉ်တည်းဟူ

သော တန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ဒယာလယံ၊ မဟာကရုဏာ၏တည်ရာဖြစ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗဂိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲသော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး အစရှိသောအမှုကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမံ၊ ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ လွန်မြောက်တော်မူပြီးထသော။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ တိလောကနာထံ၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူတတ်ထသော။သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဟိတံ၊ လူ နတ်ပြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။သမန္တစက္ခုံ၊ထက်ဝန်းကျင်မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ အမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်လည်းရှိတော်မူထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၉။ တဟိံ တဟိံ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။ ပါရမိသဉ္စယံ၊ ပါရမီအပေါင်းကို။ စယံ၊ ဆည်းပူးတော်မူတတ်ထသော။ သဗ္ဗိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂတံ၊ဆည်းကပ်အပ်ထသော။ သုခပ္ပဒံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အဘိုကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ရောက်တော်မူပြီးထသော။နရာနရာနံ၊ လူ နတ်တို့၏။ သုခသမ္ဘဝံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဘဝံ၊ ဖြစ်စေတော် မူတတ်ထသော။အနမာနံ၊ မရှိညွတ်သော။ ဂဝံ၊နွားနှင့်တူသော သူမိုက်ကို။ ဇိနပုင်ဂဝံ၊ အောင်တော် မူတတ်သော

ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို။ အဘ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဤဟာဖိယံ၊ ဝီရိယတည်းဟူသော တက်မကို။ ဉာဏကရေန၊ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်။ ဂါဟကော၊ ကိုင်စွဲတော်မူသော။ ယောမုနိ ဒက္ခနာဝိကော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော လိမ်မာလှစွာသော သင်္ဘော လှေမျူးသည်။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘော လှေထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်စီးတော်မူပြီး၍။ တာယ၊ ထိုမဂ္ဂင် ရှစ်ပါးတည်းဟူသောသင်္ဘောလှေဖြင့်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို။ ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။ တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူလေပြီ။ အဿပ္ပဟံ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော် မူတတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူတတ်ထသော။ တံ မုနိဒက္ခနာဝိကံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေမျူးကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ သမတိံသတိပါရမိသမ္ဘာရဏံ၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီကို ဖြည့်တော်မူပြီးထသော။ ဝရဗောဓိဒုမေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌။ စတုသစ္စဒသံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တော်မူပြီးထသော၊ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ၊ မြတ်သောတန်ခိုးသို့လည်း ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နရဒေဝဟိတံ၊ လူနတ်တို့၏အစီးအပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ တိဘဝူပသမံ၊ ဘဝသုံးပါးမှလည်း ငြိမ်းတော်မူပြီးထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သတပုညဇလက္ခဏိကံ၊ များစွာသော ဘုန်းကြောင့်ဖြစ်သော လက္ခဏာတော်လည်း ရှိတော်မူပြီးထသော။ ဝိရဇံ၊ ရာဂဟူသောမြူလည်း ကင်းစင်တော် မူပြီးထသော။ ဂဂနူပမဓိံ၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဓိတိမေရုသမံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းနှင့် တူသော မတုန်မလှုပ်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော်။ ဇလဇူပမသီတလသီလယုတံ၊ ကြာနှင့်တူသောချမ်းမြေ့စွာသော သီတင်းနှင့်လည်းယှဉ်ထသော။ ပထဝီသဟနံ၊ မြေကြီးနှင့်တူသော သည်းခံသော နှလုံးတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သုမတိ၊ ကောင်းသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်မူသော။ယော ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝေ၊ နေ့၌။ ဒိဝါကရောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။သောဘန္တော၊ တင့်တယ်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ရတိဇနနေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သိလာသနမှိ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာ၌။ အာသီနော၊ နေတော်မူလျက်။ သိဝသုခဒံ၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို ပေးတော်မူတတ်သော။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို။ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့အား။အဒေသိ၊ ဝါတွင်းသုံးလ်ပတ်လုံး ဟောတော်မူလေပြီ။အသဒိသံ၊ တုဘက်လည်းကင်းတော်မူသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ ယော နာထော။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝိကလေဟိ၊ မချို့တဲ့ကုန်သော။နိရာကုလေဟိ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းကင်းကုန်သော။ပါဒပင်္ကဇမုဒုတ္တလရာဇိကေဟိ၊ ခြေတော်တည်းဟူသောကြာ်၏ နူးညံ့သောအပြင်၌ တရာ့ရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာတော်

တည်းဟူသော အရေးတို့ဖြင့်။တီဟိ လောကေဟိ၊ သုံးဘုံသူတို့နှင့်။ နိရူပမေယျတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။သမ္ပာပုဏော ဝေ၊ ကောင်းစွာ ရောက်တော် မူသည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗလောကမဟိတံ၊ ခပ်သိမ်းသောလောကသည်ပူဇော်အပ်သော။အသမံ၊ အတုမရှိထသော။တံ နာထံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာနရသမောသရဏံ၊ လူနတ်တို့၏ စုဝေးရာဖြစ်တော်မူထသော။ မိတတ္တံ၊ တည်ကြည်သော စိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ပညာပဒီပဇုတိယာ၊ ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီမီးရောင်ဖြင့်။ ဝိဟတန္ဓကာရံ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မှောင်လည်းရှိတော်မူထသော။အတ္ထာဘိကာမံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို အလွန် အလိုရှိတော်မူထသော။ နရဒေဝဟိတာဝဟံ၊ လူ နတ်တို့၏ အကျိုး စီးပွားကိုလည်း ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်နှင့်ယှဉ်ထသော။အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ အနန္တဉာဏံ၊ အဆုံးမရှိသော ဉာဏ်လည်းရှိတော်မူထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ဝန္ဒာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အခိလဂုဏနိဓာနော၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီ လောကုတ္တရာဂုဏ်တို့၏ သိုမှီးရာလည်းဖြစ်တော်မူသော။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ သညတာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏။ နိကေတံ၊ ကိန်းအောင်း မှ့ လျော်ရာ အစစ်ဖြစ်သော။ ဣသိပတနဝံ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ ဝနံ၊ မိဂဒါဝုန်တောသို့။ ဥပဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တဟိံ၊ ထိုမိဂဒါဝုန်တော၌။အကုသလဆေဒံ၊ အကုသိုလ်ကိုဖြတ်တတ်သော။ဓမ္မစက္ကံ၊

ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပဝတ္တော၊ ဟောတော်မူလေပြီ။ အတုလံ၊ အတုမရှိထသော။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သောဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဝန္ဒေနေယျံ၊ ရှိခိုးခြင်းကိုခံတော်မူထိုက်ထသော။ တံ မုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အခြံအရံလည်း ရှိတော်မူထသော။ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်နှစ်သက်ဘွယ် သော အရောင်တို့ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ ဆိုးအပ်သောကိုယ်တော်လည်း ရှိထ သော။ သိရိဝိသံရာလယံ၊ ဘုန်းပညာကြက်သရေ အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူထသော။ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟိ၊ စောင့်ရှောက် အပ်သော စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်။ ဉပေတံ၊ ပြည့်စုံတော် မူသော။ ရဝိ သသိမဏ္ဍလပ္ပဘုတိလက္ခဏောပစိတ္တံ၊ နေဝန်းလဝန်း အစရှိသော စက်လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် များစွာ ဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိတော်မူထသော။ သုရနရပူဇိတံ၊ နတ်၊ လူ၊ တို့သည်ပူ ဇော်အပ်တော် မူထသော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ အကြင် တရားမင်း ဘုရားသည်။ မဟာပဋိဃာသာဒိဉလ္လောလဝီစိံ၊ မောဟ၊ ပဋိဃ၊ ဘတ်၊ လောဘ အစရှိသော လေ့ဇက်လက်လျှပ်ပေါ်သော ကြီးစွာသော လှိုင်းတံပိုး တို့ဖြင့် ပြွမ်းထသော။ သံသာရောဃံ၊ သံသရာ တည်းဟူသော ပင်လယ်ရေအယဉ်ကို။ မဂ္ဂေါဠုမ္ပေန၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောဖောင်ဖြင့်။ တရိ၊ ကူးတော်မူလေပြီ။ အဘယံ၊ ဘေး လည်းမရှိထသော။ ပါရပတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော် မူပြီးထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တာဏံ၊

ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ လေဏာံ၊ ပုန်းအောင်းရာလည်းဖြစ်တော်မူထသော။ အသမသရဏာံ၊ အတုမရှိလည်းလျှောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ကေတိတ္ထံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့ကူးခတ် မြတ်သောရေဆိပ်သဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပတိဋ္ဌံ၊ မှီခိုရာ ကျွန်းနှင့်လည်း တူတော်မူထသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်တော်မူထသော။ ပရမသုခဒံ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကိုလည်း ပေးတော် မူတတ်ထသော။ တံ ဓမ္မရာဇံ၊ ထိုတရားမင်းဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရဟိတကရော၊ သူတပါး၏အစီးအပွားကိုလည်း ရွက်ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဏ္ဍမ္ဗံ မူလေ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသောဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏အနီး၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ အစ္ဆေရံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိထသော။ နယနသုဘဂံ၊ လူနတ်တို့၏မျက်စိအား တင့်တယ်စွာ ထသော။ အာကုလဏ္ဏာဂ္ဂိဇာတံ၊ ရောယှက်သော ရေအယဉ် မီးအလျှံ ရှိထသော။ ဒုဇ္ဇာလဒ္ဓံသံ၊ မိစ္ဆာ တည်းဟူသော ကွန်ရက်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သော အလေ့ရှိတော်မူထသော။ မုနိဘိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဇဟိတံ၊ မစွန့်အပ်ထသော။ ပါဋိဟေရံ၊ ရေ,မီး အစုံအစုံအစရှိသောတန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေပြီ။ သေဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်စွာထသော။ ပရမရတိဇံ၊ မြတ်သောနှစ်လိုခြင်းကို ဖြင့်စေတတ်ထသော။ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟိ၊ တန်ခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ တံ မုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၀။ ဒယုဒယရုဏော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ် တည်းဟူသော တက်လတ်သော နေအရုဏ်လည်းရှိထသော။ ဉာဏာဝိတ္ထိဏ္ဏဗိမ္ဗော၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော ကျယ်စွာသော အဝန်းလည်းရှိတော်မူထသော။ဧကော၊တုဘက်ကင်းမြောက် တယောက်တည်းသာဖြစ်တော်မူသသော။ ယော မုနိန္ဒက္ကော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းသည်။ ကမလကထိတံ၊ ကြာဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဝိနေယျပ္ပါဏောဃံ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဓမ္မရံသီဝရေဟိ၊မြတ်သောတရားတည်းဟူသော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်။ သုဗောဓေသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေသောအားဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်စေတော်မူပြီ။သုဒ္ဓေ၊စင်ကြယ်စွာထသော။ တိဘဝကုဟရေ၊ လောကသုံးပါးအတွင်း၌။ ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဒ္ဓ၊ အဆုံးမရှိ နှံ့သောကျော်စောခြင်းရှိတော်မူထသော။ တိလောကေကစက္ခုံ၊ဘုံသုံးပါးတို့၏ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော မျက်စိဖြစ်တော်မူထသော။ ဒုခမသဟနံ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲသောအမှုကို သည်းခံခြင်းရှိတော်မူထသော။ မဟေသိံ၊ သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူးရှာမှီးတော်မူပြီးထသော။ တံ မုနိန္ဒက္ကံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယော ဇိနော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိပေမတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်။ အလဂ္ဂမာနသော၊ ငြိတွယ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနေကဇာတိယံ၊ များစွာသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။ သပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားနှင့်တကွသော။ အင်္ဂဇီဝတမ္ပိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်အသက်ကို စင်လျက်လည်း။ အတ္ထိကဿ၊ အလိုရှိသောသူအား။ အဒါသိယေဝ၊

ပေးလှူတော်မူသည် သာလျှင်ကတည်း။ ဒါနပါရမိံ၊ ဒါနပါရမီ
ကိုင်း။ တတော၊ ထို ဒါနပါရမီမှ။ ပရံ၊ တပါးသော။ သီလ
ပါရမာဒိကမ္ပိ၊ သီလပါရမီစသော ကိုးပါးသော ပါရမီကိုင်း။
အပူရိ၊ ဖြည့်တော်မူလေပြီ။ တာသံ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်
တို့၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။
ဥပယာတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ ကေဒီပကံ၊ လူနတ်တို့၏
ကိုးကွယ် မှီခိုရာ မြတ်သောကိုင်းကျွန်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူ
ထသော။ တံ ဇိနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေဝါဒေဝါတိ ဒေဝံ၊ သမ္မုတိနတ်, ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက်
လွန်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူထသော။ နိမ္မနဝပုဓရံ၊ အဆုံးစွန်
သောကိုယ်တော်လည်း ဆောင်တော် မူထသော။ မာရဘင်္ဂံ၊
မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ်စစ်သည်တို့
သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါမတတ်နိုင်ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။
ဒီပံ၊ ပညာတည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဒီပံ၊ ပြောင်ပြောင်
တောက်အောင် ထွန်းညှိတော် မူပြီးထသော။ ဇယဝရသယနေ၊
မာရ်ငါးပါးကိုအောင်မြင်တော်မူရာ မြတ်သောဗောဓိပင်နေရာ၌။
ဗောဓိပတ္တံ၊ သဗ္ဗုတဉာဏ်သို့ ရောက်တော် မူပြီးထသော။ အဓိ
ပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပို့တော်မူထသော။ ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ၊
ဆည်းကပ် ရောက်လာကုန်သော ဗြဟ္မာလူနတ် ပရိသတ်တို့အား။
ဝရဂိရကထိတံ၊ မြတ်သော တရားစကားကို ဟောတော်မူတတ်
ထသော။ ပါပဟီနံ ပဟီနံ၊ ညစ်ညမ်းယုတ်မာ ကိလေသာကို
ပယ်ခွါတော်မူပြီးထသော။ လောကာ လောကာဘိရာမံ၊ လူနတ်
ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာဖြစ်တော်မူထသော။ မုနိန္ဒံ၊

ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရတော်မူထသော။ တံ မုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတတံ၊ မချွတ်။ အဘိနမေ အဘိနမာမိ၊ ရှိသေစွာ ရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဂြောဓဗိမ္ဗော၊ အရပ်နှင့် အလံမျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့ဝန်းသော ကိုယ်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ မုဒုကရစရဏော၊ အကြိမ်တရာ ဖတ်အပ်သော ဝါဂွမ်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သော လက်ဖဝါးတော် ခြေဖဝါးတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ဗြဟ္မဃောသော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံထက် ကဲလွန်စွာ သာယာသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အသံတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ဧဏိဇင်္ဃော၊ ဧဏိမည်သောသား၏မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ပြည့်ဖြိုးသော မြင်းခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကောသစ္ဆာဒင်္ဂဇာတော၊ ရွှေပဒုမ္မာ ကြာချပ်နှင့်တူသော အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်လှစွာသော ယောကျ်ားမြတ်၏ နိမိတ်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ပုနရပိ၊ တဖန်လည်း။သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ ရွှေခြေနင်းအပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာတည်သော ခြေဖဝါးတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ မုဒေါဒါတုဏ္ဏာလောမော၊မျက်မှောင်နှစ်ခုတို့၏အလယ်၌ နူးညံ့ဖြူစင်သော ဥဏ္ဏာလုံမွေးရှင်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ အထမပိ၊ထိုမှတပါးလည်း။ သုဂတော၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ဗြဟ္မုဇုဂတ္တဘာဝေါ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ နီလက္ခိ၊ညိုသော မျက်လုံးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒီဃပဏှိ၊ ရှည်သော ဖနှောင့်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။သုခုမမလဆဝိ၊သိမ်မွေ့လှစွာသောအညစ် အကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အရေတော်လည်း ရှိတော်

မူ၏။ထောမျရသဂ္ဂသဂ္ဂိ၊ အနည်းငယ်သော အရသာကိုသော်လည်း ဆောင်ယူခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ခုနစ်ထောင်သော ချီးမွမ်းအပ် မြတ်သောအကြောတော်တို့၏ အဖျားလည်း စုဝေးလျက်ရှိတော် မူ၏။

၂၄။ သော ဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ စတ္တာလီသဂ္ဂ ဒန္တော၊ လေးဆယ်စေ့ထ မွန်မြတ်လှသော သွားတော်လည်းရှိ တော်မူ၏။ သမကလပနဇော၊ လွန်နှင့်ဖြတ်သကဲ့သို့ညီညွတ်စွာသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အန္တရံသပ္ပဝိနော၊ ရေစီးကြောင်း မထင် ပြည့်ဖြိုးစင်သော ကျောက်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ စက္ကေ နက်ငိတပါဒေါ၊ စက်ဖြင့်မှတ်အပ်သော မြတ်သောခြေဖဝါးတော် လည်းရှိတော်မူ၏။ အဝိရဠဒဿနော၊ မကျဲသောသွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော် မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဿင်္ခပါဒေါ၊မြူမတင်လင့် မြင့်သောဖမျက် တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ တိင္ဃန္တော၊ ရပ်တော်မူလျက်။ နော နမန္တော၊ မကိုင်းမညွတ်ဘဲ။ ဥဘယကရမုဒ္ဒုနာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာ သောလက်တော်နှစ်ဘက်ဖြင့်။ ဇဏ္ဏုကာနိ၊ ပုဆစ်ဒူးတော်နှစ်ဘက် တို့ကို။အာမသန္တော၊ သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။ ဝဋ္ဋက္ခန္ဓော၊ ရွှေမုရိုး စည်ငယ် သဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ လုံးသော လည်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဂေါတရုဏပခုမကော၊ ထိုခဏဖွားသော နွားငယ်၏ မျက်မွေးနှင့် အတူ သိမ်မွေ့နူးပျို ညိုသောမျက်မွေးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သီဟပုဗ္ဗဍ္ဎကာယော၊ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်သော ကိုယ်နှင့် အတူ ပြည့်ဖြိုးသော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ် သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တုပ္ပဒိနောစ၊ ခုနစ်ပါးသော အရပ်

တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသော အသားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒီဃင်္ဂုလိ၊ ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ လောမကူပေကလောမော၊ တခုတခုသော မွေးတွင်းတော်၌ တချောင်း တချောင်းစီသာ ရောက်သော မွေး ညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပန္နောဒါတဒါဠော၊ ပြည့်ဖြိုး ဖြူစင်စွာသော စွယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကနကာသမတစော၊ ဇမ္ဗူရာဇ်ရွှေစင်ကဲ့သို့သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နီလ မုဒ္ဒဂ္ဂလောမော၊ မျက်နှာတော်ကိုမျှော်ဘိသကဲ့သို့ အထက်သို့တက် သော လက်ျာရစ်လည်၍တည်သော အလွန်ညိုသော မွေးညှင်း တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထူလ ဇိဝှော၊ ကြီးပြန့်သော လျှာတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှ တပါး။ သီဟ ဟနုကော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးနှင့်တူသောပြည့်ဖြိုး စွာသောမေးတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ဇာလိကပ္ပါဒဟတ္ထောစ၊လေ သွန်တံခါး၌ လက်သမား တပ်စီထားအပ်သော ရွှေပွတ်တိုင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာရှည်သော ခြေချောင်း လက်ချောင်း တော်လည်းရှိ တော်မူ၏။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉဏှီသသီသော၊နဖူး သင်းကျစ် ချယ်လှယ်သဖြင့်တင့်တယ်သော ဦးခေါင်းတော်လည်းရှိ တော်မူ၏။ဣတိဂုဏာသဟိတံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကျေးဇူးအပေါင်း တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ တံမဟေသိံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

တိုက်တွန်းချက်

၂၆။ လောကေ၊ လူ့ရွာ၌။ ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ ဃောသော၊ ဘုရား ဘုရားဟူသော အသံကိုမျှလည်း။ အတိဒုလဘတရော၊ အလွန်ကြားခဲရသေးတုံ၏ရှင့်။ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊

ဘုရား၏ အဖြစ်သည်ကား။ ကာကထာ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ဝိဘာဝီ၊ပညာရှိကုန်သော။ဝိဝိဓဟိတသုခံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော စီးပွားချမ်းသာကို။ ပတ္တယန္တာ၊ တောင့်တကုန်သော။ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိအပ်သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ဝဟန္တံ၊ ရွက်ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။ သုရနရမဟိတံ၊ နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်တော်မူထသော။နိဗ္ဗာယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သော အလှူကိုခံတော်မူထိုက်ထသော။ လောကာနံ၊လူသုံးပါးတို့၏။ နန္ဒိဝဍ္ဎုံ၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်ထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသောအားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ အသမံ၊ တုဘက်လည်းကင်းပြီးထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမဿန္တု၊ ရှိခိုးကြစေကုန်သတည်း။

ဆုတောင်း

၂၇။ ဧတေန ပုညေန၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးရခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းမှု စေတနာကြောင့်။ သောအဟံ၊ ထို ငါသည်။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ နိပုဏမတိစ၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသည်၎င်း။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ တိတ္တောစ၊ ရောင့်ရဲသည်၎င်း၊ ဒက္ခောစ၊ လိမ္မာသည်၎င်း။ ဒိဋ္ဌုဇုပညောစ၊ ဖြောင့်မတ်သော အယူပညာရှိသည်၎င်း။ အဝိကလဝီရိယောစ၊ မချို့တဲ့သောလုံ့လရှိသည်၎င်း၊ဘောဂဝါ စ၊စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်၎င်း။ သံဝိဘာဂီစ၊ ခွဲခြမ်း ဝေဘန်တတ်သည်၎င်း။ တိက္ခောစ၊ ထက်မြက်သည်၎င်း။ သူရောစ၊ ရဲရင့်သည်၎င်း။မုဒိတတ္တောစ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်၎င်း။ သပရဟိတစရောစ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွါး သူတပါး၏အကျိုးစီးပွါးကို ကျင့်ဆောင်တတ်သည်၎င်း။

ဒီဃဇီဝိစ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်ရင်း။ အရောဂေါစ၊ အနာမရှိသည်ရင်း။ ဓညောစ၊ ဘုန်းရှိသည်ရင်း။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်းလှသည်ရင်း။ ယသဿီစ၊ များသော အခြံအရံရှိသည်ရင်း။ အတိဗလဝုဓရောစ၊ အလွန်သောအားကို ဆောင်နိုင်သည်ရင်း။ ကိတ္တိမာစ၊ ကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်းရှိသည်ရင်း၊ ခန္တုပေတောစ၊ သည်းခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ရင်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

၂၈။ သော အဟံ၊ ထို ငါသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သဒ္ဓေါ စ၊ သဒ္ဓါတရား ရှိသည်ရင်း။ ဒါတင်္ဂုပေတော စ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ရင်း။ ပရမသိရိ စ၊ မြတ်သော ဘုန်းကြက်သရေရှိသည်ရင်း။ ဒယော စ၊ သူတပါးကို သနားခြင်းရှိသည်ရင်း။ ဝိရတ္တော စ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်ရင်း။ လဇ္ဇီ စ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည်ရင်း။ ကလျာဏမိတ္တော စ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်ရင်း။ အဘိရတကုသလော စ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ အလွန်မွေ့လျော်တတ်သည်ရင်း။ ပဉ္စသီလာဘိရက္ခော စ၊ ငါးပါးသော်သီလကို အလွန်စောင့်ရှောက်နိုင်သည်ရင်း။ အပ္ပိစ္ဆော စ၊ နည်းသောအလိုရှိသည်ရင်း။ အပ္ပကောဓော စ၊ နည်းသော အမျက်ရှိသည်ရင်း။ အတိဝုဇုဟဒယော စ၊ အလွန်ဖြောင့်မတ်သော နှလုံးရှိသည်ရင်း။ ဣဒ္ဓိမာ စ၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသည်ရင်း။ အပ္ပမေယျော စ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ရှိသည်ရင်း။ ပါသံသော စ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သည်ရင်း။ ပေမဝါစော စ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်ရင်း။ သုဇနဂုဏဝိဒူ စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသိတတ်သည်ရင်း။ မာမကော စ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်သည်ရင်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

(အကျိုး အကျိုးဆက်)

၂၉။ ဣတ္တံ ဣမိနာ ယထာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ အသင်္ခယေ၊ ဤမျှ ဤရွေ့ရှိ၏ဟု မရေမတွက်နိုင်ကုန်ထသော။ လက္ခဏာဒီပိုတော၊ အစိတ်ဖြစ်သော ဥပလက္ခဏာနည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်ထသော။ နာထဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ သူစကာသု၊ ပြတတ်ကုန်သော။ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့တွင်။ ဧကဂါထမ္ပိ၊ တဂါထာကိုမျှ သော်လည်း။ ဗုဓော၊ ပညာရှိသော။ ယော ကုလပုတ္တော၊ အကြင်အမျိုးကောင်းသားသည်။ သရတော၊ အောက်မေ့ရာ၏။

၃၀။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထို အမျိုးကောင်းသားသည်။ စတုရာပါယမုတ္တော စ၊ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည် ၎င်း။ အတ္တဒ္ဒယဿ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ အကျိုးစီးပွား နှစ်ပါးကို။ သာဓကော စ၊ ပြီးစေခြင်ငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သည်၎င်း။ ဟတူပဒ္ဒဝဇာလော စ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော ဘေးရန် တည်းဟူသော ကွန်ရက်ရှိသည်၎င်း။ ဟိတသုခဿ၊ စီးပွားချမ်းသာကို။ လာဘီစ၊ ရသည်၎င်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ၊ လူနတ်တို့ကို။ အဓိပေါစ၊ အစိုးရသော နတ်မင်းအဖြစ်သည်၎င်း။စတုဒီပိဿရောပိ ဝါ၊ လေးကျွန်းလုံးကိုအစိုးရသော စကြဝတေးမင်း၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေ ဒေဟော၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘာဝနာယာနံ၊ ဘာဝနာတည်းဟူသော ယာဉ်ထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်စီး၍။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော။ သေတဆတ္တကံ၊

မြတ်သော ထီးဖြူကို။ ဓာရံ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်းလျက်။ သမံ၊ မီးခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ ဃေတိ၊ ရောက်လတ္တံ့သတည်း။ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပို၊ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်း။ အရောဂေါ စ၊ အနာမရှိသည်ရင်း။ ဒီဃဇီဝိကော စ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်ဇင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗလောကေဟိ၊ခပ်သိမ်းသောလူတို့သည်။ပူဇိတော စ၊ ပူဇော်အပ်သည်ဇင်း။ဘာဝနာဘိရတိမနော စ၊ ဘာဝနာ၌အလွန်မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည်ဇင်း။ ဇနပ္ပိယော စ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်ဇင်း။ မနာပေါ စ၊ သူခပ်သိမ်းတို့နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်ဇင်း။ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။အခိလဓာရဏော၊ အလုံးစုံသောဂါထာကို ဆောင်ခြင်း၌၊ ကာကထာ၊ အဘယ် ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရအနက် ပြီး၏။

၆-လောကနီတိပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ

၁။ လောကနီတိံ ပဝက္ခာမိ၊
နာနာသတ္ထ သမုဒ္ဓဋံ။
မာဂဓေနေဝ သံခေပံ၊
ဝန္ဒိတွာ ရတနတ္တယံ။

၂။ နီတိ လောကေ ပုရိသဿ သာရော၊
မာတာပိတာ စ အာစရိယော မိတ္တော။
တသ္မာ ဟိ နီတိံ ပုရိသော ဝိဇညာ၊
ဉာဏီ မဟာ ဟောတိ ဗဟုဿုတော စ။

၃။ အလသဿ ကုတော သိပ္ပံ၊
အသိပ္ပဿ ကုတော ဓနံ။
အဓနဿ ကုတော မိတ္တံ။
အမိတ္တဿ ကုတော သုခံ။
အသုခဿ ကုတော ပုညံ၊
အပုညဿ ကုတော ဝရံ။

၄။ သိပ္ပါ သမံ ဓနံ နတ္ထိ၊
သိပ္ပံ စောရာ န ဂဏှန္တိ။
ဣဓ လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊
ပရလောကေ သုခါဝဟံ။

၅။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊
စိတ္တေ သုတံ နိဓာပယေ။
ဝမ္မိကောဒကဗိန္ဒူဝ၊
စိရေန ပရိပူရတိ။

၆။ ခုဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ၊
ဝိဇ္ဇံ ဝါ သိပ္ပမထ ဝါ။
ဧကမ္ပိ ပရိယောဒါတံ၊
ဇီဝိတကပ္ပကာရဏံ။

၇။ သေလေ သေလေ န မာဏိက္ကံ၊
ဂဇေ ဂဇေ န မုတ္တိကံ။
ဝနေ ဝနေ န စန္ဒနံ၊
ဌာနေ ဌာနေ နပဏ္ဍိတံ။

၈။ ပဏ္ဍိတော သုတသမ္ပန္နော၊
ယတ္ထ အတ္ထီတိ စေ သုတော။
မဟုဿာဟေန တံ ဌာနံ၊
ဂန္တဗ္ဗံဝ သုတေသိနာ။

၉။ သိနေ သိပ္ပံ သိနေ ဓနံ၊
သိနေ ပဗ္ဗတမာရုဟံ။
သိနေ ကာမဿ ကောဓဿ၊
ဣမေ ပဉ္စ သိနေ သိနေ။

၁၀။ သုတိ သမ္မုတိ သင်္ချာ စ၊
ယောဂါ နီတိ ဝိသေသကာ။
ဂန္ဓဗ္ဗာ ဂဏိကာ စေဝ၊
ဓနုဗေဒါ စ ပူရဏာ။

၁၁။ တိကိစ္ဆာ ဣတိဟာသာ စ၊
ဇောတိ မာယာ စ ဆန္ဒတိ။
ကေတုမန္တာ စ သဒ္ဒါစ၊
သိပ္ပါဋ္ဌာရသကာ ဣမေ။

၁၂။ အပုဗ္ဗော ပဏ္ဍိတော ဘောရိ၊
ပဇ္ဇုန္နော့ ဟောတိ ပုစ္ဆိတော။
ဗာလော ပုဗ္ဗော အပုဗ္ဗောပိ၊
ဗဟုမ္ပိ ဘာဏတေ သဒါ။

၁၃။ ပေါတ္ထကေသု စ ယံ သိပ္ပံ၊
ပရဟတ္ထေသု ယံ ဓနံ၊
ယထာကိစ္စေ သမုပ္ပန္နေ၊
န တံ သိပ္ပံ န တံ ဓနံ။

၁၄။ ဇလပ္ပမာဏံ ကုမုဒ္ဒမာလံ့၊
ကုလပ္ပမာဏံ ဝိနယောပမာဏံ။
ဗျတ္တိပမာဏံ ကထိတဝါကျံ၊
ပထဝီပမာဏံ တိဏမိလာတံ။

၁၅။ အပ္ပဿုတော သုတံ အပ္ပံ၊
ဗဟုံ မညတိ မာနဝါ။
သိန္ဓုဒက မပဿန္တော၊
ကူပေ တောယံဝ မဏ္ဍူကော။

၁၆။ ပဌမံ န ပရာဇိတော သိပ္ပံ၊
ဒုတိယံ န ပရာဇိတော ဓနံ။
တတိယံ န ပရာဇိတော ဓမ္မံ၊
စတုတ္ထံ ကိံ ကရိဿတိ။

၁၇။ ဗျတ္တာ ပုတြာ ကိ မာလသော၊
အဗျတ္တော ဘာရဟာရိကော။
ဗျတ္တကော ပူဇိတော လောကေ၊
ဗျတ္တာ ပုတြာ ဒိနေ ဒိနေ။

၁၈။ မာတာ သတြု ပိတာ ဝေရီ၊
ယေန ဗာလော န သိက္ခိတော။
သဘာမဇ္ဈေ န သောဘတိ၊
ဟံသမဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။

၁၉။ ကဏ္ဍကာဂီရိ ကော တိက္ခတိ။
ကော အဉ္ဇနံ မိဂက္ခိယံ။
ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
ကုလပုတ္တရူပေါ ကော ပဝတ္တတိသမတိဘာဝေါ။

၂၀။ န ရသံ အကောတမ္ဗုလံ၊
အဓနဿာ လင်္ကတမ္ပိ။
အလောဏကန္တု ဗျဉ္ဇနံ၊
ဗျာကရဏံ အသိပ္ပဿ။

၂၁။ သုဿုသာ သုတသမ္ပန္နော၊
သုတ ပညာယ ဝဍ္ဎတိ။
ပညာယ အတ္ထံ ဇာနာတိ၊
အတ္ထော ဉာတော သုခါဝဟော။

၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊
ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ။
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
ဟီနော ဂေါဏသမော ဘဝေ။

၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာသမံ မိတ္တံ၊
န စ ဗျာဓိသမော ရိပု။
န စ အတ္တသမံ ပေမံ၊
န စ ကမ္မသမံ ဗလံ။

၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈေ န ကာကာနံ၊
သီဟော ဂုန္နံ န သောဘတေ။
ဂဒြဘမဇ္ဈေ တုရင်္ဂေါ၊
ဗာလမဇ္ဈေ စ ပဏ္ဍိတော။

၂၅။ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော၊
ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
န သော ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
ဒဗ္ဗီ သူပရသံ ယထာ။

၂၆။ မုဟုတ္တ မပိ စေ ဝိညူ၊
ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
ဇိဝှါ သူပရသံ ယထာ။

၂၇။ ဝိနာ သတ္ထံ နဂစ္ဆေယျ၊
သူရော သင်္ဂါမဘူမိယံ။
ပဏ္ဍိတဒ္ဓဂူ ဝါဏိဇော၊
ဝိဒေသဂမနေ တထာ။

၂၈။ ဓနနာသံ မနောတာပံ၊
ဃရေ ဒုစ္စရိတာနိ စ။
ဝဉ္စနဉ္စ အဝမာနံ၊
ပဏ္ဍိတော န ပကာသယေ။

၂၉။ ပတ္တာနုရူပကံ ဝါကျံ၊
သဘာဝရူပကံ ပိယံ။
အတ္တာနုရူပကံ ကောဓံ၊
ယော ဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော။

၃၀။ အမနုဿ ရသံ ခါဒါ၊
အဗလဿ ဟတာ နရာ။
အပ္ပညဿ ဝါကျကထာ။
ဥမ္မတ္တကသမာ ဣမေ။

၃၁။ အနဝှါယံ ဂမယန္တော၊
အပုစ္ဆာ ဗဟုဘာသကော။
အတ္တဂုဏံ ပကာသေန္တော၊
တိဝိဓံ ဟီနလက္ခဏံ။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ ဗဟုံ ဘာသော၊
အပ္ပပညော ပကာသကော။
အပ္ပပူရော ဃဋော ခေါဘော၊
အပ္ပခီရာ ဂါဝီ စလေ။

၃၃။ မဏ္ဍူကေပိ ဥကြေ သီဟော၊
ကာကဂ္ဂဟေ ပိယေ ပိယေ။
အပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိ ဟုတွာ၊
ခီရာ ပုစ္ဆေ ငယေ ငယေ။

၃၄။ မဏ္ဍူကေပိ ဥကြေ သီဟော၊
သူကရေပိ ဥဟော ဒီပေ။
ဗိဠာရေ သဒိသော ဗျဂ္ဃော၊
သဗ္ဗမိရေ သိပ္ပသမေ။

၃၅။ န တိတ္တိ ရာဇာ မနုမှိ၊
ပဏ္ဍိတောပိ သုဘာသိတေ။
စက္ခုပိ ပိယဒဿနေ၊
ဇလေ သာဂရော န တိတ္တိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ပန္နာ၊
ဝိသာလကုလသမ္ဘဝါ။
ဝိဇ္ဇာ ဟီနာ န သောဘန္တိ၊
နိဂန္ဓာ ဣဝ ကိံသုကာ။

၃၇။ ဟီနပုတ္တော ရာဇာ မစ္စော၊
ဗာလပုတ္တော စ ပဏ္ဍိတော။
အဓနေဿ ဓနံ ဗဟု၊
ပုရိသာနံ န မညထ။

၃၈။ ယော သိဿော သိပ္ပလောဘေန၊
ဗဟုံ ဂဏှာတိ တံ သိပ္ပံ။
မူဂေါဝ သုပိနံ ပဿံ။
ကထေတုမ္ပိ န ဥဿဟေ။

၃၉။ န ဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘကာရော၊
သောဘေတုံ ကုမ္ဘံ ဃဋ္ဋတိ။
နခိပေတုံ အပါဋယသု၊
သိဿာနံ ဝုဍ္ဎိကာရဏာ။

၄၀။ တဂ္ဂရဋ္ဌ ပလာသေန၊
ယော နရော ဥပနယှတိ။
ပတ္တာပိ သုရဘိံ ဝါယန္တိ၊
ဧဝံ ဓီရူပသေဝနာ။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-သုဇနကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဘိရေဝ သမာသေထ၊
သဗ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္ထဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မ မညာယ၊
သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။

၄၂။ စဇ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ၊
ဘဇ သာဓုသမာဂမံ။
ကရ ပုည မဟောရတ္တိံ၊
သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။

၄၃။ ယထာ ဥဒုမ္ဗရပက္ကာ၊
ဗဟိ ရတ္တကမေဝ စ။
အန္တော ကိမိလသမ္ပုဏ္ဏာ၊
ဧဝံ ဒုဇ္ဇနဟဒ္ဒယာ။

၄၄။ ယထာပိ ပနသပက္ကာ၊
ဗဟိ ရတ္တကမေဝ စ။
အန္တော အမတသမ္ပန္နာ၊
ဧဝံ သုဇနဟဒ္ဒယာ။

၄၅။ သုက္ခေပိ စန္ဒနတရု န ဇဟာတိ ဂန္ဓံ၊
နာဂေါ ဂတော နရမုခေ န ဇဟာတိ လီဠံ။
ယန္တာဂတော မဓုရသံ န ဇဟာတိ ဥစ္ဆု၊
ဒုက္ခေပိ ပဏ္ဍိတဇနော န ဇဟာတိ ဓမ္မံ။

၄၆။ သီဟောနာမ ဇိဃစ္ဆောပိ၊
ပဏ္ဏာဒီနိ န ခါဒတိ။
သီဟောနာမ ကိသော စာပိ၊
နာဂမံသံ န ခါဒတိ။

၄၇။ ကုလာဇာတော ပုလပုတ္တော၊
ကုလဝံသ သုရက္ခတော။
အတ္တနာ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊
ဟီနကမ္မံ န ကာရယေ။

၄၈။ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊
တတော စန္ဒံဝ သီတလံ။
စန္ဒနစန္ဒသီတမှာ၊
သာဓုဝါကျံ သုဘာသိတံ။

၄၉။ ဥဒေတိ ဘာဏု ပစ္ဆိမေ။
မေရုရာဇာပိ နမတိ။
သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊
ပဗ္ဗတဂ္ဂေ စ ဥပ္ပလံ။
ဝိကသေ န ဝိပရီတံ၊
သာဓုဝါစာ ကုဒါစနံ၊

၅၀။ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊
တတော ဉာတိ မာတာပိတု။
တတော အာစရိယော ရညော၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကဓာ။

၅၁။ ဘမရာ ပုပ္ဖမိစ္ဆန္တိ၊
ဂုဏမိစ္ဆန္တိ သုဇ္ဇနာ။
မက္ခိကာ ပုတိမိစ္ဆန္တိ၊
ဒေါသမိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။

၅၂။ မာတာဟီနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊
ပိတာဟီနဿ ဒုက္ကိရိယာ။
ဥဘော မာတာပိတာ ဟီနာ၊
ဒုဗ္ဘာသာ စ ဒုက္ကိရိယာ။

၅၃။ မာတာသေဋ္ဌဿ သုဘာသာ၊
ပိတာသေဋ္ဌဿ သုကိရိယာ။
ဥဘော မာတာပိတာ သေဋ္ဌာ၊
သုဘာသာ စ သုကိရိယာ။

၅၄။ သင်္ဂါမေ သူရမိစ္ဆန္တိ၊
မန္တိသုံ ကုတူဟလေ။
ပိယဉ္စ အန္နပါနေသု၊
အတ္ထကိစ္စေသု ပဏ္ဍိတံ။

၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသွာ၊
ဒန္တံ ဒဿေတိ ဟိံသိတုံ၊
ဒုဇ္ဇနော သုဇနံ ဒိသွာ၊
ရောသယံ ဟိံသ မိစ္ဆတိ။

၅၆။ မာ စ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊
အကာသိ ကာရပေသိ ဝါ။
သာဟသာ ကာရိတံ ကမ္မံ၊
မန္ဒော ပစ္ဆာ နုတပ္ပတိ။

၅၇။ ကောခံ ဝိဟိတွာ ကဒါစိ န သောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သဗ္ဗေသံ ဖရုသဝါစံ ခမထ၊
ဧတံ ခန္တိ မုတ္တမ မာဟု သန္တော။

၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္ဗာဓေ၊
ဌာနေ အသုစိ သင်္ကရေ။
တတော အရိမှိ အပ္ပိယေ၊
တတောပိ အကတညုနာ။

၅၉။ ဩဝဒေယျာ နုသာသေယျ၊
အသဗ္ဘာစ နိဝါရယေ။
သတံ ဟိ သော ပိယော ဟောတိ၊
အသတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။

၆၀။ ဥတ္တမတ္တနိဝါတေန၊
သူရံ ဘေဒေန နိဇ္ဇယေ။
နီစံ အပ္ပကဒါနေန၊
ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။

၆၁။ န ဝိသံ ဝိသ မိစ္စာဟု၊
ဓနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ။
ဝိသံ ဧကံ ဝ ဟန္တိ၊
သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟန္တိ။

၆၂။ ဇဝေန ဘဒြံ ဇာနန္တိ၊
ဗလိဗဒ္ဒဉ္စ ဝါဟေန။
ဒုဟေန ဓေနုံ ဇာနန္တိ၊
ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။

၆-လောကနီတိပါဠိ ၂-သုဇနကဏ္ဍ

၆၃။ ဓန မပ္ပမ္ပိ သာဓူနံ၊
ကူပေ ဝါရိဝ နိဿယော။
ဗဟုံ အပိ အသာဓူနံ၊
န စ ဝါရိဝ အဏ္ဏဝေ။

၆၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နော နဇ္ဇာ။
ရုက္ခာ ခါဒန္တိ နော ဖလံ။
ဝဿန္တိ ကွစိ နော မေဃာ၊
ပရတ္ထာယ သတံ ဓနံ။

၆၅။ အပတ္ထေယျံ န ပတ္ထေယျ။
အစိန္တေယျံ နစိန္တယေ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊
ကာလံ မောဃံ န ဂစ္ဆယေ။

၆၆။ အစိန္တိတမ္ပိ ဘဝတိ၊
စိန္တိတမ္ပိ ဝိနဿတိ။
န ဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ၊
ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿ ဝါ။

၆၇။ အသန္တဿ ပိယော ဟောတိ၊
သန္တံ န ကုရုတေ ပိယံ။
အသတံ ဓမ္မံ ရောစေတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

သုဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၃-ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍ

၆၈။ အတိပိယော န ကာတဗ္ဗော၊
ခလော ကောတုဟလံ ကရော။
သိရသာ ဝဟမာနောပိ၊
အဍ္ဎုပူရော ဃဋော ယထာ။

၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊
သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
မန္တောသဓေဟိ သော သပ္ပေါ၊
ခလော ကေနုပသမ္မတိ။

၇၀။ ယော ဗာလော မညတိ ဗာလျံ၊
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေန သော။
ဗာလော စ ပဏ္ဍိတမာနီ၊
သ ဝေ ဗာလော တိ ဝုစ္စတိ။

၇၁။ မဓူဝ မညတိ ဗာလော၊
ယာဝ ပါပ် န ပစ္စတိ။
ယဒါ စ ပစ္စတိ ပါပံ၊
အထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။

၇၂။ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊
သာဟသာ ဝိန္ဒတေ ဓနံ။
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊
နိရယံ သောပပဇ္ဇတိ။

၇၃။ ဃရေ ဒုဋ္ဌော မူသိကော စ၊
ဝနေ ဒုဋ္ဌော စ ဝါနရော။
သကုဏော ဒုဋ္ဌော စ ကာကော၊
နရေ ဒုဋ္ဌော စ ဗြာဟ္မဏော။

၆-လောကနီတိပါဠိ ၃-ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍ

၇၄။ ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊
ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒီဃော ဗာလာန သံသာရော။
သဒ္ဓမ္မံ အဝိဇာနတံ။

၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊
အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
နာဠိကေရမ္ပိ သဒေါသံ၊
ခလဇာတော န ပဿတိ။

၇၆။ နတ္တံ ဒေါသံ ပရေ ဇညာ၊
ဇညာ ဒေါသံ ပရဿ တု။
ဂုယှေ ကုမ္မောဝ အင်္ဂါနိ၊
ပရဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။

၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊
ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယျတေ။
ပဏ္ဍိတော ပဏ္ဍိတေနေဝ၊
ဝဏ္ဏိတောဝ သုဝဏ္ဏိတော။

၇၈။ လုဒ္ဓံ အတ္ထေန ဂဏှေယျ၊
ထဒ္ဓံ အဉ္ဇလိကမ္မုနာ။
ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ မုဠှံ၊
ယထာဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတကာရော ပရော ဗန္ဓု၊
ဗန္ဓုပိ အဟိတော ပရော။
အဟိတော ဒေဟဇော ဗျာဓိ၊
ဟိတံ အရည မောသဓံ။

၈၀။ ပရောက္ခေ ဂုဏဟန္တာရံ၊
ပစ္စက္ခေ ပိယဝါဒိနံ။
ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊
ဝိသကုမ္ဘော ယထာ မဓုံ။

၈၁။ ဓနဟီနေ စဇေ မိတ္တော၊
ပုတ္တဒါရာ သဟောဒရာ။
ဓနဝန္တေဝ သေဝန္တိ၊
ဓနံ လောကေ မဟာသခါ။

၈၂။ ဇာနေယျ ပေသနေ ဘစ္စံ၊
ဗန္ဓဝါပိ ဘယာဂတေ၊
အပ္ပကာသု တထာ မိတ္တံ၊
ဒါရဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။

၈၃။ သော ဗန္ဓုယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
ပိတရော ဟောတိ ပေါသကော။
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊
သာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။

၈၄။ န ဝိဿသေ အမိတ္တဿ၊
မိတ္တဿာပိ န ဝိဿသေ။
ကဒါစိ ကုပ္ပိတေ မိတ္တေ၊
သဗ္ဗဒေါသံ ပကာသတိ။

၈၅။ သကိံ ဒုဋ္ဌတိ ယော မိတ္တော၊
ပုန သန္ဓိံတု မိစ္ဆတိ။
သော မစ္စုံ ဥပဂဏှာတိ၊
ဂဗ္ဘော အဿတရိံ ယထာ။

၈၆။ ဝဟေ အမိတ္တံ ခန္ဓေန၊
ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ။
တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊
သေလေ ဘိန္ဒေ ဃဋံ ဣဝ။

၈၇။ ဣဏသေသော အဂ္ဂိသေသော၊
ရောဂသေသော တထေဝ စ။
ပုနပ္ပုနံ ဝိဝဍ္ဎန္တိ၊
တသ္မာ သေသံ န ကာရယေ။

၈၈။ ပဒုမံဝ မုခံ ယဿ၊
ဝါစာ စန္ဒနသီတလာ။
တာဒိသံ နောပသေဝေယျ၊
ဟဒယေတု ဟလာဟလံ။

၈၉။ နသောဝေ ဖရုသံ သာမိံ၊
န စ သောဝေယျ မစ္ဆရိံ။
တတော အပဂ္ဂဏှံ သာမိံ၊
နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။

၉၀။ သိင်္ဂီ ပညာသဟတ္ထေန၊
သတေန ဝါဇိနံ ဝဇ္ဇေ။
ဟတ္ထိ ဒန္တံ သဟဿေန၊
ဒေသစာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။

၉၁။ ကုဒ္ဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊
ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။
ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊
ဒူရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။

၉၂။ ရောဂါတုရေ စ ဒုဗ္ဘိက္ခေ၊
ဗျသနေ စ သတြုဂဟေ။
ရာဇဒွါရေ သုသာနေ စ၊
သခါတိဋ္ဌာ သုမိတ္တကာ။

၉၃။ သီတဝါစော ဗဟုမိတ္တော၊
ဖရုသော အပ္ပမိတ္တကော။
ဥပမံ ဧတ္ထ ဉာတဗ္ဗံ၊
သူရိယစန္ဒရာဇူနံ။

မိတ္တကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၅-ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဒံ ရူပံ၊
နာရီရူပံ ပတိဗ္ဗတာ။
ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အရူပါနံ၊
ခမာ ရူပံ တပဿီနံ။

၉၅။ ဣတ္ထီနဉ္စ ဓနံ ရူပံ၊
ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ဓနံ။
ဘိက္ခူနဉ္စ ဓနံ သီလံ၊
ရာဇာနဉ္စ ဓနံ ဗလံ။

၉၆။ ကိသာ သောဘာဝ တာပသာ၊
ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
ပုရိသာ စ ဝိဇ္ဇာ သောဘာ၊
ဣတ္ထီ သောဘာ ဝ သာမိကာ။

၉၇။ ပဉ္စရတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊
သတ္တရတျာ ဓနုဂ္ဂဟာ၊
ဧကမာသာ သုဘရိယာ၊
အဍ္ဎမာသာ သိဿာ မလာ။

၉၈။ ဟိံ ရမတိ ပင်၊
ဟင် ရမတိ ပေါက်။
ထီ ရမတိ ပု၊
ခု ရမတိ ဓံ။

၉၉။ ဇိဏ္ဏမန္ဒံ ပယံသေယျ၊
ဒါရဋ္ဌ ဂတယောဗ္ဗနံ။
ရဏပုနာဂတာ သူရံ၊
သဿဋ္ဌ ဂေဟမာဂတံ။

၁၀၀။ ဒွိတရိပတိ နာရီ စ၊
ဝိဟာရဒွိတရိ ဘိက္ခု။
သကုဏော ဒွိတြိပါသဋ္ဌ၊
ကတမာယာ ဗဟူတရံ။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ ပဟာရာ ဒန္တိ၊
မိတ္တံ ဒန္တိ အဘာဏိကာ။
ဣတ္ထီနံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊
ရာဂိနံ အပ္ပဘောဇနာ။

၁၀၂။ ရတ္တိ ဝိနာ န စန္ဒိမာ၊
ဝီစိဝိနာ စ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသဝိနာ ပေါက္ခရဏီ၊
ပတိဝိနာ ကညာ သောဘေ။

၁၀၃။ ပတိနာ ဇနိတံ ဘောဂံ၊
ဣတ္ထိယာဝ သံဂုတ္တနံ။
ပုရိသောဝ ဟိ ပဓာနော၊
ဣတ္ထီ သူစိသုတ္တံ ယထာ။

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒီ ဝင်္ကနဒီ၊
သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ။
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊
လဘမာနေ နိဝါတကေ။

၁၀၅။ ဝိဝါဒသီလီ ဥဿူယဘာဏိနီ၊
ပဿတဏှိ ဗဟုပါကတ္ထနီ။
အဂ္ဂန္ဓဘုတ္တိ ပရဂေဟဝါသီ၊
နာရီ စတ္တာ ပုတ္တသတမ္ပိ ပုမာ။

၁၀၆။ ဘုတ္တေသု မဏ္ဍေသု ဇနနီဝ ကန္တိနီ၊
ဂုယှေသု ဌာနေသု ဘဂိနီဝ ဟိရီ။
ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရီဝ ဒါသီနီ၊
ဘယေသု မန္တီ သယနေသု ရမတီ။
ရူပီသု သိက္ခိ ကုပ္ပနေသု ခမနီ၊
သာ နာရီ သေဋ္ဌိတိ ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ။
ကာယဿ ဘေဒါ စ ဒိဝေ ဘဝေယျ သာ။

၁၀၇။ သာမာ မိဂက္ခိ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊
သုရူ သုကေသီ သမပန္တိဒန္တီ။
ဂမ္ဘီရနာဘီ ယုဝတီ သုသီလီ၊
ဟီနကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟော။

၁၀၈။ သရဒံ ဥတု ကာလာနံ၊
ဘရိယာနံ ရူပဝတီ။
ဇေဋ္ဌာ ပဓာနံ ပုတ္တာနံ၊
ဒိသာနံ ဥတ္တရပ္ပဓာနံ။

၁၀၉။ ယာ ဣစ္ဆေ ပုရိသံ နာရီ၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
သာမိကံ အပစာယေယျ၊
ဣန္ဒံဝ ပါရိစာရိကာ။

၁၁၀။ ယော ဣစ္ဆေ ပုရိသံ ပေါသော၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
ပရဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊
ဓောတပါဒေါဝ ကဒ္ဒမံ။

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော ပေါသော၊
အာနေတိ တိမ္ဗရုတ္ထနိံ။
တဿာ ဣဿာ န သုပတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၆-ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ဧကယာမံ သယေ ရာဇာ၊
ဒွိယာမညေဝ ပဏ္ဍိတော။
ဃရာဝါသော တိယာမောဝ၊
စတုယာမော တု ယာစကော။

၁၁၃။ ဓန ဝါ သုတိယော ရာဇာ၊
နဒီ ဝဇ္ဇော တထာ ဣမေ။
ပဉ္စ ယတ္ထ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ န မာနော၊
န ပေမံ န စ ဗန္ဓဝါ။
န စ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောစိ၊
န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၅။ အပုတ္တကံ ဃရံ သုညံ၊
ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
အသိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊
သဗ္ဗသုညံ ဒလိဒ္ဒကံ။

၁၁၆။ ဓနမိစ္ဆေ ဝါဏိဇ္ဇေယျ။
ဝိဇ္ဇမိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ။
ပုတ္တမိစ္ဆေ တရုဏိတ္ထိံ၊
ရာဇာမစ္စံ ဣစ္ဆာဂတော။

၁၁၇။ နဋ္ဌော ယတိ အသန္တုဋ္ဌော၊
မဟီပတိ စ သန္တုဋ္ဌော။
နဋ္ဌာ လဇ္ဇာ စ ဂဏိကာ၊
နိလ္လဇ္ဇာ စ ကုလဓီတာ။

၁၁၈။ ပက္ခီနံ ဗလမာကာသော၊
မစ္ဆာန မုဒကံ ဗလံ။
ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ၊
ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။

၁၁၉။ ခမာ ဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊
သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဧတေ၊
ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။

၁၂၀။ သကိံ ဝဒန္တိ ရာဇာနော
သကိံ သမဏဗြာဟ္မဏာ။
သကိံ သပ္ပုရိသာ လောကေ။
ဧသ ဓမ္မော သနန္တနော။

၁၂၁။ အလသော ဂိဟိ ကာမဘောဂီ န သာဓု၊
အသညတော ပဗ္ဗဇိတော န သာဓု။
ရာဇာ အနိသမ္မကာရီ န သာဓု၊
ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တမ္ပိ န သာဓု။

၁၂၂။ ဗလဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊
သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော။
သဗ္ဗေ မဟတ္တမိစ္ဆန္တိ၊
တေသံ ကမ္မံ ဝိနဿတိ။

၁၂၃။ အာယံ ခယံ သယံ ဉတွာ၊
ကတာကတံ သယံ ဉတွာ။
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။

၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတောက္ကံ နိသေဝေယျ၊
ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာသနံ။
သာမိကံ သဗ္ဗဘာဝေန၊
ပရလောကံ အမောဟံဝ။

၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထိ မုဠှော၊
သပ္ပေါ ရာဇကုလာနိ စ။
အပယန္တေန ဂန္တဗ္ဗော။
အစ္စေကပါဏဟာရာနိ။

၁၂၆။ ဒုဋ္ဌာရိယ သံဝါသော၊
ဒေါသောစိတ္တရ ဒါသကော။
သသပ္ပေ စ ဃရေ ဝါသော၊
မစ္စု ဧဝ န သံသယော။

၁၂၇။ သမ္မုဠှသိဿောပဒေသေန၊
ကုနာရီဘရဏေန စ။
အသတံသမ္ပယောဂေန၊
ပဏ္ဍိတောပျ ဝသီဒတိ။

၁၂၈။ မာတာ ပုတ္တကရံ ပါပံ၊
သိဿပါပံ ဂုရု တထာ။
ရာဇာ ရဋ္ဌကရံ ပါပံ၊
ရာဇပါပံ ပုရောဟိတော။

၁၂၉။ အက္ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊
အသာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊
သစ္စေနာလိက ဝါဒိနံ။

၁၃၀။ အဒန္တံ ဒမနံ ဒါနံ၊
ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထသာဓကံ။
ဒါနေန ပိယဝါစာယ၊
ဥန္နမန္တိ နမန္တိ စ။

၁၃၁။ ဒါနံ သိနေဟဘေသဇ္ဇံ၊
မစ္ဆေရံ ဒေါသနောသဓံ။
ဒါနံ ယသဿိဘေသဇ္ဇံ၊
မစ္ဆေရံ ကပဏောသဓံ။

၁၃၂။ ဗဟူန မပ္ပသာရာနံ၊
သာမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ။
တိဏ္ဏေန ဝဋ္ဋတေ ယောတ္တံ၊
တေန နာဂေါပိ ဗန္ဓတိ၊

၁၃၃။ သဟာယော အသမတ္ထောပိ၊
တေဇသာ ကိံ ကရိဿတိ။
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊
သယမေ ဝူပသမ္မတိ။

၁၃၄။ န ရညာ သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊
ကာမဘောဂံ ကုဒါစနံ။
အာကပ္ပံ ရသဘုတ္တိံ ဝါ၊
မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ။
ဝတ္ထံ သဗ္ဗမလင်္ကာရံ၊
န ရညာ သဒိသံ ကရေ။

၁၃၅။ န မေ ရာဇာ သခါ ဟောတိ၊
န ရာဇာ ဟောတိ မေထုနော။
ဧသော သာမိကော မယှန္တိ၊
စိတ္တေ နိဋ္ဌံ သုဋ္ဌပယေ။

၁၃၆။ နာတိဒူရေ ဘဇေ ရညော၊
နာစ္စာ သန္နေပဝါတကေ။
ဥဇုကေ နာတိနိန္နေ စ၊
န ဘဇေ ဥစ္စမာသနေ။
ဆ ဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော၊
အဂ္ဂိံဝ သံယတော တိဋ္ဌေ။

၁၃၇။ ဂုဏော သဗ္ဗညုတုလျောပိ၊
န သောဘတိ အနိဿယော။
အနဃ္ဃမပိ မဏိနာ၊
ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။

ရာဇကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၇-ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိမိဿေ ကုတော သီလံ၊
မံသဘက္ခေ ကုတော ဒယာ။
သုရာပါနေ ကုတော သစ္စံ၊
မဟာလောဘေ ကုတော လဇ္ဇာ။
မဟာတန္ဒေ ကုတောသိပ္ပံ၊
မဟာကောဓေ ကုတောဓနံ။

၁၃၉။ သုရာရောဂေါ ဝိကာလော စ၊
သမဇ္ဇစရဏင်္ဂတော။
ခိဍ္ဍဓုတ္တော ပါပမိတ္တော၊
ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။

၁၄၀။ ဒိဝါ နာဒိက္ခာ ဝတ္တဗ္ဗာ၊
ရတ္တော နာဝစနေန စ၊
သဉ္စရတိ ဘယာ ဘီတော၊
ဝနေ ဝနစရီ ယထာ။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊
ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။
ဒုက္ခိတော ဗျာဓိတော မုဋ္ဌော၊
ဣဏဝါ နိတျသေဝကော။
၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံဒိသွာ၊
ဒူရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
အာဂတဉ္စ ဘယံဒိသွာ၊
အဘီတော ပဟာတိ ပဏ္ဍိတော။
၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါ စ၊
သုခိတော ရောဂဝါလသော။
ဣစ္ဆန္တော ကမ္မာရာမောစ၊
သတ္တော တေ သတ္ထဝဇ္ဇိတာ။
၁၄၄။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟော လာဘာ၊
လာဘော လာဘေန ပူရတိ။
ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇုန္န၊
အာပေါ အာပေန ပူရတိ။
နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပမာနံ။
၁၄၅။ န ဟိ ကောစိ ကတေ ကိစ္စေ။
ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ။
တသ္မာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊
သာဝသေသေန ကာရယေ။
၁၄၆။ တူလံ သလ္လဟုကံ လောကေ၊
တတော စပလဇာတိကော။
တတော ဝုဍ္ဎုမနောဝါဒေါ၊
ပမာဒေါ ဗုဒ္ဓသာသနေ။

၁၄၇။ ပါသာဏဆတ္တံ ဂရုကံ၊
တတော ဒေဝါနုစိက္ခဏံ။
တတော ဝုဍ္ဎာနမောဝါဒေါ၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ။

၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊
ဒါသော ဇေဋ္ဌ ကဏိဋ္ဌကော။
ကဏ္ဏဿနာသန မက္ခီနံ၊
ဝါမဟတ္ထော ပါဒဒါသော။

၁၄၉။ တမ္ဗူလဿ မဇ္ဈေ ပတ္တော၊
ကုဝေရော ရက္ခတိ သဒါ။
မူလမှိ ရက္ခတိ ယက္ခော၊
အဂ္ဂမှိ စ ကာဠကဏ္ဏီ။
တာနိ ဘုဉ္ဇေယျ ဆိန္ဒိတွာ၊
သိရီဝေ ပဝဍ္ဎတိ။

၁၅၀။ သမ္ပုဏ္ဏရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊
အစ္စုရက္ခော စ ဗိဿဏော။
တသ္မာ ဟိ တေ ပူဇယန္တု၊
သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။

၁၅၁။ ဂေါဏာ ဟိ သဗ္ဗဂိဟီနံ၊
ပေါသကာ ဘောဂဒါယကာ။
တသ္မာ ဟိ မာတာပိတူဝ၊
မာနယေ သက္ကရေယျ စ။

၁၅၂။ ယေစ ခါဒန္တိ ဂေါမံသံ၊
မာတုမံသံဝ ခါဒယေ။
မတေသု တေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊
ဒဒေ သောတေ စ ဝါဟယေ။

၁၅၃။ ဂုရု သိဒ္ဓေါ သိပ္ပါရမ္ဘော၊
ရဝိသောကြာ စ မဇ္ဈိမော။
န သိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊
သောရိ အင်္ဂါ စ မရဏံ။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ ဂုရုံ ဟန္တိ၊
သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဒသ။
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသသိပ္ပံ၊
မာတာပိတာ စ ပုဏ္ဏမီ။

၁၅၅။ နာဠိကံ သတ္တ န ဘုဉ္ဇေ၊
န လာဗုံ နဝမံ တထာ။
ဒွါဒသ ပြိန္နံ တြိ မိနံ၊
ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနဿတိ။

၁၅၆။ စဇေ ကုလအတ္ထံ ဧကံ၊
စဇေ ကုလံ ဂါမအတ္ထံ။
ဂါမံ ဇနပဒအတ္ထံ၊
အတ္တတ္ထံ ပထဝိံ စဇေ။

၁၅၇။ ဒေသံ ဩသဇ္ဇ ဂစ္ဆန္တိ၊
သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။
တတ္ထေဝ နိဓနံ ယန္တိ၊
ကာကော ကာပုရိသော မိဂေါ။

၁၅၈။ ယမှိ ပဒေသေ န မာနော၊
န ပေမံ န စ ဗန္ဓဝါ။
န စ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောစိ၊
န တတ္ထ ဝသနံ ကရေ။
၁၅၉။ စရန္တျောကေန ပါဒေန၊
တိဋ္ဌန္တျောကေန ပဏ္ဍိတော။
အနိသမ္မ ပရံ ဌာနံ၊
န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။

၁၆၀။ ခနခညပယောဂေသု၊
တထာ ဝိဒျာဂမေသု စ။
ဒူတေသု အပစာရေသု၊
စဇ္ဇာ လဇ္ဇာ တဒါဘဝေ။
၁၆၁။ ဒွိဂုဏော ထီနမာဟာရော၊
ဗုဒ္ဓိ စာပိ စတုဂ္ဂုဏော၊
ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊
ကာမော တွဋ္ဌ ဂုဏော ဘဝေ။

၁၆၂။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ ကမေနုစ္ဆု၊
ဝိသေသရသဝါဂ္ဂတော။
တထာ သုမေတ္တိကော သာဓု၊
ဝိပရီတောဝ ဒုဇ္ဇနော။
၁၆၃။ ကဿကော ဝါဏိဇော မစ္စော၊
သမဏော သုတသီလဝါ။
တေသု ဝိပုလဇာတေသု၊
ရဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ မလာ မန္တာ၊
အနုဋ္ဌာနံ မလာ ဃရာ။
မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊
ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။

၁၆၅။ ဟီနာနံ ဂစ္ဆတော ဝိတ္တံ၊
ဝီရာနံဝ သန္တကတ္တံ။
ဝဒန္တိ စ ဟီနာ ဇနာ၊
ပုဗ္ဗကမ္မပ္ပဓာနာတိ။

၁၆၆။ န ဝဒန္တိ စေဝံ မိရာ၊
ဝါယမိံသု သဗ္ဗကမ္မေ။
န စေ သိဇ္ဈတိ တံ ကမ္မံ၊
အဖလံ ဧဝ ကိံ ဒေါသော။

၁၆၇။ နီစကုလံ နိပ္ပညဝါ၊
နိရူပံ နိဗလံသမံ။
ဣမံ ကာလံ ဆုတ္တကာလံ၊
မနမေဝ ဝိသေသကံ။

ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၆-လောကနီတိအနက်

၁-ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ရတနတ္တယံ၊ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ နာနာသတ္ထ သမုဒ္ဓဋံ။ အထူးထူးသော ကျမ်းဂန်တို့မှ ထုတ်အပ်သော။လောကနီတိံ၊လောကနီတိ အမည်ရှိသောကျမ်းကို။ မာဂဓေနေဝ၊ မာဂဓဘာသာဖြင့် သာလျှင်။ သံခေပံ သံခေပေန၊အကျဉ်းအားဖြင့်၊ပဝက္ခာမိ၊ ဟောပေလတ္တံ့။

၂။ ဟိ၊ ဂုဏ်အထူးကား။ နီတိ၊နီတိကျမ်းသည်။ လောကေ၊လောက၌။ပုရိသဿ၊ယောကျ်ား၏။ သာရော၊အနှစ်လည်းမည်၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘလည်း မည်၏။ အာစရိယော စ၊ ဆရာလည်းမည်၏။ မိတ္တော စ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမည်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နီတိံ ၊ နီတိကျမ်းကို။ဝိဇညာ၊တတ်သော။ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်။ ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြား အမြင်ရှိသော။ မဟာ၊မြတ်သော။ဉာဏီ၊ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ အလသဿ၊ပျင်းသောသူအား။ ကုတော သိပ္ပံ၊ အတတ်အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသော သူအား။ ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာအဘယ်မှာရအံ့နည်း။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသော သူအား။ ကုတောမိတ္တံ၊ အဆွေ ခင်ပွန်း အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အမိတ္တဿ၊အဆွေခင်ပွန်းမရှိသောသူအား။ ကုတောသုခံ၊ချမ်းသာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အသုခဿ၊ ချမ်းသာ မရှိသောသူအား။ ကုတောပုညံ၊ ကောင်းမှုအဘယ်မှာ ပြုရအံ့နည်း။ အပုညဿ၊

ကောင်းမှုမရှိသောသူအား၊ ကုတော ဝရံ၊နိဗ္ဗာန်ကိုအဘယ်မှာရနိုင်
အံ့နည်း။
၄။ သိပ္ပါ၊အတတ်နှင့်။ သမံ၊တူသော။မနံ၊ဥစ္စာသည်။နတ္ထိ၊
မရှိ။ သိပ္ပံ၊အတတ်ကို။ စောရာ၊ခိုးသူတို့သည်။ န ဂဏှန္တိ၊ မယူနိုင်
ကုန်။ဣဓလောကေ၊ဤလောက၌။ သိပ္ပံ၊အတတ်သည်ကား။ မိတ္တံ၊
အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ ပရလောကေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခါဝဟံ၊
ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ၊အကြားအမြင်ပညာကို။အပ္ပကံ၊နည်း၏ဟူ၍။နာတိ
မညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ စိတ္တော၊စိတ်၌။ နိဓာပယေ၊ ထားရာ
သာလျှင်ကတည်း။ ဝမ္မိကော၊ တောင်ပို့၌။ ဥဒကဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်
သည်။စိရေန၊ ကျဖန်များစွာရှည်ကြာသဖြင့်။ ပရိပူရတိ ဣဝ၊ပြည့်
သကဲ့သို့တည်း။
၆။ ဝိဇ္ဇံ ဝါ၊ နှုတ်မှုပညာကိုရင်း။ အထ၊ ထိုမှို။ သိပ္ပံ ဝါ၊
လက်မှု ပညာကိုရင်း။ ခုဒ္ဒေါတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊
မအောက်မေ့ရာ။ ပရိယောဒါတံ၊ ကုန်စင်အောင် တတ်မှုကား။
ကေမ္ပိ၊တခုသောအတတ်သည်လည်း။ ဇီဝိတကပ္ပကာရဏံ၊ အသက်
မွေးကြောင်းဖြစ်သလျှင်ကတည်း။

၇။ သေလေ သေလေ၊တောင်တောင်ဟူသမျှ၌။ နမာဏိက္ကံ၊
ပတ္တမြားမရှိ။ ဂဇေ ဂဇေ၊ဆင်ဆင်ဟူသမျှ၌။ န မုတ္တိကံ၊အမြုတေ
မရှိ။ဝနေ ဝနေ၊တောတောဟူသမျှ၌။ န စန္ဒနံ၊စန္ဒကူးမရှိ။ဌာနေ
ဌာနေ၊ အရပ်တိုင်းအရပ်တိုင်း၌။ နပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသုခမိန်မရှိ။
၈။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာ
ရှိသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍၊ စေသုတော၊

အကယ်၍ ကြားငြားအံ့။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ သုတေသိနာ၊ သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်းသားသည်။ မဟုဿာဟေန၊ သည်းစွာအားထုတ်သဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗံ ဝ၊ သွားရာသာလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိနေ၊ ဖြေးဖြေးသင်ရာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းရှာရာ၏။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ အာရုဟ်အာရုဟန္တော၊ တက်သောသူသည်။ သိနေ၊ ဖြေးဖြေး တက်ရာ၏။ ကာမဿ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။ ကောဓဿ၊ အမျက်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းထွက်ရာ၏။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ကို။ သိနေသိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတိ စ၊ အကြားအမြင်အတတ်၎င်း။ သမ္မုတိစ၊ ဓမ္မသတ်အတတ်၎င်း။ သင်္ချာ စ၊ ဂဏန်းအတတ်၎င်း။ ယောဂါစ၊ တစည်းစူး ဆောက်အတတ်၎င်း။ နီတိစ၊ နီတိကျမ်းအတတ်၎င်း။ ဝိသေသကာ စ၊ ယာယီ ယတြာစသောဗျာကရဏ်းအတတ်၎င်း။ ဂန္ဓဗ္ဗာစ၊ စောင်းညှင်း စသော ကဗျာလင်္ကာအတတ်၎င်း၊ ဂဏိကာ စေဝ၊ လက်ပစ်အတတ်၎င်း ။ ဓနုဗေဒါ စ၊ ဒူးလေး လင်းလေး အတတ်၎င်း။ ပူရာဏာစ၊ စကားဟောင်းအတတ်၎င်း။

၁၁။ တိကိစ္ဆာ စ၊ ဆေးအတတ်၎င်း။ ဣတိဟာသာ စ၊ ရယ်ရွှင်မှုအတတ်၎င်း။ ဇောတိစ၊ ဗေဒင်အတတ်၎င်း။ မာယာ စ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်၎င်း။ ဆန္ဒတိ စ၊ ဆန်းကျမ်း အတတ်၎င်း။ ကေတု စ၊ သံတမန်အတတ်၎င်း။ မန္တာ စ၊ မန္တန် အတတ်၎င်း။ သဒ္ဒါ စ၊ သဒ္ဒါကျမ်းအတတ်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ အဋ္ဌာရသကာ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော၊ သိပ္ပါ၊ အတတ်တို့တည်း။

၁၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အပုဋ္ဌော၊ သူမမေးမူကား။ ဘေရိ၊ စည်ကြီး သဘွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုဋ္ဌော၊ သူတည်းမေးမူကား။ ပဇ္ဇုန္နော၊ မိုးကြီးသဘွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ ပုဋ္ဌောပိ၊ မေးသော်ငြင်း။ အပုဋ္ဌောပိ၊ မမေးသော်ငြင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ ဘဏတေ ဘဏတေဝ၊ ပြောဟောတတ်သလျှင်ကတည်း။

၁၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတိုင်၌။ ယံသိပ္ပ္မ၊ အကြင် အတတ်သည်ငြင်း။ ပရဟတ္ထေသု၊ သူတပါး၏လက်တို့၌။ ယံဓနဥ္စ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်ငြင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယထာကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တံ သိပ္ပံ၊ ထိုပေ၌ရှိသော အတတ်သည်။ န သိပ္ပံ၊ အတတ်မမည်။ တံ ဓနဥ္စ၊ ထို သူတပါးတို့၏ လက်၌ရှိသော ဥစ္စာသည်လည်း။ န ဓနံ၊ ဥစ္စာမမည်။

၁၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ဇလပ္ပမာဏံ၊ ရေတိမ် ရေနက်ကိုကား၊ ကုမုဒ္ဒမာလံ၊ ကုမုဒ္ဒရာကြာကိုမြင်သဖြင့်သိအပ်၏။ ကုလပ္ပမာဏံ၊ အမျိုး ယုတ် မြတ်ကိုကား။ ဝိနယောပမာဏံ၊ ကိုယ်အမူ အရာ နှုတ်အမူအရာအားဖြင့် သိအပ်၏။ (ထိုသူ၏ အကျင့်အားဖြင့်သိအပ်၏ သော်လည်းဟူ။) ဗျတ္တိပ္ပမာဏံ၊ ပညာရှိမရှိကိုကား။ ကထိတဝါကျံ၊ ဆိုသောစကားဖြင့် သိအပ်၏။ ပထဝိပ္ပမာဏံ၊ မြေကောင်း မကောင်းကိုကား။ တိဏမိလာတံ၊ မြက်ညှိုး မညှိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဿုတော၊ နည်းသော သုတရှိသော သူသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော။ သုတံ၊ သုတကို၊ ဗဟုံမညတိ၊ အများအောက်မေ့တတ်၏။ မာနဝါ၊ မာန်ရှိတတ်၏။

ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ သိန္ဓုဒကံ၊ သမုဒ္ဒရာရေကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘူးသော။ မဏ္ဍူကော၊ ဖားသူငယ်သည်။ ကူပေ၊ တွင်း၌။ တောယံ၊ ရေကို။ ဗဟုံမညတိ ဣဝ၊ အများထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဌမံ၊ ပဌမ အရွယ်၌ကား။ န ပရာဇိတော သိပ္ပံ၊ အတတ်မရတုံအံ့။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယအရွယ်၌ကား။ န ပရာဇိတော ဓနံ၊ ဥစ္စာမရတုံအံ့။ တတိယံ၊ တတိယအရွယ်၌ကား။ န ပရာဇိတော ဓမ္မံ၊ တရားမရတုံအံ့။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထ အရွယ်တိုင်မှုကား။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်မူရအံ့နည်း။
၁၇။ ပုတ္တာ၊ ချစ်သားတို့။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာသင်ကုန်လော့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အလသော၊ ပျင်းဘိသနည်း။ ပုတ္တာ၊ ချစ်သားတို့။ ဒိနေ ဒိနေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာသင်ကုန်လော့။ အဗျတ္တော၊ အတတ်ပညာမရှိသော သူသည်။ဘာရဟာရိကော၊သူ၏ဝန်ထမ်းဖြစ်တတ်၏။ ဗျတ္တကော၊ အတတ်ပညာရှိသောသူကို။ လောကေ၊ လောက၌။ ပူဇိတော၊ သူတပါးတို့ ပူဇော်အပ်၏။

၁၈။ ယာယ၊ အကြင် အမိသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။ န သိက္ခိတော၊အတတ်ပညာသင်၍မပေး။ သာမာတာ၊ထိုအတတ်ပညာသင်၍မပေးသော အမိသည်။ သတြု၊ ရန်သူမည်၏။ ယေန၊ အကြင်အဘသည်။ ဗာလော၊သားငယ်ကို။ နသိက္ခိတော၊အတတ်ပညာသင်၍မပေး။ သောပိတာ၊ထိုအတတ်ပညာသင်၍မပေးသော အဘသည်။ ဝေရီ၊ရန်သူမည်၏။ သော၊ ထိုအတတ်ပညာမရှိသော သူသည်။ ဟံသမဇ္ဈေ၊ ဟံသာတို့၏အလယ်၌ ဗကောယထာ၊ဗျိုင်း

ကဲ့သို့။ သဘာဝမဇ္ဈေ၊ သဘင်အလယ်၌။ န သောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ တသွဲ့၊ ထိုသို့အတတ်ကို မသင်စေသောကြောင့်။ ဝေရိ၊ ရန်သူ မည်၏။

၁၉။ ကဏ္ဏကာဂိရိ၊ တောင်ချောက်ကြား၌ ရောက်သော ဆူးကို။ ကောတိက္ခတိ၊ အသူထက်စိမ့်ချွန်သနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်ပချေ၏ရှင့်။ မိဂပက္ခိယံ၊ သမင်တို့၏ မျက်စိ၌။ ကောအဥ္စနံ၊ အသူမျက်စဉ်းခပ်၍ ကြည်သနည်း။ သမတိ ဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်ကြည်ပချေ၏ရှင့်။ ပလ္လလေ၊ ညွန့်၌။ ဥပ္ပလသ၊ ကြာကို။ ကောသုဂန္ဓံ၊ အသူအနံ့ကောင်းထည့်ပချေ သနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် အနံ့ကောင်း တုံ၏ရှင့်။ ကုလပုတ္တရူပေါ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏သဘောသည်။ ကောပဝတ္တတိ၊ အသူပြု၍ဖြစ်သနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလို သာဖြစ်ပချေ၏ရှင့်။

၂၀။ အကောတမူလံ၊ ထုံးမရှိသော ကွမ်းသည်။ န ရသံ၊ အရသာမရှိ။ အဓနေသ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏။ အလင်္ကာတမ္ပိ။ တန်ဆာ ဆင်ခြင်းသည်လည်း။ န ရသံ၊ အရသာမရှိ။ အလောဏကံ၊ ဆားမရှိသော။ ဗျဥ္ဇနံတု၊ စားဘွယ်သည်လည်း။ န ရသံ၊ အရသာ မရှိ။ အသိပ္ပသ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ ဗျာကရဏံ၊ ပျို့ကဗျာ ဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ န ရသံ၊ အရသာမရှိ။

၂၁။ သုဿုသာ၊ နာခြင်းမှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာ အားထုတ် သောသူသည်။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သုတ ပညာယ၊ သုတ ပညာဖြင့်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ပွား၏။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အတ္ထံ၊

အနက်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဉာတော၊ သိအပ်သော။ အတ္ထော။ အနက်သည်။ သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏။

၂၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘောဇနံ၊ အစာစားခြင်းသည်ရင်း။ မေထုနံ၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်းသည်ရင်း။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်ရင်း။ ဂေါဏေပိ၊နွားဌ်ရင်း။ ပေါသေပိ၊ယောကျ်ားဌ်ရင်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာ သည်ကား။ ပေါသဿ၊ ယောကျ်ားအား။ ဝိသေသော၊ အထူးပေတည်း။ ဟီနော၊ အတတ်ပညာမှယုတ်ခဲ့မူကား။ ဂေါဏသမော၊ နွားနှင့်တူသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၂၃။ လောကေ၊လောက၌။ ဝိဇ္ဇာသမံ၊ အတတ်နှင့်တူသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗျာဓိသမော၊ အနာနှင့်တူသော။ ရိပု၊ ရန်သူမည်သည်။န စ အတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တသမံ၊ကိုယ်နှင့်တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်သောသူမည်သည်။ န စ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မသမံ၊ကံနှင့်တူသော။ဗလံ၊အားမည်သည်။န စ အတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၄။ လောကေ၊လောက၌။ဟံသော၊ဟင်္သာသည်။ကာကာနံ၊ကျီးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌။န သောဘတေ၊မတင့်တယ်။သီဟော၊ခြင်္သေ့သည်။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့။ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌။ န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ တုရင်္ဂေါ၊ မြင်းသည်။ ဂဒြဘမဇ္ဈေ၊ မြည်းတို့၏ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ ဗာလမဇ္ဈေ၊ သူမိုက်တို့ အလယ်၌။ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ပဏ္ဍိတံ၊ပညာရှိကို။ ပယိရုပါသတိ၊အကယ်၍ဆည်းကပ်

ပြောအံ့။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ န ဝိဇာနာတိ၊မသိ။ ကိမိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ န ဝိဇာနာတိ ယထာ၊ မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသည်။ မုဟုတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ပညာရှိကို။စေပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍ဆည်းကပ်ပြောအံ့။ ခိပ္ပံ၊လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ကိမိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ဇိဝှါ၊လျှာသည်။သူပရသံ၊ဟင်း၏အရသာကို။ ဝိဇာနာတိယထာ၊ သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၇။ သူရော၊ရဲရင့်သောသူသည်။ သတ္တံ၊လက်နက်ကို။ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သင်္ဂါမဘူမိယံ၊စစ်မြေအရပ်ကို။န ဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။ တထာ၊ထို့အတူ။ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်။ သတ္တံ၊ ကျမ်းဂန်ကို။ ဝိနာ၊ကင်း၍။န ဘာသေယျ၊စကားမဆိုရာ။ အဒ္ဓဂူ၊ အဓွန့်ရှည် သောခရီးသို့ သွားသော။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ သတ္တံ၊ အဖော်ကို။ဝိနာ၊ကင်း၍။ န ဂစ္ဆေယျ၊မသွားရာ။ဝိဒေသဂမနော၊ အရပ်တပါးသို့ သွားသောသူသည်။ သတ္တံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။

၂၈။ လောကော၊လောက၌။ မနုနာသဥ္စ၊ ဥစ္စာပျက်ခြင်းကို၎င်း။ မနောတာပဥ္စ၊ နှလုံးပူပန်ခြင်းကို၎င်း။ ဃရေ၊ အိမ်၌၊ဒုစ္စရိတာနိ စ။ မကောင်းမှုကိုပြုကျင့်ခြင်းတို့ကို၎င်း။ ဝဉ္စနဥ္စ၊လှည့်ပတ်ခြင်းကို၎င်း။ အဝမာနဥ္စ၊ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို၎င်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ န ပကာသယေ၊ ထင်ရှားမပြုရာ။

၂၉။ လောကေ၊ လောက၌။ ပတ္တာနုရူပကံ၊ အရေးအခွင့် ရောက်သည်နှင့် လျော်သော။ ဝါကျံ၊ စကားကိုဂုဏ်။ သဘာဝ ရူပကံ၊ ကိုယ်အား လျောက်ပတ်သော။ ပိယံ။ ချစ်အပ်သော သူကိုဂုဏ်။ အတ္တာနုရူပကံ၊ ကိုယ်နှင့် တန်ရုံသော။ ကောဓံ၊ အမျက်ကိုဂုဏ်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ သော၊ထိုသူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အမနုဿ၊ ဥစ္စာ မရှိဘဲလျက်။ ရသံ ခါဒါ၊ အရသာ စားကြူးသောသူ။ အဗလဿ၊ခွန်အားမရှိဘဲလျက်။ ဟတာ နရာ၊ အသတ် အပုတ် ကြိုက်တတ်သောသူ။ အပ္ပညဿ၊ ပညာမရှိဘဲ လျက်၊ ဝါကျကထာ၊ စကား လိုလားသောသူ။ ဧတေ၊ ဤသူတို့ ကား။ ဥမ္မတ္တကသမာ၊ သူရူးနှင့်တူကုန်၏။

၃၁။ အနဝှါယံ၊ သူမခေါ်ဘဲလျက်။ ဂမယန္တော၊ သူ့အိမ်သို့ သွားဖန်များသောသူ။ အပုစ္ဆာ၊ သူမမေးဘဲ။ ဗဟုဘာသကော၊ များစွာ ပြောပြောတတ်သောသူ။ အတ္တဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပကာသေန္တော၊ ပလ္လွားတတ်သောသူ။ ဧဒံ တိဝိဓံ၊ ဤသုံးပါး သည်။ဟီနလက္ခဏံ၊ သူယုတ်၏ လက္ခဏာတည်း။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ၊ အဆင်းမလှသောသူသည်။ ဗဟုံဘာသော၊ စကားများတတ်၏။ အပ္ပပညော၊ပညာနည်းသောသူသည်။ပကာ သကော၊ထင်ရှားပြတတ်၏။ အပ္ပပူရော၊ရေမပြည့်သော။ ဃဋော၊ အိုးသည်။ ခေါဘော၊ချောက်ချားတတ်၏။ အပ္ပခီရာ၊နို့ရည်မထွက် သော။ ဂါဝီ၊နွားမသည်။ စလေ၊ ကြောက်ကန်တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍူကေပိ၊ ဖားသူငယ်သည်လည်း။ ဥကြေ၊ ဆောင့် ကြောင့်ထိုင်တတ်ကာမူ။သီဟော၊ ခြသေ့ဟုထင်၏။ ကာကဂ္ဂဟော၊

ဟျီးတည်းချီမူကား။ ပိယေ ပိယေ၊ ချစ်ဆွေ ချစ်ဆွေဟု မြည်တတ်၏။အပဏ္ဍိပိ၊ ပညာမရှိသောသူမိုက်သည်လည်း။ပဏ္ဍိဟုတွာ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟု ထင်ခြင်းကြောင့်။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုစ္ဆေ၊မေးလတ်သော်။ ငယေ ငယေ၊ ငါ့ရှင် ငါ့ရှင်ဟု ချစ်ဘွယ်သော စကားကိုဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍူကေပိ၊ ဖားသူငယ်သည်လည်း။ ဥကြေ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ချင်း တူမှုကား။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့ဟူကောင်းအံ့လော။ သူကရေပိ၊ဝက်သည်လည်း။ ဥပေ၊ အုတ်အုတ် မြည်တတ်ကာမူ။ ဒီပေ၊ ကျားသစ် ဟူကောင်းအံ့လော။ ဗိဠာရေပိ၊ ကြောင်သည်လည်း။ သဒိသေ၊ အဆင်းသဏ္ဍာန် တူကာမူ။ ဗျဂ္ဃေ၊ ကျားဟူကောင်းအံ့လော။ သဗ္ဗဓီရေ၊ခပ်သိမ်းသောပညာရှိတို့သည်လည်း။ သိပ္ပသမေ၊အတတ်ချင်းတူကောင်းအံ့လော။

၃၅။ ရာဇာ၊မင်းတို့သဘောမည်သည်။ဓနမှိ၊ဥစ္စာ၌။န တိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ပညာရှိသည်လည်း သုဘာသိတေ၊ စကားကောင်း၌။ န တိတ္တိ၊ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ စက္ခုပိ၊မျက်စိသည်လည်း။ ပိယဒဿနေ၊ချစ်သောသူကို မြင်ခြင်း၌။န တိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ဇလေ၊ ရေ၌။နတိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ပန္နာ၊ အဆင်းအရွယ်နှင့် ပြည့်စုံလျှင်းမူလည်း။ ဝိသာလကုလသမ္ဘဝါ၊ပြန့်ပြောကြွယ်ဝသောအမျိုး၌ဖြစ်လျှင်းမူလည်း။ဝိဇ္ဇာဟီနာ၊ အတတ်ပညာမှယုတ်ခဲ့မူကား။န သောဘန္တိ၊မတင့်တယ်ကုန်။။ကိံသုကာ၊ပေါက်ပန်းတို့သည်။နိဂန္ဓာဣဝ၊ အနံ့မှကင်းကုန်သကဲ့သို့တည်း။

၃၇။ လောကေ၊လောက၌။ ဟီနပုတ္တော၊ အမျိုးယုတ်သော သူ၏သားဖြစ်လျက်လည်း။ ရာဇာမစ္စော၊မင်း၏အမတ်ဖြစ်တတ်၏။ ဗာလပုတ္တောစ၊သူမိုက်၏သားဖြစ်လျက်လည်း။ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ ဖြစ်တတ်၏။ အဓနဿ၊ဥစ္စာမရှိသော သူ၏သားဖြစ်လျက်လည်း။ ဓနံ၊ဥစ္စာသည်။ဗဟု၊ များတတ်၏။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားတို့အား။ န မညထ၊မထီမဲ့မြင်မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယောသိဿော၊ အကြင်တပည့်သည်။ သိပ္ပလောဘေန၊ အတတ်ကို လိုသဖြင့်။ ဗဟုံ၊ အထူးထူး အပြားပြား များစွာ။ ဂဏှာတိ၊သင်တတ်၏။ သောသိဿော၊ ထိုတပည့်သည်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်ကို။သုပိနံ၊အိပ်မက်ကို။ပဿံ ပဿန္တော၊ မြင်မက်သော။ မူဂေါဝ၊သူအ,ကဲ့သို့။ကထေတုမ္ပိ၊ပြန်ဆိုခြင်းငှါလည်း။ န ဥဿာ ဟေ၊မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုမ္ဘကာရော၊အိုးထိန်းသည်သည်။ ကုမ္ဘံ၊အိုးကို။ဘိန္ဒေ တုံ၊ကွဲစိမ့်သောငှါ။နဃဋ္ဋတိ၊ မပုတ်ခတ်။ သောဘေတုံ၊ တင့်တယ် စိမ့်သောငှါ။ ဃဋ္ဋတိ၊ခတ်၏။ အာစရိယော၊ဆရာသည်။သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အပါယေသု၊ အပါယ်ဆင်းရဲတို့သို့။ခိပေတုံ၊ ကျ စေခြင်းငှါ။ နဃဋ္ဋတိ၊မပုတ်ခတ်။ ဝုဍ္ဎိကာရဏာ။ အတတ်ပညာ အစီးအပွားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဃဋ္ဋတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယော နရော၊ အကြင်သူသည်။ တဂ္ဂရဉ္စ၊တောင်ဇလပ် ပန်းကိုလျှင်။ ပလာသေန၊ ပေါက်ဖက်ဖြင့်။ ဥပနယှတိ၊ထုပ်၏။ တဿ၊ထိုသူ၏။ တဂရော ဝ၊ တောင်ဇလပ်ပန်းသည်သာလျှင်။ သုရဘိံ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယတိ၊ လှိုင်စေသည်ကား။

နှ၊မဟုတ်။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ဖက်တို့သည်လည်း။ သုရတိံ၊ ကောင်း သောအနံ့ကို။ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်စေကုန်၏။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ မိရူပသေဝနာ၊ ပညာရှိနှင့် ပေါင်းဖက်မှီဝဲသောသူတို့ကို။ ဒဠှာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ၊ ပညာရှိကိုဆိုရာ အခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂-သုဇနကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဘိရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ပေါင်းဖက်ရာ၏။ သဗ္ဘိ၊သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သန္ထဝံ၊ ပေါင်းဖက်ခြင်းကို။ကုဗ္ဗေထ၊ပြုရာ၏။သတံ၊သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယျော၊မြတ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ၊ သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဖက်ခြင်းကို။ ဇဟ ဇဟာဟိ၊စွန့်လော့။ သာဓုသမာဂမံ၊ပေါင်းဖက်အပ်သောသူတော်ကောင်းသို့။ ဘဇ ဘဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လော့။ အဟောရတ္တိံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပုညံ၊ကောင်းမှုကို။ ကရ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ အနိစ္စတံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသောအဖြစ်ကို။ နိစ္စံ၊အမြဲ။ သရ သရာဟိ၊ အောက်မေ့လော့။

၄၃။ ဥဒုမ္ဗရပက္ကာ၊ ရေသဖန်းသီးမှည့်တို့သည်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ရတ္တကမေဝ၊ နီစွာသာလျှင်ကတည်း။ အန္တော၊ အတွင်း၌ကား။ ကိမိလသမ္ပုဏ္ဏာ၊ပိုးအတည့်ပြည့်ကုန်သည်။ဟောန္တိယထာ၊ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဒုဇ္ဇနဟဒယာ၊သူယုတ်တို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသပက္ကာပိ၊ ပိန္နဲသီးမှည့်တို့ သည်ကား။ ဗဟိ၊အပ၌။ ကဏ္ဍကမေ ဝစ၊ ဆူးသာထင်ကုန်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌ကား။ အမတသမ္ဘဝ၊ အမြိုက်အရသာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ သုဇနဟဒ္ဒယာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ စန္ဒနတရု၊ စန္ဒကူးပင်သည်။ သုက္ခောပိ၊ ခြောက်သွေ့သော်လည်း။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂတောပိ၊ စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သော်လည်း။ နရမုခေ၊ လူတို့၏ မျက်မှောက်၌။ လီဠံ၊ တင့်တယ်ခြင်းကို။ န ဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်။ ယန္တာဂတောပိ၊ ယန္တရားစက်၏အဝသို့ ရောက်သော်လည်း။ မဓုရသံ၊ ချိုသောအရသာကို။ န ဇဟာတိ၊မစွန့်။ ပဏ္ဍိတဇနော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းသည်။ ဒုက္ခောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို၊ န ဇဟာတိ ဧဝ၊မစွန့်သည် သာလျှင်တည်း။

၄၆။ သီဟော နာမ၊ ခြသေ့မည်သည်။ ဇိဃစ္ဆောပိ၊ မွတ်သိပ်သော်လည်း။ ပဏ္ဏာဒိနိ၊သစ်ရွက် စသည်တို့ကို။ န ခါဒတိ၊ မစား။ သီဟောနာမ၊ ခြသေ့မည်သည်ကား။ ကိသော စာပိ၊ ကြုံလှီသော်လည်း။ နာဂမံသံ၊ ဆင်သားကို။ န ခါဒတိ၊ မစား။

၄၇။ ကုလဇာတော၊ မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်ထသော။ ကုလဝံသသုရက္ခတော။ အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်တတ် ထသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်း သားသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဟီနကမ္မံ၊ ယုတ်သောအမှုကို။ န ကာရယေ၊ မပြုရာ။

၄၇။ လောကေ၊လောက၌။ စန္ဒနံ၊စန္ဒကူးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။ တတော၊ထိုစန္ဒကူးချမ်းမြေ့သည်ထက်။စန္ဒော၀၊ လသည်သာလျှင်။ သီတလော၊ ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒနစန္ဒသီတမှာ၊ စန္ဒကူး့လ ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။သာဓုဝါကျံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏စကားသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉။ ဘာဏု၊ ရောင်ခြည် တထောင်ဆောင်သော နေမင်းသည်။ ပစ္ဆိမေ၊အနောက်မျက်နှာ၌။ ဥဒေတိ၊ တက်ရာ၏။ မေရုရာဇာပိ၊မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်လည်း။ နမတိ၊ညွတ်ရာ၏။ ယဒိ၊ အကယ်မလွဲ။နရဂ္ဂိ၊ငရဲမီးသည်။ သီတလံ၊ချမ်းမြေ့ရာ၏။ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်ထိပ်၌လည်း။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာသည်။ ဝိကသေ၊ ပွင့်ရာ၏။ သာဓုဝါစာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏စကားသည်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ န ဝိပရိတံ၊ မဖောက်ပြန်ရာ။

၅၀။ ရုက္ခသာ၊ သစ်ပင်၏။ ဆာယာ၀၊ အရိပ်သည်လျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ဉာတိ မာတာပိတု၊ ဆွေမျိုးမိဘ၏။ ဆာယာ၊အရိပ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။တတော၊ ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏အရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။ အာစရိယော၊ ဆရာသမား၏အရိပ်သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆရာသမားတို့၏အရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုမင်း၏ အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်ဟုဆိုအပ်သော တရားတော်သည်။ အနေကဓာ၊ များစွာသော အပြားအားဖြင့်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။

၅၁။ ဘမရာ၊ ပိတုန်းတို့သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။သုဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ ပုတိံ၊ အပုပ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ဒုဇ္ဇနာ၊သူယုတ်တို့သည်။ဒေါသံ၊ အမျက်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟီနဿ၊ အမိယုတ်သောသူအား။ ဒုဗ္ဘာသာ၊ မကောင်းသော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာဟီနဿ၊ အဘယုတ်သောသူအား။ ဒုက္ကိရိယာ၊ မကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘောမာတာပိတာဟီနာ၊မိဘနှစ်ပါးစုံ ယုတ်မူကား။ ဒုဗ္ဘာသာ စ၊ မကောင်းသောစကားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ကိရိယာ စ၊ မကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာသေဋ္ဌဿ၊ အမိမြတ်သောသူအား။ သုဘာသာ၊ ကောင်းသောစကားရှိ၏။ပိတာသေဋ္ဌဿ၊အဘမြတ်သောသူအား။ သုကိရိယာ၊ ကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိ၏။ဥဘောမာတာပိတာသေဋ္ဌာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံမြတ်မူကား။ သုဘာသာ စ၊ ကောင်းသော စကားလည်းရှိ၏။သုကိရိယာစ၊ ကောင်းသော အမူအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေအရပ်၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သော သူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ကုတူဟလေ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်သော အခါ၌။ မန္တီသုခံ၊ စကား၌ လိမ္မာသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အန္နပါနေသု၊ ထမင်းအဖျော်ကောင်းစားသောက်သောအခါတို့၌။

ပိယံ၊ ချစ်သောသူကို။ ဉတ္တစ္တန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အတ္ထကိစ္စေသု၊ အနက်သဒ္ဒါ ခဲခက်စွာသော အရေးအရာ အမှုကိစ္စရှိသော ကာလတို့၌။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို။ ဉတ္တစ္တန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနခေါ၊ ခွေးတကောင်သည်။ သုနခံ၊ ခွေးတကောင်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံသိတုံ၊ ညှဉ်းဆဲအံ့သောငှါ။ ဒန္တံ၊ သွားကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဒုဇ္ဇနော၊ သူယုတ်သည်။ သုဇနံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံသံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို။ ဉတ္တတိ၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၅၆။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုကိစ္စဟူသမျှတို့ကို။ မာ စ အကာသိ၊ မိမိလည်း မပြုလင့်။ မာ စ ကာရာပေသိ ဝါ၊ သူတပါးကိုလည်းမပြုစေလင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ သာဟသာ၊ အဆောတလျင်။ ကာရိတံ၊ ပြုမှုကား။ မန္ဒော၊ ပညာနည်းသောသူသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အနုတပ္ပတိ၊ ပူပန်ရတတ်၏။

၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဝိဟိတွာ၊ ဖျောက်နိုင်မှုကား။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှလျှင်။ န သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ မက္ခပ္ပဟာနံ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်သော သူကို။ ဉသယော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့၏။ ဖရုသဝါစံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို။ ခမထ၊ သည်းခံကုန်လော့။ ဧတံခန္တိံ၊ ဤသို့သောသည်းခံခြင်းကို။ ဉတ္တမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ သန္တော၊ ဘုရားစသောသူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။အသုစိသက်တေ၊ မစင်အတိပြည့်သော။ သမ္မာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိဝါသော။နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတော၊ ထို့ထက်။ အပ္ပိယေ၊ မချစ်မနှစ်သက်လိုသော။ အရိမှိ၊ ရန်သူထံ၌။နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ဆင်းရဲ၏။ တတောပိ၊ ထို့ထက်လည်း။ အကတညုနာ၊သူ့ကျေးဇူးကို မသိတတ်သောသူနှင့်။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ဆင်းရဲ၏။

၅၈။ ဩဝါဒေယျ၊ ဆုံးမသင့်သောအရာ၌ဆုံးမရာ၏။အနုသာသေယျ၊ မပြတ်ဆုံးမရာ၏။ အသဗ္ဘာစ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်မှလည်း။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုဆုံးမတတ်သောသူကို။သတံ၊သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသတံ၊သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥတ္တမံ၊ ကိုယ့်ထက်မြတ်သောသူကို။ အတ္တနိဝါတေန၊ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဇေ၊ အောင်ရာ၏။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။ ဘေဒေန၊ သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဇေ၊အောင်ရာ၏။ နီစံ၊ကိုယ့်အောက် နိမ့်သောသူကို။ အပ္ပကဒါနေန၊ တစိုးတစိ ပေးသဖြင့်။ နိဇ္ဇေ၊အောင်ရာ၏။ သမံ၊ကိုယ်နှင့်တူသောသူကို။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လပြုသဖြင့်။ ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

၆၁။ လောကေ၊လောက၌။ဝိသံ၊အဆိပ်ကို။ဝိသံဣတိ၊အဆိပ်ဟူ၍။နအာဟု၊မဆိုကုန်။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိသံဣတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ဆိုအပ်၏။ ဝိသံ၊အဆိပ်သည်။ဧကံဝ ဟနတိ၊ တကြိမ်သာလျှင် သတ်တတ်၏။ သံဃဿ၊သံဃာ၏။ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန်။ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇဝေန၊ လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်။ အဿဘဒြံ၊ မြင်းကောင်းကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဝါဟေန၊ လေးသောဝန်ကိုရွက်ဆောင်သဖြင့်။ ဗလိဗဒ္ဒံ၊ နွားကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဒုဟေန၊ နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်။ ဓေနုံ၊ နို့ထွက်သောနွားမ၏ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဘာသမာနေန၊ ကြံစည်လျှို့ဝှက်ရာ၌ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၆၃။ သာဓုနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော်မူလည်း။ ကူပေ၊ တွင်း၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နိဿယော၊ သူတပါးတို့မှီခိုရာရ၏။ အသာဓုနံ၊ သူတော်ကောင်း မဟုတ်သောသူတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟုံအပိ၊ များသော်လည်း။ အဏ္ဏဝေ သမုဒ္ဒရာ၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ န စ နိဿယော၊ သောက်ချိုးရာမှီရာမရ။

၆၄။ အာပံ၊ ရေကို။ နဇ္ဇာ၊ မြစ်တို့သည်။ နော ပိဝန္တိ၊ မသောက်ကုန်။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဖလံ၊ အသီးကို။ နော ခါဒန္တိ၊ မစားကုန်။ မေဃာ၊ မိုးတို့သည်လည်း။ ကွစိ၊ အချို့သောအရပ်၌။ နော ဝဿန္တိ၊ မရွာကုန်။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ ပရတ္ထာယ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးငှါသာတည်း။

၆၅။ အပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို။ န ပတ္ထေယျ၊ မတောင့်တရာ။ အစိန္တေယျံ၊ မကြံအပ်သည်ကို။ န စိန္တယေ၊ မကြံရာ။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကိုသာလျှင်။ သုစိန္တေယျ၊ ကောင်းစွာကြံရာ၏။ မောဃံ၊ အချည်းနှီးသော၊ ကာလံ၊ ကာလကို။ န ဂစ္ဆယေ၊ အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တိတမ္ပိ၊ မကြံဘဲလျက်လည်း။ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ စိန္တိတမ္ပိ၊ ကြံသော်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ။ ဣတ္ထိယာ ဝါ၊ မိန်းမအားရင်း။ပုရိသဿ ဝါ၊ ယောကျ်ားအားရင်း။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။ န စိန္တာမယာ၊ ကြံတိုင်းမပြီးကုန်။

၆၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တဿ၊ သူတော်မဟုတ်သောသူအား။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သန္တံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ န ကုရုတေ၊ မပြု။အသတံ၊ မသူတော်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကိုသာလျှင်။ ရောစတိ၊ နှစ်သက်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုအမူအကျင့်သည်။ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။မုခံ အကြောင်းတည်း။

သုဇနကဏ္ဍံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဆိုရာအခဏ်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃-ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍ

၆၈။ ခလော၊ သူယုတ်ကို။အတိပိယော၊ အလွန်ချစ်အပ်သည်ကို။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝဟမာနောပိ၊ ရွက်ဆောင်အပ်သော်လည်း။ အစုပူရော၊ မပြည့်သောရေရှိသော။ ဃဋော ယထာ၊ အိုးကဲ့သို့။ကောတုဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို။ ကရော၊ ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပ္ပေါ၊ မြွေသည်။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။သပ္ပါ၊ မြွေထက်။ခလော၊ သူယုတ်သည်ကား။ ဒုဋ္ဌတရော၊ အမျက်လွန်၏။

သောသပွေါ၊ ထိုမြွေကိုကား။ မန္တေသမေဟိ၊ မန္တရားဆေးဝါး တို့ဖြင့်။သမ္မတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ခလော၊ သူယုတ်ကိုကား။ ကေန၊ အဘယ်မည်သောဆေးဖြင့်။ ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်အံ့နည်း။

၇၀။ ယော ဗာလော၊ အကြင် သူမိုက်သည်။ ဗာလျံ၊ မိမိ မိုက်သောအဖြစ်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။တေန၊ ထိုသို့ သိခြင်းကြောင့်။ သောဝါပိ၊ ထိုသို့မိုက်သောသူဖြစ်လျက်လည်း။ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ မည်၏။ ' ယောဗာလော၊ အကြင် သူမိုက်သည်ကား။ ဗာလော၀၊ မိုက်လျက်လျှင်။ပဏ္ဍိတမာနီ၊မိမိကိုယ်ကိုပညာရှိဟုထင်၏။သသော၊ ထိုသူကိုသာလျှင်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ဗာလောတိ၊ သူမိုက်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၇၁။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။န ပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မဓုဝ၊ ပျားရည်ကဲ့သို့။မညတိ၊အောက်မေ့ တတ်၏။ယဒါ စ၊အကြင်အခါ၌ကား။ပါပံ၊ မိမိပြုသောမကောင်း မှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ ခြင်းသို့။နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော၊သူမိုက်သည်။ဗလဝါ၊ကိုယ်အားရှိမူ။န သာဓုံ၊ မကောင်း။သာဟသာ၊ အနိုင်အထက်။ခနံ၊ သူ၏ဥစ္စာကို။ဝိန္ဒတေ၊ ရအောင်ယူတတ်၏။ဒုပ္ပညော၊ ပညာနည်းသော။သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊နောက်၌။နိရယံ၊ ငရဲသို့။ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။

၇၃။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဒုဗ္ဗော စ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ မူသိကော၊ ကြွက်တည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ဒုဗ္ဗောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်

သည်ကား၊ ဝါနရော၊မျောက်တည်း။ သကုဏော၊ ငှက်၌။ဒုဗ္ဗော စ၊ ဖျက်ဆီး တတ်သည်ကား။ ကာကော၊ ကျီးတည်း။ နရေ၊ လူ၌။ ဒုဗ္ဗော စ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော၊ နိုးကြားသောသူအား။ ရတ္တိ၊ညဉ့်သည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်၏။ သန္တဿ၊ ခရီးပန်းသော သူအား။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာ ခရီးသည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို။အဝိဇာနတံ၊မသိကုန်သော။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒီဃော၊ရှည်၏။

၇၅။ ခလဇာတော၊ ယုတ်သောသဘော ရှိသောသူသည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ တိလမတ္တံဝေ၊ နှမ်းစေ့ခန့်မျှသာရှိသော။ အပ္ပဒေါသဉ္စ အပ္ပဒေါသံ ဧဝ၊ အနည်းငယ်သော အပြစ်ကိုလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ နာဠိကေရံ၊ အုန်းသီးလောက် ရှိသော။ သဒေါသံပိ၊ မိမိ၏အပြစ်ကိုကား။ နပဿတိ၊ မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိ အပြစ်ကို။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ န ဇညာ၊မသိစေရာ။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒေါသံတု၊အပြစ်ကိုကား။ ဇညာ၊သိအောင်ပြုရာ၏။ ကိမိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ကုမ္မာ၊ လိပ်တို့သည်။ အင်္ဂါနိ၊ လက် ခြေ ဦးခေါင်းတို့ကို။ ဂုယှန္တိဣဝ၊ လျှို့ဝှက် ကုန်သကဲ့သို့။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိ၏အပြစ်ကို။ ဂုယှေ၊လျှို့ဝှက်ရာ၏။ ပရဒေါသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏အပြစ်ကိုလည်း။ လက္ခယေ၊ မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန၊လူမိုက်သည်။ပဏ္ဍိတဿ၊ပညာရှိသောသူအား။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်ကို။ ဒိယျတေ၊ ပေး သည်မည်၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတေနေဝ၊ ပညာရှိသည် သာလျှင်။ ဝဏ္ဏိတော၊ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ သုဝဏ္ဏိတော၊ကောင်း စွာ ချီးမွမ်းခြင်းမည်၏။

၇၇။ လုဒ္ဓံ၊လိုချင်တပ်မက်မောခြင်းရှိသောသူကို။ အတ္တေန၊ တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ထဒ္ဓံ၊ မာန်ခက်ထန်သောသူကို။ အဉ္ဇလိကမ္မုနာ၊ လက်အုပ်ချီသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ မူဠံ၊ သူမိုက်ကိုကား။ ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ၊ အလိုသို့လိုက်သဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ယထာဘူတေန၊ အဟုတ်အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍံ၊ သူမိုက်သူယုတ်တို့ကိုဆိုသော အခဏ်း သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-မိတ္တကဏ္ဍ

၇၈။ ဟိတကရော၊ စီးပွားကို ဆောင်သည်ရှိသော်။ပရောပိ၊ သူတပါးသည်လည်း။ ဗန္ဓု၊ အဆွေမည်၏။ အဟိတော၊ စီးပွားကို မဆောင်မူ။ ဗန္ဓုပိ၊ အဆွေသည်လည်း။ ပရော၊ သူတပါးမည်၏။ ဗျာဓိ၊ အနာသည်။ ဒေဟဇော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်လျက်။ အဟိတော၊ စီးပွားကိုမဆောင်လေ။ ဩသဓံ၊ ဆေးကား။ အရညံ၊ တော၌ ဖြစ်လျက်။ ဟိတံ၊ စီးပွားကို ဆောင်လေသလျှင် ကတည်း။

၇၉။ ပရောက္ခေ၊ မျက်ကွယ်၌။ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ကျေးဇူးကို ချေတတ်သော။ ပစ္စက္ခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပိယဝါဒိနံ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကိုဆိုတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝိသကုမ္ဘေ၊ အဆိပ်အိုး၌။ မဓုံ၊ ပျားကို။ ဝဇ္ဇေယျ ယထာ၊ ကြဉ်ရာသကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၈၁။ ဓနဟီနေ၊ ဥစ္စာတည်းယုတ်မူကား။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ စဇေ၊ စွန့်တတ်၏။ ပုတ္တဒါရာ၊ သား မယားတို့သည်ရင်း။ သဟောဒရာ၊ ညီသား အစ်ကို တို့သည်ရင်း။ စဇန္တိ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏။ ဓနဝန္တေ၊ ဥစ္စာရှိသောသူတို့ကိုသာလျှင်။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ လောကေ၊ လောက၌။ မဟာသခါ၊ ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၈၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘတ္တံ၊ ကျွန် ခစားကို။ ပေသေန၊ စေပါးခိုင်းခန့်မှုသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ ကောင်းမကောင်းကိုသိရာ၏။ ဗန္ဓဝေ ါပိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကိုလည်း။ ဘယာဂတေ၊ ဘေးရောက်သောအခါ၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ တထာ၊ ထို့မှို။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အပ္ပကာသု၊ ဥစ္စာနည်းသော အခါတို့၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဝိဘဝက္ခယေ၊ စည်းစိမ်ကုန်မှုသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။

၈၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိတေ၊ အစီးအပွား၌၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်စေတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗန္ဓု၊ အဆွေခင်ပွန်းမည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပေါသကော၊ ကျွေးမွေးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပိတရော၊ မိဘမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ ဝိဿာသော၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်၏။ တံ၊ ထိုသူသည်။ မိတ္တံ၊ ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌၊ နိဗ္ဗုတိ၊ နှလုံးငြိမ်း၏။ သာ၊ ထိုသို့ ငြိမ်းစေတတ်သောသူသည်။ ဘရိယာ၊ မယားမည်၏။

၈၄။ အမိတ္တဿ၊ ရန်သူနှင့်လည်း။ န ဝိဿသေ၊ အကျွမ်းမဝင်ရာ။ မိတ္တဥ္စာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်လည်း။ န ဝိဿသေ၊ အကျွမ်းမဝင်ရာ။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ကုပ္ပိတေ၊

အမျက်ထွက်လတ်သော်။ သဗ္ဗဒေါသံ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြစ်ကို။ ပကာသတိ၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။

၈၅။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိဘျာ၊ ခင်ပွန်းနှင့်။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဒုဋ္ဌတိ၊ အမျက်ထွက်ဘူး၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုန၊ တဖန်။ သန္ဓိံတုံ၊စေ့စပ်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊အလိုရှိငြားအံ့။ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿတရိံ ယထာ၊အဿမိုရ်မြင်းကိုဖွားအံ့သော မြင်းမကဲ့သို့။ မစ္စု၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဥပဂစ္ဆာတိ၊ ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်။ ကာလံ၊မိမိ၏ အကြံကာလသည်။ အနာဂတံ၊မရောက်သေး။ တာဝ၊ထိုရွေ့လောက်။အမိတ္တံ၊ ရန်သူကိုလျှင်။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ ဝဟေ၊ ရွက်ဆောင်ရာ၏။ ကာလေ၊မိမိ၏အကြံကာလသည်။ အာဂတေ၊ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်လေပြီးသော်။ တမေဝ၊ထိုရန်သူကိုပင်လျှင်။ သေလေ၊ကျောက်၌။ ဃဋံ၊ ရွက်ဆောင်သော အိုးကို။ ဘိန္ဒေ ဣဝ၊ ခွဲသကဲ့သို့။ ဘိန္ဒေ၊ ခွဲရာ၏။

၈၇။ ဣဏသေသော၊ မြီကြွင်းရင်း။ အဂ္ဂိသေသော၊ မီးကြွင်းရင်း။ တထေဝစ၊ထို့အတူလျှင်။ ရောဂသေသော၊ ရောဂါကြွင်းရင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝိဝဍ္ဎန္တိ၊ပွားတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သေသံ၊အကြွင်းကို။ န ကာရယေ၊ မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကား။ ပဒုမံ ပဒုမံ ဣဝ၊ ပဒုမာကြာကဲ့သို့ ရွှင်၏။ ဝါစာ၊ဆိုသောစကားသည်လည်း။ စန္ဒနသီတလာ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းအေး၏။ ဟဒယေသု၊ နှလုံး၌ကား။ ဟလာဟလံ၊ လျင်စွာသေစေတတ်သော အဆိပ်ကဲ့သို့ရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူကို။ နောပသေဝေယျ၊မမှီဝဲရာ။

၇၉။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေ၊ မမှီဝဲရာ၊ တတော၊ ထို့ထက်။ မစ္ဆရိံ၊ ဝန်တိုသော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ န စ သေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထို့ထက်။ အပဂ္ဂဏှံ၊ မချီးမြှင့်တတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ န သေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထို့ထက်။ နိဂ္ဂဟိတံ၊ နှိပ်စက်တတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ နေဝ သေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာသာလျှင်ကတည်း။

၈၀။ သိင်္ဂီ၊ ဦးချိုရှိသော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာသဟဿေန၊ အတောင် ငါးဆယ်ရှိသော အရပ်မှ၊ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဝါဇိနံ၊ မြင်းကိုကား။ သတေန၊ အတောင်တရာမှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဟတ္ထိဒန္တိံ၊ အစွယ် ရှိသော ဆင်ကိုကား။ သဟဿေန၊ အတောင်တထောင်ကသာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူမကောင်းကိုကား ဒေသစာဂေန၊ အရပ်ကိုစွန့်သဖြင့်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၈၁။ ကုဒေသဉ္စ၊ မကောင်းသော အရပ်ကိုရှင်း။ ကုမိတ္တဉ္စ၊ မကောင်းသော ခင်ပွန်းကိုရှင်း။ ကုကုလဉ္စ၊ မကောင်းသော အမျိုးကိုရှင်း။ ကုဗန္ဓဝဉ္စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကိုရှင်း၊ ကုဒါရဉ္စ၊ မကောင်းသော မယားကိုရှင်း။ ကုဒါသဉ္စ၊ မကောင်းသော ကျွန်ကိုရှင်း။ ဒူရတော၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၈၂။ ယေ သခါ၊ အကြင်ခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂါတုရေ စ၊ အနာနှိပ်စက်သောကာလ၌ရှင်း။ ဒုဗ္ဘိက္ခေ စ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသောကာလ၌ရှင်း။ ဗျသနေ စ၊ စည်းစိမ်ပျက်စီးသော ကာလ၌ရှင်း။ သတြုဂဟော၊ ရန်သူဘမ်းမိသောကာလ၌ရှင်း။ ရာဇဒွါရေစ၊ မင်းအိမ်တံခါး၌ရှင်း။ သုသာနေစ၊ သုသာန်တစပြင်၌ရှင်း။ တိဋ္ဌာ၊ တည်ရပ်ပေကုန်၏။ တေသခါ၊ ထိုခင်ပွန်းတို့သည် သာလျှင်။ သုမိတ္တကာ၊ ခင်ပွန်းကောင်းမည်ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါစော၊နှုတ်ခွန်းချိုသောစကားရှိသောသူသည်။ ဗဟုမိတ္တော၊ များသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ဖရုသော၊ကြမ်းကြုတ်သောသူသည်။ အပ္ပမိတ္တကော၊ နည်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ သူရိယစန္ဒရာဇူနံ၊ နေမင်း လမင်းတို့၏။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ဉာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော၊ ခင်ပွန်းကို ဆိုရာအခဏ်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၅-ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ၊ ဥဩတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား၊ သဒ္ဒံ၊ အသံလျှင်တည်း။ နာရီရူပံ၊ မိန်းမတို့၏ အဆင်းကား။ ပတိဗ္ဗတာ၊ လင်ကိုမြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အရူပါနံ၊ရုပ်သဏ္ဍာန် မကောင်းသောသူတို့၏။ ရူပံ၊အဆင်းကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်တည်း။ တပဿီနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ရူပံ၊အဆင်းကား။ ခမာ၊သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထီနံ၊မိန်းမတို့၏။ဓနံ၊ဥစ္စာကား။ ရူပံ၊အဆင်းတည်း။ ပုရိသာနံ၊ယောကျ်ားတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိဇ္ဇာ၊အတတ်လျှင်တည်း။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓနံ၊ဥစ္စာကား။ သီလံ၊သီလတည်း။ ရာဇာနံ၊မင်းတို့၏။ ဓနံ၊ဥစ္စာကား။ ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တာပသာ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကိသာဝ။ ကြုံကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ စတုပ္ပဒါ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား။ထူလာဝ၊ဆူကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊တင့်တယ်ကုန်၏။ ပုရိသာစ၊ ယောကျ်ားတို့သည်ကား။

ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာရှိမှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတ္ထီစ၊ မိန်းမတို့သည်ကား။ သာမိကာဝ၊ လင်ရှိကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။

၉၇။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ တတ်လှစွာသော စောင်းသမားသည်။ ပဉ္စရတျာ၊ ငါးရက်မျှစောင်းနှင့်ကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။ ဓနုဂ္ဂဟာ၊ တတ်လှစွာသော လေးသမားသည်။ သတ္တရတျာ၊ ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့်ကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။ သုဘရိယာ၊ တော်မှန်လှစွာသော မယားဖြစ်လျှင်မူလည်း။ ဧကမာသာ၊ လင်နှင့်တလကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။ သိဿာ၊ တပည့်တို့ကား။ အဍ္ဎမာသာ၊ လခွဲမျှဆရာနှင့်ကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။

၉၈။ ဟိံ၊ ကျဲကား။ ပင်၊ ညွန့်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဟင်၊ ဟသ်ာငှက်ကား။ ပေါက်၊ ရေကန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ထီ၊ မိန်းမကား။ ပု၊ ယောကျ်ားရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ခု၊ ရဟန်းကား။ မံ၊ တရားရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ မွေ့လျော်၏။

၉၉။ အန္န ံ၊ ထမင်းကိုကား။ ဇိဏ္ဏံ၊ အစာကျေမှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဂတယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်လွန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သူရံ၊ ရဲမက်ကိုကား။ ရဏာပုနာဂတံ၊ စစ်အောင်၍ပြန်မှ၊ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သဿံ၊ ကောက်ကို။ ဂေဟမာဂတံ၊ အိမ်သို့ရောက်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ဒွိတရိပတိ၊ နှစ်လင်သုံးလင်ကွာပြီးသော။ နာရီစ၊ မိန်းမသည်ရင်း။ ဝိဟာရဒွိတရိ၊ နှစ်ကျောင်း သုံးကျောင်းပြောင်းပြီးသော။ ဘိက္ခု စ။ ရဟန်းသည်ရင်း။ ဒွိတရိပါသံ၊ ကျော့ကွင်းမှ

နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် လွတ်ပြီးသော။သကုဏော စ၊ငှက်သည်ငင်း။ ကတမာယာ ဗဟုတရံ၊ ပြုအပ်သောမာယာများသလျှင်ကတည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူယုတ်ကို။ပဟာရ၊ ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ ဒန္တိ၊ယဉ်စေရာ၏။ အမိတ္တံ၊မကောင်းသောခင်ပွန်းကို။ အဘာဏိကာ၊စကားဆိုမြဲမဆိုသဖြင့်။ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ဉာတ္တိနံ၊ မကောင်းသောမိန်းမတို့ကို။ ဗျသနာ၊ စည်းစိမ်ကိုမအပ်နှင်းသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ရာဂိနံ၊အစာ၌တပ်မက်မောတတ်သောသူကို။အပ္ပဘောဇနာ၊အစာကိုယုတ်စေသဖြင့်။ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စန္ဒိမာ၊ လမှ။ ဝိနာ၊ ကင်းသော။ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဝီစိဝိနာ၊ လှိုင်းတံပိုးမှ ကင်းသော။ အဏ္ဏဝါ စ ၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း။န သောဘတေ၊မတင့်တယ်ရာ။ ဟံသဝိနာ၊ဟသ်ာမှကင်းသော။ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ပတိဝိနာ၊ လင်မှကင်းသော။ကညာ၊ သတို့သမီးသည်။ န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ၊လင်သည်သာလျှင်။ဘောဂံ၊စည်းစိမ်ဥစ္စာကို။ဇနိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဉာတ္တိယာ၊ မိန်းမမူကား။ သံဂုတ္တာနံဝ၊ လုံစေသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပုရိသော၀၊ ယောကျ်ားသည်သာလျှင်။ ပဓာနော၊ ပဓာနတည်း။ဉာတ္တိ၊ မိန်းမကား၊သူစိသုတ္တံယထာ၊ အပ်၌ ချည်နှင့်သာတူပါသတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗာ နဒီ၊ ခပ်သိမ်းသောမြစ်တို့သည်။ဝင်္ကနဒီ၊ မြစ်ကောက်သာ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ ဝနာ၊ ခပ်သိမ်းသော တောတို့သည်။ ကဋ္ဌမယာ၊ ထင်းဖြင့်သာပြီးကုန်၏။သဗ္ဗိတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်း

သော မိန်းမတို့သည်။ နိဝါတကော၊ ဆိတ်ငြိမ်သော အရပ်ကို။ လဘမာနေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရေ၊ ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာ နာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဝိဝါဒသီလီ၊ ငြင်းခုံတတ်သောအလေ့ရှိ၏။ ဥဿူယဘာဏီနီ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်း၍ ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ပဿတဏှိ၊ မြင်တိုင်းကိုလည်း တပ်၏။ ဗဟုပါကတ္ထနီ၊ များစွာလည်းချက်၍ စားတတ်၏။ အဂ္ဂန္နဘုတ္တိ၊ လင်၏အဦး စားတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသီ။ သူ့အိမ်သို့ သွားတတ် နေတတ်သောအလေ့ရှိ၏။ သာ နာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပုတ္တာသတမ္ပိ၊ သားတရာပင် မြင်ပြားသော်လည်း။ ပုမာ၊ယောကျ်ားသည်။ စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာ နာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဘုတ္တေသု၊ စ၊ စားသော အခါတို့၌ရင်း။ မဏ္ဍေသု စ၊ အဝတ်တန်ဆာ ပြုပြင်ဆင်ယင်သော အခါတို့၌ရင်း။ ဇနနီဝ၊ အမိကဲ့သို့။ ကန္တိနီ၊ နှစ်သက်ဘွယ် ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယှေသု၊ လျှို့ဝှက်အပ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ မကျစ်မလစ်သော အရာတို့၌။ ဘဂိနီဝ၊ နှမကဲ့သို့။ ဟိရီ၊ လွန်စွာရှက်တတ်၏။ ကမ္မေသု၊ အမှုလုပ်သောအခါတို့၌ရင်း။ ပတ္တေသု၊ လင်၏အပါးသို့သွားသောအခါတို့၌ရင်း။ ဒါသီနီဝ၊ ကျွန်မကဲ့သို့။ ကရီ၊ ရိုသေစွာပြုတတ်၏။ ဘယေသု၊ ဘေးရှိသော အခါတို့၌။ မန္တီ၊ တိုင်ပင်ဘက်ရ၏။ သယနေသု၊ အိပ်သောအခါတို့၌။ ရမဘီ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပီသု၊ အရောင်အဆင်းကို ပြုပြင်ခြင်းတို့၌။ သိက္ခိ၊ တင့်တယ်စွာ၏။ ကုပ္ပနေသု၊ အမျက်ထွက်သောအခါတို့၌။ ခမနီ၊ သည်းခံတတ်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ သေဋ္ဌီတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သာနာရီ၊

ထိုမိန်းမသည်။ ကာယဿ ဘေဒါ စ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌လည်း။ ဒိဝေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာ ယုဝတိ၊ အကြင်မိန်းမငယ်သည်။ သာမာ၊ ရွှေသော အသားအရေလည်း ရှိ၏။ မိဂက္ခိ၊ သမင် မျက်စိ ကဲ့သို့ ညိုသောမျက်စိလည်းရှိ၏။ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊ ခါးစည်းတင်ကျယ်ငယ်သောဝမ်းလည်းရှိ၏။ သုရူ၊ ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့ အရင်းမှသည်အဖျားတိုင်အောင် သွယ်သောပေါင်ရှိ၏။သုကေသိ၊ ဖြေ၍နှောက်သို့ လျှန်သော် ရှည်သော အဖျား ကော့တက်သော ဆံလည်းရှိ၏။ သမပန္တိဒန္တိ၊ ကြီးငယ်မထင် ညီညွတ်သော သွားအစဉ်လည်းရှိ၏။ ဂမ္ဘီရနာဘိ၊ နက်သောချက်လည်းရှိ၏။ သုသီလီ၊ ကောင်းသော အလေ့အကျင့်လည်းရှိ၏။ သာ ယုဝတိ၊ ထိုသို့သောမိန်းမငယ်ကို။ ဟီနကုလေသု၊ ယုတ်သောအမျိုးတို့၌။ ဇာတာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တံ၊ ထိုမိန်းမပျိုကို။ ဝိဝါဟေ၊ ဆက်ဆံထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၈။ ကာလာနံ၊ကာလတို့တွင်။ သရဒံ ဥတုံ၊တန်ဆောင်မုန်းလ သရဒဥတုသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယားတို့တွင်။ ရူပဝတီ၊ အဆင်းလှသောမိန်းမသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌော၊ သားကြီးသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဒိသာနံ၊ အရပ် လေးမျက်နှာတို့တွင်။ ဥတ္တရပ္ပဓာနံ၊ မြောက် အရပ်သာ မြတ်၏။

၁၀၉။ ယာ နာရီ၊အကြင်မိန်းမသည်။ဇာတိံ ဇာတိံ၊ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း။ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်တလဲလဲ။ပေါရိသံ၊ယောကျ်ားအဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သာ နာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ပါဒစာရိကာ၊

သိကြားမင်း၏ မယားသည်။ ဣန္ဒံ၊ သိကြားမင်းကို။ အပစာယတိ ဣဝ၊ အရိုအသေ လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အပစာယေယျ၊ အရိုအသေလုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယောပေါသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ဇာတိံ ဇာတိံ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပေါရိသံ၊ ယောကျ်ား၏အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သော ပေါသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏မယားကို။ ဓောတပါဒေါ၊ ခြေဆေးပြီးသော။ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ကဒ္ဒမံ၊ ညွှန်ကို။ ဝိဝဇ္ဇေတိ ယထာ၊ ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော၊ အရွယ်လွန်ပြီးသော။ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်။ တိမ္ဗရုတ္ထနိံ၊ တည်သီးမျှငယ်သော သားမြတ်ရှိသော။ ယုဝတိံ၊ မိန်းမပျိုကို။ အာနေတိ၊ ယူဆောင်သိမ်းဆည်း၏။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမပျိုအား။ ဣဿာ၊ တပါးသူနှင့် ပျော်မွေ့မည်ကို မနာလိုခြင်းကြောင့်။ န သုပတိ၊ မအိပ်နိုင်။ တံ၊ ထိုငယ်သောမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော၊ မိန်းမကိုဆိုရာဖြစ်သောအခဏ်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၆-ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ရာဇာ၊မင်းကား။ ဧကယာမံ၊ တယာမ်သာ။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကား။ ဒွိယာမညေ၀၊နှစ်ယာမ်သာ လျှင်။သယေ၊အိပ်ရာ၏။ ဃရာ၀ါသော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ အပေါင်းကား။ တိယာမော၀၊ သုံးယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊အိပ် ရာ၏။ယာစကော၊တု၊ဖုန်းတောင်းယာစကာကား။စတုယာမော၀၊ လေးယာမ်လုံးသာလျှင်။သယေ၊ အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဓန ၀ါ၊ဥစ္စာရှိသောသူဋင်း။ သုတိယော၀ါ၊ အကြားအမြင်များသောပညာရှိဋင်း။ ရာဇာ၊မင်း ဋင်း။နဒီ၊မြစ်ဋင်း။တထာ၊ထို့မြို့၊၀ဇ္ဇော၊ဆေးသမားဋင်း။ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။နဝိဇ္ဇန္တိ၊မရှိကုန်။တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌။ဒိ၀သံ၊တနေ့ တရက်မျှ။န၀သေ၊မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊အကြင်အရပ်၌။ န မာနော၊မြတ်နိုး ခြင်းလည်းမရှိ။ န ပေမံ၊ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ န စ ဗန္ဓ၀ါ၊အဆွေ ခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်မျှ။ န စ ၀ိဇ္ဇာဂမော၊ အတတ်ပညာသင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ။ တတြပဒေသေ၊ ထိုအရပ် ၌။ ဒိ၀သံ၊ တနေ့တရက်မျှ။ န ၀သေ၊ မနေရာ။

၁၁၅။ လောကေ၊လောက၌။အပုတ္တကံ၊သားမရှိသော။ဃရံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။အရာဇကံ၊ မင်းမရှိသော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသည်။ သုညံ၊ဆိတ်ငြိမ်၏။အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ သုညံ၊ဆိတ်ငြိမ်၏။ဒလိဒ္ဒကံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကား။ သဗ္ဗသုညံ၊အလုံးစုံဆိတ်ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ မနုံ၊ ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိ ကြောအံ့။ ဝါဏိဇ္ဇေယျ၊ ကုန်သွယ်ရာ၏။ ဝိဇ္ဇံ၊ အတတ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ပုတ္တံ၊ သားကို။ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ တရုဏိတ္ထိံ၊ မိန်းမငယ်ကို။ ဝသေ၊ နေရာ၏။ ရာဇာမစ္စံ၊ မင်းအမတ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ ဣစ္ဆာဂတေ၊ မင်း၏အလိုသို့လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတိ၊ရဟန်းသည်။အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲမှု။နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ မဟီပတိ စ၊ မြေကြီးသေဌ်နင်း ပြည့်ရှင်မင်းသည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲတတ်မှု။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်။လဇ္ဇာ၊ ရှက်တတ်မှု။နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ကုလဓီတာ၊အမျိုးကောင်းသမီးသည်။နိလ္လဇ္ဇာ၊ မရှက်တတ်မှု။နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။

၁၁၈။ ပက္ခီနံ၊ ငှက်တို့၏။ဗလံ၊ အားကား။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်တည်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ဒုဗ္ဗလဿ၊အားနည်းသောသူ၏။ဗလံ၊ အားကား။ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ကုမာရာနံ၊ သူငယ်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရုဒံ၊ ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၉။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်းငှင်း။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းငှင်း။ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လရှိခြင်းငှင်း။ သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဘန်ပေးကမ်းခြင်းငှင်း။ ဒယာ၊ သနားခြင်းငှင်း။ ဣက္ခဏာ၊ မြော်မြင်ခြင်းငှင်း။ဧတေ၊ဤခြောက်ပါးတို့ကား။နာယကဿ၊မင်းစသောလူကြီးမိဘတို့၏။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။

၁၂၀။ လောကေ၊လောက၌။ရာဇာနော၊မင်းတို့သည်။သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သပ္ပုရိသာ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သေ ဧသောဓမ္မော၊ ဤသို့သောသဘောတရား သည်။သန္တနော၊ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကေ၊ လောက၌။ အလသော၊ ပျင်းသော။ ကာမဘောဂီ၊ အိမ်ရာထောင်သော။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ န သာဓု၊ မကောင်း။အသညတော၊ကိုယ်နှုတ်နှလုံးမစောင့်သော။ပဗ္ဗဇိတော ရဟန်းသည်။ န သာဓု၊ မကောင်း။ အနိသမ္မကာရီ၊ မဆင်မခြင် ပြုလေ့ရှိသော။ရာဇာ၊မင်းသည်။န သာဓု၊ မကောင်း။ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်တတ်၏။တမ္ပိ၊ ထိုအမျက် ထွက်သော ပညာရှိသည်လည်း။ န သာဓု၊ မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေတ္တာရော၊ အကြီးအကဲတို့ သည်။ဗလဝေါ၊ များကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့ သည်။ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ ပညာရှိသာပြုလိုကုန်၏။သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်း ကုန်သောသူတို့သည်။ မဟတ္တံ၊ အကြီးအမြတ်၏အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇာနာမ၊ မင်း မည်သည်ကား။ အာယံ၊ အခွန် အတုတ်၏ ထွက်မထွက်ကိုရင်း။ခယံ၊ မျိုးရိက္ခာ ကုန်မကုန်ကိုရင်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ ကတာကတံ၊ အမှု ထမ်းသည်မထမ်းသည်ကိုလည်း။သယံ၊ကိုယ်တိုင်။ဇညာ၊ သိအောင်

ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ နှိပ်ခြင်းငှါထိုက်သော သူကို။ နိဂ္ဂဟေ၊ နှိပ်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာရဟံ၊ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို။ ပဂ္ဂဟေ၊ ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကေ၊လောက၌။အက္ကံ၊နေမင်းတို့။ ပိဋ္ဌိတောဝ၊ ကျောက်ဖြင့်သာလျှင်။နိသေဝေယျ၊ကပ်ရာ၏။ ဟုတာသနံ၊မီးကို။ ကုစ္ဆိနာဝ၊ ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ကပ်ရာ၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကိုကား။သဗ္ဗဘာဂေန၊အလုံးစုံသောအဖို့ဖြင့်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ပရလောကံ၊တမလွန်ဘဝကိုကား။ အမောဟံဝ၊မမိုက် သဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကိုရင်း။ အာပေါ၊ ရေကိုရင်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကိုရင်း။ မုဠှော၊ သူမိုက်ကိုရင်း။သပ္ပေါ၊ မြွေကိုရင်း။ ရာဇကုလာနိစ၊ မင်းမျိုးတို့ကိုရင်း။ အပယန္တေန၊ မထိ မပါးရှောင်ရှားသဖြင့်။ဂန္တဗ္ဗော၊သွားအပ်၏။ အစ္စေကပါဏဟရာနိ၊ လတ်တလော အသက်ကိုချတတ်ကုန်၏။

၁၂၆။လောကေ၊လောက၌။ဒုဋ္ဌဘရိယသံဝါသော၊မကောင်း သော မယားနှင့် ပေါင်းဖော်သော သူရင်း။ ဒါသော စိတ္တရ ဒါသကော၊ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသောကျွန်ကိုစေသောသူရင်း။ သသပ္ပေ၊ မြွေရှိသော။ ဃရေ၊အိမ်၌။ ဝါသော စ၊ နေသောသူ ရင်း။ မစ္စုရေဝ၊ သေအံ့သည်လျှင် အမှန်တည်း။ န သံသယော၊ ယုံမှားမရှိရာ။

၁၂၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သမ္မုဠှသိဿောပဒေသေန၊ မိုက်လှစွာသော တပည့်ကို အတတ်ပညာ သင်ကြားသဖြင့်ရင်း။ ကုနာရီဘရဏေန စ၊ ယုတ်စွာသော မိန်းမကို အိမ်ထောင်ဘက်ပြု

သဖြင့်ရှင်း။ အသတံသမ္ဘယောဂေန၊ မသူတော်နှင့် ပေါင်းဖော်သဖြင့်ရှင်း။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း။ အဝသီဒတိ။ နစ်တတ်ချေသလျှင်ကတည်း။

၁၂၈။ လောကေ၊လောက၌။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသောအမှုကို။ ပုတ္တကရံ၊ သားတည်းပြုလေမှုကား။ မာတာ၊ အမိပြုသည်မည်၏။ တထာ၊ထို့အတူ။ သိဿပါပံ၊ တပည့်တည်းမကောင်းမှုပြုမှုကား။ ဂုရု၊ဆရာပြုသည်မည်၏။ ပါပံ၊မကောင်းမှုကို။ ရဋ္ဌကရံ၊ တိုင်းသူပြည်သားတည်းပြုမှုကား။ ရာဇာ၊ မင်းပြုသည်မည်၏။ ရာဇပါပံ၊ မင်းတည်း မကောင်းမှုပြုမှုကား။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ် မကောင်းမှု ပြုသည်မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇာနာမ၊မင်းမည်သည်ကား။ကောဓံ၊ အမျက်မာန်စောင်ကြီးလှသောသူကို။ အက္ကောဓေန၊အမျက်နည်းသဖြင့်။ဇိနေ၊အောင်ရာ၏။အသာဓုံ၊မတော်မမှန်သောသူကို။ သာဓုနာပိ၊မိမိကသူတော်ကောင်းလုပ်သဖြင့်လည်း။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ကဒရိယဥ္စ၊ ဝန်တိုသောသူကိုလည်း။ ဒါနေန၊ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အလိကဝါဒိနံ၊ စကားမမှန်သောသူကို။ သစ္စေန၊ အမှန်ဆိုသဖြင့်။ဇိနေ၊အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို။ ဒမနံ၊ ယဉ်ကျေးစေတတ်၏။ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။သဗ္ဗတ္ထသာဓကံ၊ခပ်သိမ်းသောအကျိုးကိုပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းကြောင့်ရှင်း။ ပိယဝါစာယ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကြောင့်ရှင်း။ဥန္နမန္တိ စ၊ မိမိကလည်း သူ့အပေါ် မိုးမောက်နိုင်ကုန်၏။နမန္တိ စ၊ မိမိသို့လည်း ရှိညွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သိနေဟဘောဇ္ဇံ၊ ချစ်စေတတ်သော ဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။ ဒေါသနေ့ာသမံ၊ မုန်းစေတတ်သောဆေးတည်း။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကား။ ယသဿိဘောဇ္ဇံ၊ အခြံအရံများသော ဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။ ကပဏောသမံ၊အထီးကျန်သော ဆေးတည်း။

၁၃၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဗဟူနံ၊ များစွာ ကုန်သော။ အပ္ပသာရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှ ကင်းကုန်သော သူတို့အား။ သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ အောင်အပ်သောရန်ကို။ ဇယေ၊ အောင်နိုင်၏။ တိဏေန၊ မြက်ဖြင့်။ ယောတ္တံ၊ လွန်ကို။ ဝဋ္ဋတေ၊ ကျစ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုလွန်ဖြင့်။ နာဂေါပိ၊ ဆင်ပြောင်ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာယောပိ၊ ဗိုလ်ပါသူရဲ သဟဲအဖော် ပြည့်စုံ ညီညွတ်လျက်လည်း။ အသမတ္ထော၊ ရန်ကို မအောင်စွမ်းနိုင်သော မင်းကား။ တေဇသာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ကိံ ကရိဿတိ။ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ နိဝါတေ၊ လေးထောင့်သောအရပ်၌။ ဇလိတော၊ ညှိ့အပ်သော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်းချေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဘောဂံ၊ ကာမ စည်းစိမ်ကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သမကံ၊ အတူ။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ န ဘုဥ္ဇေ၊ မခံစားရာ။ အာကပ္ပံ၊အသွင်ကိုရင်း။ ရသဘုတ္တံ ဝါ၊အရသာစားခြင်းကိုရင်း။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း, နံ့သာထုံခြင်းကိုရင်း။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကိုရင်း။ အလင်္ကာရံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းကိုရင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒိသံ၊ အတူ။ န ကရေ၊ မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေ၊ ငါ၏။ သခါ၊ ခင်ပွန်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာ၊မင်းကား။ မေထုနေ၊ဂုဏ်ရည်တူသော အပေါင်းအဖော်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ဤမင်းကား။ မယှံ၊ငါ၏။ သာမိကော၊အရှင်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။စိတ္တော၊ စိတ်၌။ နိဋ္ဌံ၊ အပြီး။ သုဋ္ဌုပယေ၊ကောင်းစွာထားရာ၏။

၁၃၆။ သေဝကော၊ မင်းခ ယောကျ်ားသည်။ ရညော၊ မင်းအား။ အတိဒူရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌။ န ဘဇေ၊ မခစားရာ။ အစ္စာသန္နေ၊ အလွန်နီးသည်၌။ န ဘဇေ၊မခစားရာ။ ဥပဝါတကေ၊ လေညာ၌။ န ဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥဇုကေ၊ ရှေ့ရှု၌။ န ဘဇေ၊ မခစားရာ။ အတိနိန္နေ စ၊ အလွန်နိမ့်သောအရပ်၌လည်း။ န ဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥစ္စမာသနေ စ၊ မြင့်သော နေရာ၌လည်း။ န ဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆ ဒေါသေ၊ ခြောက်ပါးသောအပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေ၊ကြဉ်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝ၊မီးကဲ့သို့၊ သံယတော၊စောင့်စည်းလျက်။ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားနှင့်တူသော။ ဂုဏောပိ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား။ အနိဿယော၊ မင်းတည်းဟူသော မှီရာမရမူ။ န သောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားသည်။ အနဂ္ဃမပိ၊ အဖိုးအတိုင်းမသိ ထိုက်သော်လည်း။ ဟေမံ၊ရွှေကို။နိဿာယ၊မှီမှသာလျှင်။ သောဘတေ၊ တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍံ၊ မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍ

၁၃၇။ ဣတ္ထိမိဿေ၊ မိန်းမနှင့်နှီးနှောသော။ ဘိက္ခုမှို၊ ရဟန်း၌။ ကုတော သီလံ၊ အဘယ်မှာ သီလရှိအံ့နည်း။ မံသဘက္ခေ၊ အသားစား ကြူးသောသူ၌။ ကုတော ဒယာ၊ အဘယ်မှာ သနားခြင်းရှိအံ့နည်း။ သုရာပါနေ၊ သေသောက်ကြူးသောသူ၌။ ကုတော သစ္စံ၊ အဘယ် မှာ စကားမှန်အံ့နည်း။ မဟာလောဘေ၊ အလိုရမ္မက် ကြီးသော သူ၌။ ကုတော လဇ္ဇာ။ အဘယ်မှာ အရှက်ရှိအံ့နည်း။ မဟာတန္ဒေ၊ အပျင်းကြီးသောသူ၌။ ကုတော သိပ္ပံ၊ အဘယ်မှာ အတတ် တတ် အံ့နည်း။ မဟာကောဓေ၊ အမျက်ကြီးသောသူ၌။ ကုတော ဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၁၃၈။ သုရာသောဏ္ဍော စ၊ သေသောက်ကြူးသော သူသည် ၎င်း။ ဝိကာလော စ၊ အခါ မဟုတ်သည်၌ သွားလေ့ ရှိသော သူသည် ၎င်း။ သမဇ္ဇစရဏာဂ်တော စ၊ သဘင် အသွားများသော သူသည် ၎င်း။ ခိဋ္ဌုမုတ္တော စ၊ ကြွေအန် အစရှိသော လောင်းတမ်း ကစားကြူးသော သူသည် ၎င်း။ ပါပမိတ္တော စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူသည် ၎င်း။ အလသံ၊ ပျင်းရိ ဖင့်နွဲ့သော သူသည် ၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ မုခံ၊ ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ အဒိက္ခာ၊ မရှုဦးဘဲ။ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ရတ္တော စ၊ ညဉ့်၌လည်း။ အဝစနေန၊ မမေးဦးဘဲ။ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ဘယာ၊ ဘေးမှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သော။ ဝနစရီ၊ တောမုဆိုးသည်။ ဝနေ၊ တော၌။ သဋ္ဌရတိယထာ၊ ရှေ့ နောက်ရှုလျက်သွားသကဲ့သို့။ သဋ္ဌရတိ၊ ကျင့်အပ်၏။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ၊ အသက်ရှင်လျက်လည်း။ မတံ၊ သေသူဟူ၍။ ပဋ္ဌငါးယောက်သောသူတို့ကို။ ဗျသေနု၊ဗျာသဆရာသည်။ ပရိကိတ္တိတာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသောသူ။ ဗျာဓိတော၊ အနာနှိပ်စက်သောသူ။ မူဠှော၊ မိုက်မဲသောသူ။ ဣဏဝါ၊ မြီများသောသူ။ နိတျသဝကော၊ မင်းဝယ်ကိုယ်ကြပ်ခစားသောသူ။ ဣမေ၊ ဤသူတို့တည်း။

၁၄၂။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့ သဘောကား။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေးသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ဒူရတော၊ အဝေးကလျှင်။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အာဂတံ၊ ရောက်ပြီးရောက်ဆဲသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်မူကား။ အဘီတော၊ ကြောက်ရွံ့တတ်သော သဘောမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁၄၃။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဒ္ဒါလုကော၊ အအိပ်ကြူးသောသူရင်း။ ပမာဒေါစ၊ မေ့လျော့သောသူရင်း။ သုခိတောစ၊ ချမ်းသာစွာနေတတ်သောသူရင်း။ ရောဂဝါ၊ အနာရှိသောသူရင်း။ အလသော၊ပျင်းသောသူရင်း။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုကြီးသောသူရင်း။ ကမ္မာရာမောစ၊ အမှုသစ်၌မွေ့လျော်သောသူရင်း။ ဧတေသတ္တ၊ ဤခုနစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ သတ္ထဝဇ္ဇိတာ၊ ကျမ်းဂန်မှကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟေလာဘာ၊ အို လာဘ်။ ဒုဂ္ဂတံ၊သူဆင်းရဲသို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားပါလေ။ လာဘော၊ လာဘ်များသောသူသည်။ လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ ပူရတိ၊ပြည့်၏။ ဟေပဇ္ဇုန္န၊ အိုပဇ္ဇုန်နတ်။ ထလေ၊ ကြည်း၌။ ဝဿထ၊ ရွာလေကုန်။ အာပေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ အာပေန၊ ရေဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဣဒံ မမ္မဇာတံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မပ္ပမာနံ၊ ကံသာလျှင် ပမာနဘည်း။

၁၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ကတ္တာရံ၊ ပြုတတ်သောသူကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ န ဟိ သမုပေက္ခတေ၊ တဖန် မရှုမကြည့်တတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုတို့ကို။ သာဝသေသေန၊ အကြွင်းအားဖြင့်။ ကာရယေ၊ ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ၊ လောက၌။ တူလံ၊ လဲဝါသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထို့ထက်။ စပလဇာတိကော၊ လျှပ်ပေါ်သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထို့ထက်၊ ဝုဍ္ဎမနောဝါဒေါ၊ ဆရာမိဘတို့၏ အဆုံးအမကိုမခံသောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထို့ထက်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။

၁၄၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ပါသာဏဆတ္တံ၊ ကျောက်ထီးသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထို့ထက်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ အာစိက္ခဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထို့ထက်။ ဝုဍ္ဎာနံ၊ ဆရာမိဘတို့၏။ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထို့ထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။

၁၄၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊ လက်ျာလက်ကား။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလက်ျာလက်၌။ ကဏ္ဍူဝနကော၊ လက်သန်းကား။ ကဏ္ဏသောတနာသာနံ၊ နား နှာခေါင်းတို့၏ရင်း။ အက္ခိနံ၊ မျက်စိတို့၏ရင်း။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဝါမဟတ္ထော၊ လက်ဝဲလက်သည်ကား။ ပါဒ ဒါသော၊ ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ၊ ကွမ်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ ပတ္တေ၊ အရွက်၌။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရ နတ်သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ မူလမှိ၊ အရင်း၌။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အဂ္ဂမှိ စ၊ အဖျား၌လည်း။ ကာဠကဏ္ဏိ၊ ဒေဝမိစ္ဆာ နတ်ယုတ်မာသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ စားငြားအံ့။ သိရိဝံ၊ ကြက်သရေသည်သာလျှင်။ ပဝဍ္ဎတိ၊ ပွား၏။

၁၅၀။ ဗြဟ္မာဝ၊ ဗြဟ္မာသည်သာလျှင်။ သမ္ဗုဏ္ဏာရက္ခော၊ သင်ပုန်းကိုစောင့်၏။ ဗိဿကမ္မော စ၊ ဗိဿကြုံနတ်သည်လည်း။ အစ္စုရက္ခော၊ ကမ္ဗလွေကိုစောင့်၏။ တသ္မာဟိ တသ္မာဧဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ သိပ္ပါရမ္ဘာ၊ အတတ်သင်သူတို့သည်။ တေ၊ ထိုဗြဟ္မာဗိဿကြုံတို့ကို။ ပူဇယန္တု၊ ပူဇော်စေကုန်သတည်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တံ နရံ၊ ထိုပူဇော်တတ်သောသူကို။ မာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ သဗ္ဗဂိဟီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့အား။ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ပေါသကာ၊ မွေးကျွေး တတ်ကုန်၏။ ဘောဂဒါယကာ၊ စည်းစိမ်ကို ပေးတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ ဟိ တသ္မာ ဧဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ မာတာပိတူဝ၊ အမိ အဘကဲ့သို့။ တေ၊ ထိုနွားတို့ကို။ မာနယေ၊ မြတ်နိုးရာ၏။ သက္ကရေယျ စ၊ အရိုအသေလည်းပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယေ စ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဂေါမံသံ၊ နွားတို့၏ အသားကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မာတုမံသံဝ၊ အမိ၏အသားကိုသာလျှင်။ ခါဒယေ၊ စားသည်မည်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုနွားတို့သည်။ မတေသု၊ သေကုန်သည်ရှိသော်။ ဂိဇ္ဈာနံ၊ လင်းတတို့အား။ ဒဒေ၊ ပေးရာ၏။ သောတေ စ၊ ရေအယဉ်၌သော်လည်း။ ဝါဟယေ၊ မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရုံ၊ကြာသပတေးနေ့၌။ သိပ္ပါရမ္ဘော၊အတတ်ပညာ စ၍သင်မှုကား။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးစီး၏။ ရဝိသောကြာ စ၊တနင်္ဂနွေနေ့ သောကြာနေ့၌ သင်မှုကား။ မဇ္ဈိမော၊လျစ်လျူရှိ၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ တနင်္လာနေ့၌ သင်မှုကား။ န သိပ္ပေါ၊ အတတ် မတတ်ရာ။သောရိ အင်္ဂါ စ၊ စနေနေ့ အင်္ဂါနေ့၌တည်းသင်မှုကား။ မရဏံ၊သေရာ၏။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ၊လဆန်းရှစ်ရက်လဆုတ်ရှစ်ရက်နေ့၌အတတ် ပညာသင်မှုကား။ ဂုရုံ ဟန္တိ၊ ဆရာကို သတ်သည်မည်၏။စတုဒ္ဒသ၊ လဆန်းတဆယ့်လေးရက် လဆုတ်တဆယ့်လေးရက်နေ့၌ အတတ် ပညာသင်မှုကား။ သိဿံ ဟန္တိ၊ တပည့်ကို သတ်သည် မည်၏။ ဒသသိပ္ပံ၊ လဆန်းဆယ်ရက် လဆုတ်ဆယ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာ သင်မှုကား။ သိပ္ပံ ဟန္တိ၊ အတတ်ကို သတ်သည်မည်၏။ ပုဏ္ဏမီ၊ လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှုကား။ မာတာပိတာဟန္တိ၊ အမိ အဘကို သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကေ၊ လောက၌။ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ အတတ်ပညာ သင်သောသူသည်။ သတ္တ၊ လဆန်းခုနစ်ရက် လဆုတ်ခုနစ်ရက်၌။ နာဠိကံ၊အုန်းသီးကို။ န ဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ နဝမံ၊ကိုးရက်မြောက်၌၊ လာဗုံ၊ အိမ်ဖူးကို။ တထာ၊ ထို့အတူ။ န ဘုဉ္ဇေ၊မစားရာ။ ဒွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်၌။ မြိန္တံ၊ကင်းပိန့်ကို။ န ဘုဉ္ဇေ၊မစားရာ။ တြိ၊ သုံးရက်မြောက်၌။ မိနံ၊ ဟင်းမျိုးကို။ န ဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဘုဉ္ဇေ၊စားမိငြားအံ့။သိပ္ပံ၊အတတ်သည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျောက်၏။

၁၅၆။လောကေ၊လောက၌။ ကုလအတ္ထံ၊အမျိုး၏အကျိုးငှါ။ ဧကံ၊တယောက်သောသူကို။ စဇေ၊စွန့်ရာ၏။ ဂါမအတ္ထံ၊ ရွာ၏ အကျိုးငှါ။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဇနပဒအတ္ထံ၊

ဇနပုဒ်၏အကျိုးငှါ။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိ၏အကျိုးငှါ။ ပထဝိံ၊ မြေအလုံးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သိပ္ပေါ၊ ခြယ်သည်ရင်း၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်ရင်း။ ဂဇော၊ ဆင်သည်ရင်း။ ဋ္ဌမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒေသံ၊အကျိုးမရှိသောအရပ်ကို။ ဩသဇ္ဇ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကာကော၊ ကျီးငှင်း။ ကာပုရိသော၊ ယုတ်မာသော ယောကျ်ားရင်း။ မိဂေါ၊ သမင်ရင်း။ ဋ္ဌမေ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။တတ္ထေဝ၊ထိုမိမိကျင်လည်ရာအရပ်၌သာလျှင်၊ နိဓနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။

၁၅၈။ ယမှိ ပဒေသေ၊အကြင်အရပ်၌။ န မာနော၊မြတ်နိုးခြင်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ န စ ဗန္ဓဝေါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ န စ ဝိဇ္ဇာ ဂါဟော၊ အတတ်ပညာသင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ။တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသနံ၊ နေခြင်းကို။ န ကရေ၊ မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသတော ကား။ ဧကေန ပါဒေန်၊ လှမ်းသောခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်သစ်ကို မျှော်တင်းသော စိတ်ဖြင့်။ စရတိ၊သွား၏။ ဧကေန ပါဒေန၊ ရပ်သော ခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွါသောစိတ်ဖြင့်။ တိဋ္ဌတိ၊ရပ်၏။ ပရံ၌ဒ္ဒနံ၊ အရပ်သစ်ကို။ အနိသမ္မ၊ မစူးစမ်းဘဲ။ ပုဗ္ဗမာလယံ၊ နေရပ်ဟောင်းကို။ န ဇဟေ၊ မစွန့်တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကေ၊လောက၌။ ခနေ့ညပယောဂေသု၊ ဥစ္စာ စပါးရောင်းဝယ်သော အခါတို့၌ရင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဝိဒျာဂမေသု စ၊ အတတ်သင်သော အခါတို့၌ရင်း။ ဒူတေသု၊ တမန် အစေအပါး ခံသောအခါတို့၌ရင်း။ အပစာရေသု၊ မေထုန်

မှီဝဲသောအခါတို့၌ငှင်း။ တဒါ တေသု ကာလေသု၊ ထိုအခါတို့၌။ လဇ္ဇာ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ စဇ္ဇာ၊စွန့်အပ်သည်။ ဘဝေ၊ဖြစ်၏။

၁၆၁။ ထီနံ၊မိန်းမတို့၏။ အာဟာရော၊အစာစားခြင်းကား။ ပုရိသာနံ၊ယောကျ်ားတို့ထက်။ ဒွိဂုဏော၊နှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓိစာပိ၊ပညာသည်လည်း။ စတုဂ္ဂုဏော၊ လေးဆလွန်၏။ ဝါယာမော၊ လုံ့လကား။ ဆဂ္ဂုဏော၊ ခြောက်ဆလွန်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကာမောတု၊ ကာမဂုဏ်ကို တပ်မက်ခြင်းကား။ အဋ္ဌဂုဏော၊ ရှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်။ အဂ္ဂတော၊ အဖျားမှ။ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ၊ အဆစ်တိုင်း အဆစ်တိုင်း။ ဝိသေသရသဝါ၊ လွန်သော ထူးသော အရသာရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သုမေတ္တိကော၊ခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သော။ သာဓု၊ သူတော်မြတ်သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုကြံ၏အဖျားမှ အရင်းတိုင်အောင် လွန်၍လွန်၍ ချိုသည်နှင့်တူ၏။ ဒုဇ္ဇနော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းကား။ ဝိပရီတောဝ၊ အရင်း အစသာချို၍ အဖျားတိုင်လတ်သော် မချိုသော ကြံ၏သဘောနှင့်တူ၏။

၁၆၃။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သောသူငှင်း။ ဝါဏိဇ္ဇော၊ ကုန်သည်ငှင်း။ အမစ္စော၊ အမတ်ငှင်း။ သုတသီလဝါ၊ အကြားအမြင် သီတင်း သီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ သမဏော၊ ရဟန်းငှင်း။ တေသု၊ ထိုလေးပါးတို့သည်။ ဝိပုလဓာတေသု၊ ပြန့်ပြောစွာ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်၊ ရဋ္ဌံပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံသည်လည်း။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသည်။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ၊ မသရဇ္ဈာယ်သောသူအား။ မန္တာ၊ ပညာသည်။မလာ၊ပျက်၏။ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လဝီရိယမရှိသောသူ၏။ ဃရာ၊ အိမ်သည်။ မလာ၊ညစ်နွမ်းပျက်စီး၏။ ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်း

လှသောသူအား၊ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ ရက္ခတော၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟီနာနံ၊ ချို့သောလုံ့လရှိကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝီရာနံဝ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိကုန်သော သူတို့၏သာလျှင်။ သန္တကတ္တံ၊ ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတေ၊ ရောက်တတ်၏။ ဟီနာဇနာ၊ ယုတ်မာသောသူတို့သည်။ ပုဗ္ဗကမ္မပ္ပမာနာတိ၊ ရှေးကံသာ ပမာန ဟူ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သလျှင်ကတည်း။

၁၆၆။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။ သဗ္ဗကမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို။ ဝါယမိံသု၊ လုံ့လပြုကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ စေ၊ အကယ်၍။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ နသိဇ္ဈတိ၊ မပြီးခဲ့အံ့။ အဖလံ ဧဝ၊ ရည်တိုင်းအကျိုးမဖြစ်ရုံသည်သာလျှင်ကတည်း။ ကိံ ဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိအံ့နည်း။

၁၆၇။ ယောနရော၊ အကြင်ယောကျ်ား မိန်းမသည်။ နီစကုလံ၊ နိမ့်သောအမျိုး၌လည်းဖြစ်၏။ နိပ္ပညဝါ၊ နှုတ်ပညာ လက်ပညာအတတ်လည်းမရှိ။ နိရူပံ၊ အရုပ်အရည်လည်းမတင့်တယ်။ နိဗလံသမံ၊ အစွမ်းအားလည်းမရှိ။ တထာပိ၊ ထိုသို့အပြစ်ထင်သော်လည်း။ ဣမံကာလံ၊ ဤကာလကား။ ဆုတ္တကာလံ၊ ကာလဆုတ်တည်း။ မနေမေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ ဝိသေသကံ၊ အထူးပြုသော ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍော၊ ပြီးပြွမ်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းကား။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

နိဂုံး

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဉ္စော၊
ဒုဇ္ဇနော မိတ္တ ဣတ္ထိ စ။
ရာဇ ပကိဏ္ဏကော စာတိ၊
သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော။
စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာယံ၊
သောဓိတော ကာသိကေသတော။
ဆနော တျံ ဒုတိယာသဠှေ၊
ကာဠသတ္တမအာဒိဟော။

ပဏ္ဍိတော ကဉ္စော၊ ပညာရှိကိုဆိုရာ အပိုင်းဝှင်း။ သုဇနော ကဉ္စော၊ သူတော်ကောင်းကိုဆိုရာ အပိုင်းဝှင်း။ ဒုဇ္ဇနော၊သူယုတ်ကို ဆိုရာအပိုင်းဝှင်း။ မိတ္တ ဣတ္ထိ စ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို ဆိုရာအပိုင်း မိန်းမကို ဆိုရာအပိုင်းဝှင်း။ ရာဇပကိဏ္ဏကောစ၊ မင်းကိုဆိုရာအပိုင်း ပြွမ်းပြွမ်းသော စကားကိုဆိုရာ အပိုင်းဝှင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တကဏ္ဍဝိဘူသိနော၊ ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သောလောကနီတိကျမ်း၏။ စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာ၊ 'စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိသဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇဂုရု' အမည်တော်ရှိသော မဟာအောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်းဆရာတော်သည်။သောဓိတော၊သုတ်သင်အပ်သော။ အယံ လောကနီတိနိဿယော၊ ဤလောကနီတိ နိဿယသည်။ကာသိကေသတေဆနောတျံ၊ ၁၁၉၆-ခု။ ဒုတိယာသဠှေ၊ ဒုတိယဝါဆိုလ၌။ ကာဠသတ္တမအာဒိဟော၊ လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

လောကနီတိအနက် ပြီး၏။

၇-ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊
အတြာ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊
သုဏန္တု သဂ္ဂမောက္ခဒံ။
၂။ ဓမ္မဿဝနကာလော အယံ ဘဒန္တာ။
၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
၄။ ယေ သန္တာ သန္တစိတ္တာ
တိသရဏသရဏာ
ဧတ္ထ လောကန္တရေ ဝါ၊
ဘုမ္မာ ဘုမ္မာ စ ဒေဝါ
ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ
ဗျာဝဋာ သဗ္ဗကာလံ။
ဧတေ အာယန္တု ဒေဝါ
ဝရ ကနက မယေ
မေရုရာဇေ ဝသန္တော။
သန္တော သန္တော သဟေတုံ
မုနိဝရ ဝစနံ
သောတုမဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။
၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊
ယက္ခာ ဒေဝါ စ ဗြဟ္မဏော။
ယံ အမှေတိ ကတံ ပုညံ၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ။

၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊
သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
ပမာဒ ရဟိတာ ဟောန္တု၊
အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊
ဝုဍ္ဎိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနမ္ပိ စ လောကဥ္စ၊
ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခီ သဗ္ဗေ၊
ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
အနီဃာ သုမနာ ဟောန္တု။
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

၉။ ရာဇတော ဝါ၊ စောရတော ဝါ၊ မနုဿတော ဝါ၊ အမနုဿတော ဝါ၊ အဂ္ဂိတော ဝါ၊ ဥဒကတော ဝါ၊ ပိသာစတော ဝါ၊ ခါဏုကတော ဝါ၊ ကဏ္ဍကတော ဝါ၊ နက္ခတ္တတော ဝါ၊ ဇနပဒ ရောဂတော ဝါ၊ အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ၊ အသန္ဒိဋ္ဌိတော ဝါ၊ အသပ္ပုရိသတော ဝါ၊ စဏ္ဍ ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ အဟိ ဝိစ္ဆိက မဏိသပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရ မဟိံသ ယက္ခ ရက္ခသာဒီဟိ နာနာဘယတော ဝါ၊ နာနာရောဂတော ဝါ၊ နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ အာရက္ခံ ဂဏှန္တု။

၁-မင်္ဂလသုတ်

၁ဝ။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ(ပ)ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
၂၄။ တေဒိသာနိ ကတွာန(ပ)တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ၊
မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-ရတနသုတ်၊

၂၅။ ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒသ ပါရမိယော ဒသ ဥပပါရမိယော ဒသ ပရမတ္ထပါရမိယောတိ သမတိံသ ပါရမိယော ပဉ္စ မဟာပရိစ္စာဂေ လောကတ္ထစရိယံ ဉာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ တိဿော စရိယာယော ပစ္ဆိမဘဝေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာနစရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတ ဉာဏပ္ပဋိဝေဓံ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ နဝ လောကုတ္တရဓမ္မေတိ သဗ္ဗေပိမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာရန္တရေသု တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ ကာရုညစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ....

၂၆။ ကောဋိသတသဟဿေသု၊
စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊
ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

၂၇။ ရောဂါမနုဿဒုဗ္ဘိက္ခ၊
သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
ခိပ္ပမန္တရဓာပေသိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၂၈။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု၊
အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၂၉။ တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ။
မေတ္တံ ကရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ။
ဒိဝါ စ ရတ္တော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တသ္မာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

၃၀။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၁။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊
ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနီ သမာဟိတော။
န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၂။ ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိံ၊
သမာဓိ မာနန္တရိကညမာဟု။
သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္ထာ၊
စတ္တာရိ ဧတာနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ဖလာနိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဠှေန၊
နိက္ခာမိနော ဂေါတမသာသနမှိ၊
တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယှ၊
လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိံ ဘုဉ္ဇမာနာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၅။ ယထိန္ဒခီလော ပထဝိဿိတော သိယာ၊
စတုဗ္ဘိ ဝါတေဘိ အသမ္ပကမ္ပိယော၊
တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
ယော အရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၆။ ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
ဂမ္ဘီရပညေန သုဒေသိတာနိ၊
ကိဉ္စာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမံ အာဒိယန္တိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊
တယဿု ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊
သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္စိ။

၃၈။ စတူဟပါယေဟိ စ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
ဆစ္စာဘိဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉။ ကိဉ္စာပိ သော ကမ္မံ ကရောတိ ပါပကံ၊
ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ ဝါ။
အဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌပဒဿ ဝုတ္တာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၀။ ဝနပ္ပဂုမ္ဗေ ယထာ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
ဂိမှာန မာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိမှေ။
တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
နိဗ္ဗာနဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၁။ ဝရော ဝရညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော။
အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂။ ခီဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
ဝိရတ္တစိတ္တာ ယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
တေ ခီဏဗီဇာ အဝိရူဠှိဆန္ဒာ၊

နိဗ္ဗန္တိ ဓီရာ ယထာယံ ပဒီပေါ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၃။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၄။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၅။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ရတနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၃-မေတ္တသုတ်

၄၆။ ယဿာနုဘာဝတော ယက္ခာ၊
နေဝဒဿေန္တိ ဘီသနံ။
ယမှိ စေဝါနုယုဉ္ဇန္တော၊
ရတ္တိန္ဒိဝ မတန္ဒိတော။

၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တော စ၊
ပါပံ ကိဉ္စိ န ပဿတိ။
ဧဝမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၄၈။ ကရဏီယမတ္ထကုသလေန၊
ယန္တ သန္တံ ပဒံ အဘိသမေစ္စ။
သက္ကော ဥဇူ စ သုဟုဇူ စ၊
သုဝစော စဿ မုဒု အနတိမာနီ။

၄၉။ သန္တုဿကော စ သုဘရော စ၊
အပ္ပကိစ္စော စ သလ္လဟုကဝုတ္တိ။
သန္တိန္ဒြိယော စ နိပကော စ၊
အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေသွ နနုဂိဒ္ဓေါ။

၅၀။ န စ ခုဒ္ဒမာစရေ ကိဉ္စိ၊
ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပဝဒေယျုံ။
သုခိနော ဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

၅၁။ ယေ ကေ စိ ပါဏဘူတတ္ထိ၊
တသာ ဝါ ထာဝရာ ဝ နဝသေသာ။
ဒီဃာ ဝါ ယေ ဝ မဟန္တာ၊
မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုကထူလာ။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေ ဝ အဒိဋ္ဌာ၊
ယေ ဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။
ဘူတာ ဝ သမ္ဘဝေသီ ဝ၊
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

၅၃။ န ပရော ပရံ နိကုဗ္ဗေထ၊
နာတိမညေထ ကတ္ထစိ န ကိဉ္စိ။
ဗျာရောသနာ ပဋိဃသညာ၊
နာညမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ။

၅၄။ မာတာ ယထာ နိယံပုတ္တ၊
မာယုသာ ဧကပုတ္တမနုရက္ခေ။
ဧဝမ္ပိ သဗ္ဗဘူတေသု၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။

၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
ဥဒ္ဓံ အဓော စ တိရိယဉ္စ၊
အသမ္ဗာဓံ အဝေရ မသပတ္တံ။

၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္နော ဝါ၊
သယာနော ယာဝတာဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ။
ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
ဗြဟ္မမေတံ ဝိဟာရ မိဓ မာဟု။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္မ၊
သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော။
ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
န ဟိ ဇာတုဂ္ဂဗ္ဘသေယျ ပုန ရေတိ။

မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-ခန္ဓသုတ်

၅၈။ သဗ္ဗာသီဝိသဇာတီနံ၊
ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံ ဝိယ။
ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဃောရံ၊
သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။

၅၉။ အာဏာခေတ္တမှိ သဗ္ဗတ္ထ၊
သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ။
သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ။
ဆဗျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမကေဟိ စ။

၆၁။ အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။

၆၂။ မာမံ အပါဒကော ဟိံသိ၊
မာမံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော။
မာမံ စတုပ္ပဒေါ ဟိံသိ၊
မာမံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။

၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
မာ ကိဉ္စိ ပါပမာဂမာ။

၆၄။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အပ္ပမာဏော သံဃော၊
ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ။
အဟိ ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊
ဥဏ္ဏနာဘီ သရဗူ မူသိကာ။

၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
ပဋိက္ကမန္တု ဘူတာနိ။
သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
နမော သတ္တန္နံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

ခန္ဓသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၅-မောရသုတ်

၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊
နိဗ္ဗတ္တံ မောရယောနိယံ။
ယေန သံဝိဟိတာ ရက္ခံ၊
မဟာသတ္တံ ဝနေစရာ။

၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊
နေဝ သက္ခိံသု ဂဏှိတုံ။
'ဗြဟ္မမန္တ'န္တိ အက္ခာတံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ။

၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ။
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ။
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ။

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ။
တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော စရတိ ဧသနာ။

၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော ဝါသမကပ္ပယိ။

မောရသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၆။ ဝဋ္ဋသုတ်

၇၂။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊
နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ္ဋဇာတိယံ။
ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊
မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။

၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊
လောကနာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာတေဇံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၇၄။ အတ္ထိ လောကေ သီလဂုဏော၊
သစ္စံ သောစေယျ နုဒ္ဒယာ။
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
သစ္စကိရိယ မနုတ္တရံ။

၇၅။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊
သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ။
သစ္စဗလမဝဿာယ၊
သစ္စကိရိယ မကာသဟံ။

၇၆။ သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊
သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္စနာ။
မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ၊
ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။

၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယှံ၊
မဟာပဇ္ဇလိတော သိခီ။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသကရီသာနိ၊
ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိခီ။
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
ဧသာ မေ သစ္စပါရမီ။

ဝဋ္ဋသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၇-ဓဇဂ္ဂသုတ်

၇၈။ ယဿာနုဿရဏေနာပိ၊
အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
ပတိဋ္ဌ မဓိဂစ္ဆန္တိ၊
ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

၇၉။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊
ယက္ခစောရာဒိသမ္ဘဝါ။
ဂဏနာ န စ မုတ္တာနံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၈၀။ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံသမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

၈၁။ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ 'ဘိက္ခဝေါ'တိ။ 'ဘဒ္ဒန္တေ'တိ တေ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသုံ။ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော သမုပဗျူဠှော

အပေဟာသိ။ အထ ခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ သစေ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ မမံ ဟိ ဝေါ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၂။ နော စေ မေ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ပဇာပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတီတိ။

၈၅။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ, ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ, ဝရုဏဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ,

ဤသာနသ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊သော ပဟီယေထာပိ နော ပဟီယေထ။

၁၆။ တံ ကိဿ ဟေတု၊ သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနမိန္ဒော အဝီတရာဂေါ အဝီတဒေါသော အဝီတမောဟော ဘီရု ဆမ္ဘီ ဥတြာသီ ပလာယီတိ။

၁၇။ အဟဉ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ သစေ တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ အရညဂတာနံ ဝါ ရုက္ခမူလဂတာနံ ဝါ သုညာဂါရဂတာနံ ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံဝါဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမဟံသောဝါ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာထ။

၁၈။ "ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော သုဂတော လောကဝိဒူ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ"။

၁၉။ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊သော ပဟီယိဿတိ။

၂၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ....။

၂၁။ "သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော သန္ဒိဋ္ဌိကော အကာလိကော ဧဟိပဿိကော ဩပနေယျိကော ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟီ"တိ။

၂၂။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊သော ပဟီယိဿတိ။

၉၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ—။
အထ သံဃံ အနုဿရေယျာထ....။

၉၄။ “သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော ဥဇုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော သာမီစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ဧသ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော အာဟုနေယျော ပါဟုနေယျော ဒက္ခိဏေယျော အဉ္ဇလိကရဏီယော အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ”တိ။

၉၅။ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿ ဟေတု၊ တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝီတရာဂေါ ဝီတဒေါသော ဝီတမောဟော အဘီရု အစ္ဆမ္ဘီ အနုတြာသီ အပလာယီတိ။

၉၇။ ဠုဒ္ဒ မဝေါ စ ဘဂဝါ၊
ဠုဒ္ဒံ ဝတ္တွာန သုဂတော။
အထာပရံ တေဒဝေါ စ သတ္ထာ။

၉၈။ အရညေ ရုက္ခမူလေ ဝါ၊
သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ။
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊
ဘယံ တုမှာက နော သိယာ။

၉၉။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊
လောကဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

၁၀၀။ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ၊
အထ သံဃံ သရေယျာထ။
ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။
၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ။
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊
လောမဟံသော န ဟေဿတိ။

ဓဇဂ္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၈-အာဋာနာဋိယသုတ်

၁၀၂။ အပ္ပသန္နေဟိ နာထဿ၊
သာသနေ သာဓုသမ္မတေ။
အမနုဿေဟိ စဏ္ဍေဟိ၊
သဒါ ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ။

၁၀၃။ ပရိသာနံ စတဿန္နံ၊
အဟိံသာယ စ ဂုတ္တိယာ။
ယံ ဒေသေသိ မဟာဝီရော၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊
စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော။
သိခိဿပိ စ နမတ္ထု၊
သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော။

၁၀၅။ ဝေဿဘုဿ စ နမတ္ထု၊
နှာတကဿ တပဿိနော။
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊
မာရသေနာ ပမဒ္ဒိနော။

၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော။
ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊
ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗဓိ။

၁၀၇။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊
သကျပုတ္တဿ သိရီမတော။
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊
သဗ္ဗဒုက္ခာပနူဒနံ။

၁၀၈။ ယေ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
ယထာဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
တေ ဇနာ အပိသုဏာထ၊
မဟန္တာ ဝီတသာရဒါ။

၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊
ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊
မဟန္တံ ဝီတသာရဒံ။

၁၁၀။ ဧတေ စညေ စ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊
အနေကသတကောဋိယော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမသမာ၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသဗလူပေတာ၊
ဝေသာရဇ္ဇေဟုပါဂတာ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊
အာသဘံ ဌာနမုတ္တမံ။
၁၁၂။ သီဟနာဒံ နဒန္တေတေ၊
ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တေန္တိ၊
လောကေ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ။

၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊
အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
ဒွတ္တိံသ လက္ခဏူပေတာ၊
သီတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ။
၁၁၄။ ဗျာမပ္ပဘာယ သုပ္ပဘာ၊
သဗ္ဗေ တေ မုနိကုဉ္ဇရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊
သဗ္ဗေ ခီဏာသဝါ ဇိနာ။

၁၁၅။ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊
မဟာပညာ မဟဗ္ဗလာ။
မဟာကာရုဏိကာ ဓီရာ၊
သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။
၁၁၆။ ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာ စ၊
တာဏာ လေဏာ စ ပါဏိနံ။
ဂတီ ဗန္ဓူ မဟဿာသာ၊
သရဏာ စ ဟိတေသိနော။

၁၁၇။ သဒေဝကဿ လောကဿ၊
သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ။
တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ၊
ဝန္ဒာမိ ပုရိသုတ္တမေ။
၁၁၈။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊
ဝန္ဒာမေတေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊
ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။

၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊
ဗုဒ္ဓါ သန္တိကရာ တုဝံ။
တေဟိ တွံ ရက္ခိတော သန္တော၊
မုတ္တော သဗ္ဗဘယေဟိ စ။
၁၂၀။ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊
သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော။
သဗ္ဗဝေရ မတိက္ကန္တော၊
နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ။

၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊
ခန္တိမေတ္တာဗလေန စ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။
၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏာသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊
သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊
သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊
သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန ဓတရဋ္ဌော၊
ဒက္ခိဏေန ဝိရူဠှကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊
ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
လောကပါလာ ယသဿိနော။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊
ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေဒေဝါ၊
ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။
၁၃၀။ သဗ္ဗီတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊
သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။
မာ တေ ဘဝတွန္တရာယော၊
သုခီ ဒီဃာယုကော ဘဝ။
၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊
နိစ္စံ ဝုဍ္ဎာ ပစာယိနော။
စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဍ္ဎန္တိ၊
အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။
အာဋာနာဋိယသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊
နိသိန္နဋ္ဌာနဓောဝနံ။
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊
သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။
၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊
ယဉ္စ သာဓေတိ တင်္ခဏေ။
ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊
လောကနာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာတေဇံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၄။ ယတော ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတော၊
နာဘိဇာနာမိ သဉ္စိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ၊ တေန သစ္စေန
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သောတ္ထိ ဂဗ္ဘဿ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်

၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊
သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ။
သတ္တ ဓမ္မေ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊
မာရသေနာ ပမဒ္ဒနေ။

၁၃၆။ ဗုဇ္ဈိတွာ ယေ စိမေ သတ္တာ။
တိဘဝါ မုတ္တကုတ္တမာ၊
အဇာတိ မဇရာ ဗျာဓိံ၊
အမတံ နိဗ္ဘယံ ဂတာ။

၁၃၇။ ဧဝမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊
အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ။
ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ သတိသင်္ခါတော၊
ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။
ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ တထာပရေ။

၁၃၉။ သမာဓုပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
သတ္တေတေ သဗ္ဗဒဿိနာ၊
မုနိနာ သမ္မဒက္ခာတာ၊
ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ။
၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊
နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၁။ ဧကသ္မိံ သမယေ နာထော၊
မောဂ္ဂလာနဉ္စ ကဿပံ။
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသွာ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။
၁၄၂။ တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတွာ၊
ရောဂါ မုစ္စိံသု တင်္ခဏေ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၃။ ဧကဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊
ဂေလညေနာဘိပီဠိတော။
စုန္ဒတ္ထေရေန တံဟေဝ၊
ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။
၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊
တမှာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၅။ ပဟီနာ တေစ အာဗာဓာ၊
တိဏ္ဏာန္နမ္ပိ မဟေသိနံ။
မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊
ပတ္တာနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၁-ပုဗ္ဗဏှသုတ်

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဓမ္မာနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
သံဃာနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၉။ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ စ နိဒ္ဒုက္ခာ၊
ဘယပတ္တာ စ နိဗ္ဘယာ။

သောကပတ္တာ စ နိဿောကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။
၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာ စ အမှေဟိ၊
သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါ နုမောဒန္တု၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ။

၁၅၁။ ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊
သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာဘိရတာ ဟောန္တု၊
ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာဂတာ။
၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေ ကာနဉ္စ ယံဗလံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၁၅၃။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
နာ နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
၁၅၄။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊
သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာဝေန၊
သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန၊
သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၉။ မဟာကာရုဏိကော နာထော၊
ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ။
ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊
ပတ္တော သမ္ဗောဓိမုတ္တမံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၉၀။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊
သကျာနံ နန္ဒိဝဍ္ဎနော။
ဧဝမေဝ ဇယော ဟောတု၊
ဇယဿု ဇယမင်္ဂလေ။

၁၉၁။ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊
သီသေ ပုထုဝိ ပုက္ခလေ။
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊
အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၉၂။ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊
သုပ္ပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ။
သုခဏော သုမုဟုတ္တော စ၊
သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

၁၉၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ၊ ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ၊ ပဏိဓိ တေ ပဒက္ခိဏာ။

၁၉၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတွာန၊
လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထလဒ္ဓါ သုခိတာ၊
ဝိရူဠှာ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော် ပြီး၏။

၇ - ပရိတ်ကြီး အနက်

၁။ သမန္တာ၊ ဤစကြာဝဠာ၏ တက်ဝန်းကျင်မှ။ စက္ကဝါဠေသု၊ တသောင်းသော စကြာဝဠာတို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မုနိရာဇဿ၊ ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို ပေးတော်မူတတ်သော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သောတရားတော်ကို။ သောတုံ၊နာအံ့သောငှါ။ အတြ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။ သုဏန္တု၊ နာလင့်ကုန်လော့။

၂။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အို နတ်များတို့။ အယံ၊ ဤအခါကား။ ဓမ္မဿဝနကာလော၊ တရားတော်ကို နာအံ့သောအခါတည်း။

၃။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ အရဟတော၊ ဆိပ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းငှါ ထိုက်တော်မမူထသော။ အရဟတော၊ သံသရာစက်၏ အကန့်ဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရကို ပယ်တော်မူပြီးထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့သည် မဖြစ်ပြန်သဖြင့် ကောင်းစွာ မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါးဓမ္မတို့ကို သိတော်မူပြီးထသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဧတ္ထ ဝါ၊ ဤစကြာဝဠာ၌ငှင်း။ လောကန္တရေ ဝါ၊ စကြာဝဠာတပါး၌ငှင်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်ထသော။ သန္တစိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်ထသော။ တိသရဏ သရဏာ၊ ရတနာသုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်ထသော။ ဘုမ္မာ၊ မြေ၌တည်ကုန်

ထသော။ ယေ ဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း။ အဘုမ္မာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော။ ယေ ဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း။သဗ္ဗကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း။ဂုဏာ ဂဏာ ဂဟဏာ ဗျာဝဋာ၊ လောကီကျေးဇူး လောကုတ္တရာကျေးဇူးတို့၏ အပေါင်းကိုယူခြင်း၌ ကြောင့်ကြကုန်၏။ ဧတေ ဒေဝါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်၎င်း။ ဝရကနကမယေ၊ မြတ်သောရွှေစိုင်အတိဖြင့်ပြီးသော။မေရုရာဇေ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၌။ ဝသန္တော၊နေကုန်သော။သန္တော၊သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည်၎င်း။ သန္တောသဟေတုံ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ထသော။အဂ္ဂံ၊မြတ်ထသော။ မုနိဝရဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို။ သောတုံ၊ နာအံ့သောငှါ။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ အာယန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။

၅-၆။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာတို့၌။ ယက္ခာစ၊ ဘီလူးတို့သည်၎င်း။ ဒေဝါ စ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ဗြဟ္မာနောစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘီလူး နတ် ဗြဟ္မာတို့သည်။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသောစည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်သော။ ယံ ပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။တံ ပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကို။အနုမောဒိတွာ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ရတာ၊မွေ့လျော်ကုန်သည်။ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ အာရက္ခာသု၊စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့၌။ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်။ပမာဒ ရဟိတာ၊ မေ့လျော့ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။

၇။ သာသနဿ စ၊ သာသနာတော်၏၎င်း။ လောကဿ စ၊ လူအများ၏၎င်း။ ဝုဍ္ဎိ၊စီးပွားခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော

အခါ၌။ဘဝတုံ၊ဖြစ်စေသတည်း။ သာသနမ္ပိ စ၊သာသနာတော်ကို ၎င်း။ လောကဉ္စ၊လူအများကို၎င်း။ ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ရက္ခန္တု၊စောင့်စေကုန်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်။ သိဒ္ဓိံ၊တကွ။ သုခီ၊ ချမ်းသာကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊အဆွေအမျိုး တို့နှင့်။ သဟ၊တကွ။ အနီဃာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇတော ဝါ၊ မင်းဘေးမှ၎င်း။ စောရတော ဝါ၊ခိုးသူ ဘေးမှ၎င်း။မနုဿတော ဝါ။ လူဘေးမှ၎င်း။ အမနုဿတော ဝါ၊ လူမဟုတ်သော ဘီလူးဘေးမှ၎င်း။ အဂ္ဂိတော ဝါ၊မီးဘေးမှ၎င်း။ ဥဒကတော ဝါ၊ရေဘေးမှ၎င်း။ပိသာစတော ဝါ၊ မြေဘုတ်ဘီလူး ဘေးမှ၎င်း။ခါဏုကတော ဝါ၊သစ်ငုတ်ဘေးမှ၎င်း။ ကဏ္ဍကတော ဝါ၊ ဆူးငြောင့်ဘေးမှ၎င်း။ နက္ခတ္တတော ဝါ၊ မကောင်းသော နက္ခတ် ဘေးမှ၎င်း။ ဇနပဒရောဂတော ဝါ၊ဇနပုဒ်၌ဖြစ်သော အနာဘေးမှ၎င်း။ အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ၊ မသူတော်တို့၏ တရားဘေး မှ၎င်း။ အသန္ဒိဋ္ဌိတော ဝါ၊ မှားသောအယူဘေးမှ၎င်း။အသပ္ပုရိသ တော ဝါ၊ မသူတော်ဘေးမှ၎င်း။ စဏ္ဍ ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ အဟိ ဝိစ္ဆိက မဏိသပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရ မဟိံသ ယက္ခ ရက္ခသာဒီဟိ၊ ကြမ်းသောဆင် ကြမ်းသောမြင်း ကြမ်းသော သား ကြမ်းသောနွား ကြမ်းသောခွေး ကြမ်းသောမြွေ ကြမ်း သော ကင်းသန်း ကြမ်းသော မြွေစိမ်း ကြမ်းသောသစ် ကြမ်း

သောဝံ ကြမ်းသော အောင်း ကြမ်းသော ဝက် ကြမ်းသောကျွဲ ကြမ်းသော ဘီလူး ကြမ်းသော ရေစောင့်ဘီလူး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ နာနာဘယ တော ဝါ၊ အထူးထူးသော အနာဘေး တို့မှလည်း။ နာနာရောဂတော ဝါ၊ အထူးထူးသောရောဂါဘေးတို့ မှလည်း။ နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ၊ အထူးထူးသော ဥပဒ္ဒဝေါ ဘေး တို့မှလည်း။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှန္တု၊ ယူကုန် လော့။

(မင်္ဂလသုတ်အနက် ရေးကဆိုခဲ့ပြီ။)

၂-ရတနသုတ် အနက်

၂၅။ ပဏိဓာနတော၊ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ခြေရင်းတော်၌ ဘုရားဆုကိုတောင်းသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ တထာဂတဿ၊မြတ်စွာ ဘုရား၏။ဒသ ပါရမိယော၊ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကိုလည်း။ ဒသ ဥပပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီတို့ကိုလည်း။ ဒသ ပရမတ္ထ ပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထပါရမီတို့ကိုလည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ သော အပြားရှိကုန်သော။ သမတိံသပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ် သော ပါရမီတို့ကိုလည်း။ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ၊ ငါးပါးသောစွန့်ခြင်း ကြီးတို့ကိုလည်း။ လောကတ္ထစရိယံ၊ လောက သုံးပါး၏ အကျိုး စီးပွား အလို့ငှာကျင့်ခြင်း။ ဉာတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော် မျိုးတော် တို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ကျင့်ခြင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ ဘုရားဖြစ် ခြင်း အကျိုးငှာကျင့်ခြင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ တိဿောစရိယာယော၊ သုံးပါးသောအကျင့်တို့ကိုလည်း။ ပစ္ဆိမဘဝေ၊အဆုံးစွန်သောဘဝ၌။

ဂဗ္ဘာဝက္ကန္တိံ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကို၎င်း။ ဇာတိံ၊ ဖွားခြင်းကို၎င်း။ အဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို၎င်း။ ပဓာနစရိယံ၊ ပြင်းစွာသော လုံ့လဖြင့်ကျင့်ခြင်းကို၎င်း။ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။ မာရဝိဇယံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ခြင်းကို၎င်း။ သဗ္ဗညုတ ဉာဏပ္ပဋိဝေဓံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သိတော်မူခြင်းကို၎င်း။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူခြင်းကို၎င်း။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတို့ကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဤဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၏။ တိသု၊ သုံးထပ်ကုန်သော။ ပါကာရန္တရေသု၊ မြို့တံတိုင်း၏အကြားတို့၌။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ အာနန္ဒာထေရ်ကဲ့သို့။ ကာရုညစိတ္တံ၊ သနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေဦး၍....။

၂၆-၂၇။ ကောဋိသတသဟဿေသု၊ ကုဋေတသိန်းမျှလောက်ကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာတိုက်တို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ယဿ၊ အကြင်ရတနသုတ် ပရိတ်တော်၏။ အာဏံ၊ အာဏာစက်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ခံကုန်၏။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီ အမည်ရှိသော။ ပုရေ၊ ပြည်၌။ ရောဂါမနုဿ ဒုဗ္ဘိက္ခသမ္ဘူတံ၊ အနာဘီလူး မွတ်သိပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ယဉ္စ ယံ ဝေ ပရိတ္တံ၊ အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်သာလျှင်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အန္တရဓာပေသိ၊ ကွယ်စေတတ်၏။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟော၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၈။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး ရုက္ခစိုး စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ နတ်တို့ သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်၎င်း။ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာ ဧဝ၊ နတ်တို့သည်သာလျှင်။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော နှလုံးရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အထောပိ၊ထိုမှတပါးလည်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ သုဏန္တု၊ နာကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာနိ၊ အို နတ်တို့၊ ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏။ တသ္မာဟိ တသ္မာ ဧဝ၊ ထိုသို့ စည်းဝေး လာကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ နိသာမေထ၊ နာကုန်လော့။ မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ပြုကုန်လော့။ ဒိဝါစ၊နေ့၌၎င်း။ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌၎င်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဗလိံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တသ္မာ ဟိ တသ္မာ ဧဝ၊ ထိုသို့ ဆောင်ကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နေ၊ထိုသူတို့ကို။ ရက္ခထ၊စောင့်ကုန်လော့။

၃၀။ ဣဓ ဝါ၊ ဤ လူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံ ဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသု ဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ယံ ဝိတ္တံ ဝါ၊ အကြင် သုံးဆောင်အပ်သော ဥစ္စာသည်၎င်း။ ယံ ရတနံ၊ အကြင် အလေးအမြတ် သိုထားအပ်

သော ရတနာသည်ငှင်း။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ တံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ န နေ အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤအရဟံစသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သကျမုနိ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏အထွတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော နှလုံးရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ခယံ၊ ရာဂစသော ကိလေသာတို့၏ ကုန်ရာလည်း ဖြစ်ထသော။ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏ ကင်းရာလည်းဖြစ်ထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းထသော။ ပဏီတံ၊ မြတ်ထသော။ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ သိတော်မူ၏။ တေန ဓမ္မေန၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော တရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ရတနာသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဓမ္မေ ဓမ္မသ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော တရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤခယတာစသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အညံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သိသော အပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲ သိတတ်ထသော။ သုစိံ၊ စင်ကြယ်စွာထသော။ ယံ သမာဓိံ၊ အကြင် အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိကို။ ပရိဝဏ္ဏယိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ အာနန္တရိကံ၊ မဂ်၏

အခြားမဲ့ ၌အကျိုးကိုပေးတတ်၏ဟူ၍။အာဟု၊ ဟောတော်မူကုန်ပြီ
တေန သမာဓိနာ၊ ထို အရဟတ္တမဂ်သမာဓိနှင့်။သမော၊တူသော
သမာဓိသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဓမ္မေဓမ္မသာ၊ မဂ်နှင့် ယှဉ်သော
သမာဓိတရား၏။ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤစင်ကြယ်
ခြင်းစသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊
မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ပါဏိနံ၊
သတ္တဝါတို့အား။သုဝတ္ထိ၊ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၃၃။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေ ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတံ၊ ဘုရားစသောသူတို့သည်။ ပသတ္ထာ၊ ချီးမွမ်း
အပ်ကုန်၏။ တနည်းကား....အဋ္ဌသတံ၊တရာ့ရှစ်ယောက်ကုန်သော။
ယေ ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပသတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ ဧတေ နိ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
ကား။ စတ္တာရိ ယုဂါနိ၊ လေးပါးသော အစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ်
ကုန်သော။တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ တနည်း
ကား....တေ၊ ထိုတရာ့ ရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။
ဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုရှစ်
ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထု
တို့သည်။ မဟပ္ဖလာနိ၊ များသောအကျိုးရှိကုန်၏။ သံဃေ သံဃဿ၊
သံဃာတော်၏။ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ဤသို့မြတ်စွာ
ဘုရား ချီးမွမ်းတော် မူခြင်းစသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။
ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ဧတေန သစ္စေန၊ဤသို့မှန်သောစကား
ကြောင့်။ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွား
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၄။ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာတို့သည်။ ဂေါတမသာသနမှိ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ဒဠှေန၊ပြင်းစွာသော မနသာ၊ နှလုံးဖြင့်။ သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာ လုံ့လပြုကုန်သည် ဖြစ်၍။နိက္ကာမိနော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခမှထွက်မြောက်ကုန်၏။တေ၊ထိုရဟန္တာ တို့သည်။အမတံ၊နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဂယှ၊အာရုံပြု၍။လဒ္ဓါ၊ရသည်ဖြစ်၍။ မုဓာ၊ ကိလေသာကင်းကုန်လျက်။ နိဗ္ဗုတိံ ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ခံစား ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သံဃေ သံဃသ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတန ဘာဝေါ၊ ဤအရဟတ္တဖလသမာပတ် ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ် သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅။ ပထဝိဿိတော၊မြေ၌မြုပ်သော။ဣန္ဒခီလော၊ကျောက် စာတိုင်သည်။စတုဗ္ဘိ၊အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာကုန်သော။ ဝါတေဟိ၊ လေတို့သည်။ အသမ္ပကမ္ပိယော၊ မတုန်မလှုပ် စေနိုင်သည်။ သိယာ ယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယ သစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။ အဝစ္စ၊ သောတာ ပတ္တိမဂ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တံ သပ္ပုရိသံ၊ ထို သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်အရိယသစ္စာတို့ကို မြင်ပြီးသောသုံးပါးအပြား ရှိသော သောတာပန် ဖြစ်သော သူတော်ကောင်းကို။ တထူပမံ၊ ထိုကျောက်စာတိုင်နှင့်တူ၏ဟူ၍။ဝဒါမိ၊ငါဘုရားသခင်ဟောတော် မူ၏။ သံဃေသံဃသ၊သုံးပါးသော သောတာပန်သံဃာ၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့မတုန်မလှုပ်သောသူ၏အဖြစ်

တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော။ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၆။ ဂမ္ဘီရပညေန၊ နက်နဲသောပညာရှိသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဒေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။ ယေ၊ အကြင်သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဘာဝယန္တိ၊သိကုန်၏။ တေ၊ထိုသတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ဘုသံ ပမတ္တာ၊ ဘာဝနာ၌ အလွန်မေ့လျော့ကုန်သည်။ ကိဥ္စာပိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ တထာပိ၊ထိုသို့မေ့လျော့ကုန်သော်လည်း။ တေ၊ ထိုသတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ၊ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ ဘဝံ၊ဘဝကို။န အာဒိယန္တိ၊မယူကုန်။ သံဃေ သံဃာ၊သတ္တက္ခတ္တုပရမဖြစ်သော သောတာပန်သံဃာ၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤရှစ်ကြိမ်မြောက်ဘဝကို မယူခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။သုဝတ္ထိ၊ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ဟောတု ဖြစ်စေသတည်း။

၃၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ စ၊ အတ္တာဟူသော မိမိကိုယ်ရှိ၏ဟူသော အယူရင်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတဥ္စ၊ ရှစ်ပါးသော၌ာန၌ ယုံမှားခြင်းရင်း။ သီလဗ္ဗတံဝါပိ၊နွား၏သီတင်းအကျင့် ခွေး၏သီတင်းအကျင့်စသည်ဖြင့် သံသရာမှထွက်မြောက်၏ဟူသောအယူရင်း။ တယော၊သုံးပါးကုန်သော။ မမ္မာ၊ သဘောတရားတို့ကို။ အဿ၊ ထိုသောတာပန်

ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သဟာဝ၊ တကွလျှင်။ ဇဟိတာ၊စွန့်အပ်ကုန်သည်။ အဿု ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ကိဥ္စိ၊တစုံတခုသော။ ယံ၊အကြင်မှားသောအယူသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တမ္ပိ၊ထိုမှားသောအယူကိုလည်း။ ဇဟိတံ၊ စွန့်အပ်၏။

၃၇။ သော သောတာပန္နော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စတူဟိ၊လေးပါးကုန်သော။အပါယေဟိ၊အပါယ်တို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ လွတ်၏။ဆ၊ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဌာနာနိ စ၊ လွန်စွာသော အကြောင်းတို့ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ပြုအံ့သောငှါ။အဘဗ္ဗော၊မထိုက်။ သံဃေ သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်ဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤသုံးပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကိုပယ်ခြင်းအစရှိသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။

၃၉။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေန ဝါ၊ ကာယဒွါရဖြင့်ရင်း။ ဝါစာ ဝါစာယ ဝါ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်ရင်း။ ဥဒ၊ ထိုမှို။စေတသာ ဝါ၊မနောဒွါရဖြင့်ရင်း။ပါပကံ၊မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊အမှုကို။ကိဥ္စာပိ၊အကယ်၍လည်း။ ကရောတိ၊ပြုမိ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဿ၊ထိုမကောင်းမှုကို။ပဋိစ္ဆဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊မထိုက်ပြီ။ ဒိဋ္ဌပဒဿ၊မဂ်ဖြင့်မြင် အပ်ပြီးသောနိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန်၏။အဘဗ္ဗတာ၊မကောင်း မှုကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါမထိုက်သောအဖြစ်ကို။ဝုတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ် ၏။ သံဃေ သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်သံဃာ၏။ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ ပြုပြီးသော မကောင်းမှုကို

ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊မြတ်၏။ဧတေန သစ္စေန၊ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်၊ပါဏီနံ၊သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမှာန မာသေ၊ နွေလေးလအတွင်း၌။ ပဌမသ္မိံ ဂိမှေ၊ အစစွာသော နွေလ၌။ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သော အဖျားရှိသော။ ဝနပ္ပဂုမ္ဗေ၊ တောအုပ်သည်။သိရီကော ယထာ၊အသရေရှိသကဲ့သို့။ ပရမံဟိတာယ၊မြတ်သော လောကုတ္တရာစီးပွားအလို့ငှါ။တထူပမံ၊ ထို တောအုပ်နှင့်တူသော။ နိဗ္ဗာနဂါမိံ ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်ထသော။ ဓမ္မဝရံ၊ပရိယတ္တိတရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ဤဒေသနာဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊မြတ်၏။ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ ဝရော၊မြတ်ထသော။ဝရညူ၊မြတ်သောတရားကိုလည်း သိတော်မူတတ်ထသော။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သောလောကုတ္တရာတရားကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်ထသော။ဝရာဟရော၊မြတ်သောစီးပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ အနုတ္တရော၊ လွန်သောသူမရှိသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ဓမ္မဝရံ၊ပရိယတ္တိတရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ ဉာဏ်ရှေးရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဟောခြင်းတည်း ဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ဧတေန

သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၂။ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ အာယတိကေ၊ လာလတ္တံ့သော။ ဘဝသို့ ၊ ဘဝ၌။ ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောကံသည်။ ခီဏံ၊ ကုန်ပြီ။ နဝသမ္ဘဝံ၊ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သောကံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခီဏဗီဇာ၊ ကုန်ပြီးသော ကံဟူသောမျိုးစေ့ရှိကုန်ထသော။ အဝိရူဠှိဆန္ဒာ၊ ဘဝသစ်၌မဖြစ်ပြန်လိုသောဆန္ဒလည်းရှိကုန်ထသော။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အယံပဒီပေါ၊ ဤဆီမီးသည်။ နိဗ္ဗာယတိ ယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ သံဃေ သံဃသ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး ရုက္ခစိုး စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာနတ်တို့သည်ရှင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်ရှင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေ မယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊ အကြင်ဘုမ္မစိုး ရုက္ခစိုး စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်ရင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာ စသော နတ်တို့သည်ရင်း။ ဣဓ၊ဤအရပ်၌။သမာဂတာနိ၊အညီအညွတ် လာကုန်၏။တေမယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝ မနုဿပူဇိတံ၊နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၅။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊ အကြင်ဘုမ္မစိုး ရုက္ခစိုး စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာနတ်တို့သည်ရင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာ စသော နတ်တို့သည်ရင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သောငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝ မနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ကောင်းသောစီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃=မေတ္တသုတ် အနက်

၄၆။ ယဿ၊ အကြင် မေတ္တာသုတ်၏။ အာနုဘာဝတော၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ဝါ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်။ဘီသနံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအဆင်းကို။ နေဝဒဿေန္တိ၊ မပြဝံ့ကုန်။ယမှိစေဝ ယမှိ စ ဧဝ၊ အကြင် မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်။ ရတ္တိံ၊ ညဥ့်၌ရင်း။ ဒိဝါ၊ နေ့၌ရင်း။ အတန္ဒိတော၊ မပျင်းမရိသည်ဖြစ်၍။အနုယုဉ္ဇန္တော၊ လုံ့လပြုသောသူသည်။

၄၇။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။သုတ္တောစ၊ အိပ်ပျော်သော်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ပါပံ၊ မကောင်းသော အိပ်မက်ကို။ န ပဿတိ၊ မမြင်မက်။ ဧဝမာဒိဂုဏုပေတံ၊ ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ယံ ပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အဘိသမေစ္စ၊ အာရုံပြုသော အားဖြင့် ကပ်၍။ ဝါ၊ လောကီဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ အတ္ထကုသလေန၊အစီးအပွားအ၌လိမ္မာသောသူသည်။ကရဏီယံ၊ပြုအပ်၏။ သက္ကော စ၊ ပြုခြင်းငှါ တတ်အားသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇူစ၊ ဖြောင့်မတ် သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇူ စ၊ ကောင်းစွာဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဝစောစ၊ ပညာရှိတို့ဆိုလွယ်သည်လည်း။အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။မုဒုစ၊ နူးညံ့သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနတိမာနီ စ၊ မာန်မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿကော စ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရော စ၊ မွေးမြူလွယ်သည်လည်း။အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပကိစ္စော စ၊ နည်းသောကိစ္စရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သလ္လဟုကဝုတ္တိ စ၊ ပေါ့သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်လည်း။အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိယော စ၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။နိပကော စ၊ ရင့်သောပညာရှိသည်လည်း။အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပဂဗ္ဘော စ၊ မကြမ်းထမ်း သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌။ အနနုဂိဒ္ဓေါ စ၊ မမက်မော သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန၊ အကြင်မကောင်းသောအမှုဖြင့်။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဥပဝဒေယျုံ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ တံ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်ကဲ့ရဲ့အံ့သော အမှုကို။ခုဒ္ဒမ္ပိ၊အနည်းငယ်မျှသော်လည်း။န စ အာစရေ၊မကျင့်ရာ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။သုခိနော ဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်ရှင်း။ ခေမိနော ဝါ။ ဘေးမရှိကုန်သည် ရှင်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်လည်း။ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၁။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော်။ ယေ ကေ စိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏဘူတာ ဝါ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ရှိကုန် သော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။တသာ ဝါ၊ လန့်တတ်သော သတ္တဝါ တို့သည်ရှင်း။ ထာဝရာ ဝါ၊ တည်ကြည်ငြိမ်သက်သော သတ္တဝါတို့ သည်ရှင်း။ဒီဃာ၊ရှည်ကုန်သော။ယေ သတ္တာ ဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါ တို့သည်ရှင်း။မဟန္တာ ဝါ၊ ကြီးသောသတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ မဇ္ဈိမာ ဝါ၊ မတို မရှည် မကြီးမငယ်သောသတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ရဿကာ၊

တိုသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။အဏုကထူလာ စ။ကြုံသောသတ္တဝါ ဆူသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။

၁၅၂။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော။ ယေ သတ္တာ ဝါ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။အဒိဋ္ဌာ၊မမြင်အပ်ကုန်သော။ယေ သတ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ဒူရေ၊ အဝေး၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ယေ သတ္တာ ဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေး သောအရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ယေ သတ္တာ ဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သည်၎င်း။ဘူတာ ဝါ၊ဖြစ်ပြီးသောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။သမ္ဘဝေသီ ဝါ၊ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ တနည်းကား သမ္ဘဝေ၊ သုက်၌။သီဝါ၊ ကိန်းသောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသောကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်။ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ ကုန်သတည်း။

၁၅၃။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ပရံ၊ သူတပါးကို။ န နိကုဗ္ဗေထ၊ အမျက်မထွက်ရာ။ ကတ္ထစိ၊တစုံတခုသောအမှု၌။ နံ၊ထိုသူတပါးကို။ ဗျာရောသနာ ဗျာရောသနာယ၊ ချုပ်ချယ်သောစကားဖြင့်၎င်း။ ပဋိဃသညာ ပဋိဃသညာယ၊ အမျက်ထွက်သော အမှတ်ဖြင့်၎င်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစိမျှ။ နာတိမညေထ၊ မထီမဲ့မြင်မအောက်မေ့ရာ။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။နဣစ္ဆေယျ၊ အလို မရှိရာ။

၁၅၄။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိယံပုတ္တံ၊ မိမိကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ဧက ပုတ္တံ၊တယောက်တည်းသောသားကို။အာယုသာ၊ အသက်ကြောင့်။ အနုရက္ခေ ယထာ၊ အဖန်တလဲလဲစောင့်သကဲ့သို့။ ဧဝမ္ပိ၊ ထို့အတူ ၎င်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌။ အပရိမာဏံ၊

အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၎င်း။အဓောစ၊ အောက်၌၎င်း။တိရိယဥ္စ၊ ဖီလာ၌၎င်း။သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊ ခပ်သိမ်းသောလောက၌။အသမ္ဗာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း မရှိထသော။ အဝေရံ၊ အတွင်းရန်လည်း မရှိထသော။ အသပတ္တံ၊ အပရန်လည်းမရှိထသော။အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မြတ်နိုးခြင်းတည်းဟူသော။ မေတ္တဥ္စ၊ မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၆။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ဝိတမိဒ္ဓေါ၊ကင်းသော ငိုက်မျဉ်းခြင်းရှိသည်။အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်။ တိဋ္ဌံ ဝါ၊ ရပ်လျက်သော်၎င်း။ စရံ ဝါ၊ သွားလျက်သော်၎င်း။ နိသိန္နော ဝါ၊ ထိုင်လျက်သော်၎င်း။ သယာနော ဝါ၊ လျောင်းလျက်သော်၎င်း။ဧတံ သတိံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်သောသတိကို။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အမြဲဆောက်တည်ရာ၏။ ဧတံ ဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်၍နေခြင်းကို။ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းဟူ၍။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဥ္စ၊ မှားသောအယူသို့လည်း။ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍။ သီလ ဝါ၊ သီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ဒဿနေန၊မဂ်ပညာနှင့်။သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့၌။ ဂေဓံ၊ တပ်မက်ခြင်းကို။ဝိနေယျ၊ဖျောက်ရာ၏။သော၊ ထိုသူသည်။ ဂဗ္ဘသေယျံ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့။ ပုန၊တဖန်။ ဇာတု၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ န ဟိ ဧတိ၊ မရောက်။

မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ခန္ဓသုတ် အနက်

၃၈-၃၉။ သဗ္ဗာသီဝိသဇာတီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အဆိပ်လျင်သော မြွေလေးပါးတို့၏။ ဃောရံ၊ပြင်းစွာသော။ ဝိသံ၊အဆိပ်ကို။ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံ ဝိယ၊နတ်၌ဖြစ်သော ဆေးမန္တရားကဲ့သို့။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓပရိတ်သည်။ နာသေတိ၊ ဖျောက်တတ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော။ အာဏာခေတ္တမှိ၊ အာဏာခေတ်ဖြစ်သော ကုဋေတသိန်းသော စကြာဝဠာ၌။ သဗ္ဗပါဏီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ တို့၏။ သေသံ၊ မြွေဆိပ်မှကြွင်းသော။ ပရိဿယဥ္စာပိ၊ ဘေးရန်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သဗ္ဗသောပိ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်လည်း။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်တတ်၏။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဝိရူပက္ခနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဧရာပထေဟိ၊ ဧရာပထ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဆဗျာပုတ္တေဟိ၊ ဆဗျာပုတ္တ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ကဏှာဂေါတမကေဟိစ၊ ကဏှာဂေါတမက နဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။မေ၊ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ငါ၏။မေတ္တံ၊ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ဒွိပါဒကေဟိ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊

တကူ။မေ၊ငါ၏။မေတ္တာ၊ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကူ။မေ၊ငါ၏။ မေတ္တံ၊ချစ်ခြင်းသည်။ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗဟုပ္ပဒေဟိ၊ များသောအခြေရှိသောသတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊တကူ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တာ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ၊ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ အခြေမရှိသောသတ္တဝါသည်။ မာ ဟိံသိ၊မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒွိပါဒကော၊ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါသည်။မာဟိံသိ၊မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ငါ့ကို။စတုပ္ပဒေါ၊အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါသည်။မာ ဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ငါ့ကို။ ဗဟုပ္ပဒေါ၊ များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။

၆၃။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊သတ္တဝါ တို့သည် ၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက် ဝင်သက် ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ကေဝလာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာစ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော သတ္တဝါ တို့သည်၎င်း။သဗ္ဗေ သဗ္ဗာနိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘဒြာနိ၊ကောင်း မြတ်သောအမြင်တို့ကို။ ပဿန္တု၊ မြင်စေကုန်သတည်း။ ကိဉ္စိ၊တစုံး တစိမျှ။ပါပံ၊မကောင်းမှုသို့။မာ အာဂမာ၊ မရောက်ကုန်သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ် ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာ မရှိ။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာမရှိ။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။သရီသပါနိ၊ကင်းသန်းတို့သည်၎င်း။အဟိ၊မြွေသည်

ၡင်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းပုဇွန်သည်ၡင်း။ သတပဒီ၊ ကင်းခြေများသည် ၡင်း။ ဥဏ္ဏနာဘိ၊ ပင့်ကူသည်ၡင်း (ပင့်ကူနက်လည်းဟူ)။ သရဗူ၊ တက်တူသည်ၡင်း (အိမ်မြှောင်လည်းဟူ)။ မူသိကာ၊ ကြွက်သည် ၡင်း။ ပမာဏဝန္တာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာ ရှိကုန်၏။

၆၅။ မေ၊ ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တု၊ ဖဲလေကုန်လော့။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုး ပါ၏။ သတ္တန္နံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဝိပဿီအစ ရှိသောဘုရားရှင်တို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ၊ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅-မောရသုတ်အနက်

၆၆-၆၇။ ဗောဓိသတ္တာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက် အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော။ မောရယောနိယံ၊ ဥဒေါင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ ယေန၊ အကြင် မောရပရိတ်ဖြင့်။ သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ စီရင်အပ်သော စောင့် ရှောက်ခြင်းရှိထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝနေစရာ၊ တောမုဆိုးတို့သည်။ စိရဿံ၊ မြင့်ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဝါယမန္တာပိ၊ လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း။ ဂဏှိတုံ၊ ဖမ်းယူအံ့သော ငှါ။ နေဝ သက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဗြဟ္မမန္တန္တိ၊ မြတ်သော

မန္တရားဟူ၍။ အက္ခာတံ၊ ဟောတော် မူအပ်သော။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုမောရသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟော၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၇။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏မျက်စိလည်းဖြစ်ထသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သော မင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဏ္ဏော။ ရွှေ၏ အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေ၌ထွန်းသောအရောင်လည်းရှိထသော။ အယံ၊ဤနေမင်းသည်။ ဥဒေတိ၊တက်လတ်၏။တံ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ရွှေ၏ အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ တံ၊ ထိုရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၆၈။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီးသော။ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။ တေ စ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ မံ၊ငါ့ကို။ပါလ ယန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ငါ၏။နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်အား။ မေ၊ငါ၏။ နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။ဝိမုတ္တာနံ၊ကိလေသာမှလွတ်ကုန်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမောရော၊ ထိုဥဒေါင်း မင်းသည်။ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သေနာ သေနာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှါ။ စရတိ၊ သွား၏။

၇၀။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏မျက်စိလည်းဖြစ်ထသော။ ကေရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်းဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်း နှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေ၌ ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော၊ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ အပေတိ၊ ဝင်၏။ တံ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏ အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော။ တံ၊ ထိုနေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၇၁။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီးသော။ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။ တေစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါး ကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်း သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်အားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီး

သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေငါ၏။ နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမောရော၊ ထို ဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤအရံ အတားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝါသံ၊နေခြင်းကို။ အကပ္ပယိ၊ ပြု၏။

မောရသုတ္တံ၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆-ဝဋ္ဋသုတ်အနက်

၇၂။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော် မူထသော။ ဝဋ္ဋဇာတိယံ၊ငုံး၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ဖြစ်ထသော။ မဟာသတ္တံ၊ဘုရား လောင်းကို။ ယဿ ပရိတ္တဿ၊ အကြင် ပရိတ်တော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုး အာနုဘော်ကြောင့်။ ဒါဝဂ္ဂိ၊ တောမီးသည်။ ဝိဝဇ္ဇယိ၊ ကြဉ်ဖဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည် ရှိတော်မူသော။ ထေရဿ၊မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ် ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော် မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိံ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ထသော။ မဟာ တေဇံ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိထသော။ တံပရိတ္တံ၊ထိုငုံးမင်းပရိတ် ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ၊ လောက၌။ သီလဂုဏေန၊ သီလ၏ကျေးဇူးသည်ရှင်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်ရှင်း။ သောစေယျဉ္စ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်သည်ရှင်း။ အနုဒ္ဒယာ စ၊ သတ္တဝါတို့အားသနားခြင်းသည်ရှင်း။အတ္ထိ၊ရှိ၏။တေန သစ္စေန၊ ထိုသို့သောသစ္စာစကားဖြင့်။အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။အဟံ၊ ငါသည်။ကာဟာမိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၅။ ဓမ္မဗလံ၊ သစ္စာတရား၏အစွမ်းကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗကေ၊ ရှေး၌ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီးသော။ ဇိနေ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။အဟံ၊ ငါသည်။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ သစ္စဗလံ၊ သစ္စာ၏အစွမ်းကို။ အဝဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အကာသိံ၊ ပြုဘူး၏။

၇၆။ ဇာတဝေဒ၊အိုတောမီး။မေ၊ ငါအား။ပက္ခာ၊အတောင်တို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။အပတနာ၊ မပျံနိုင်ခဲ့။မေ၊ ငါအား။ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဉ္စနာ၊ မသွားတတ်နိုင်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ ပိတာ စ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်သွားခဲ့ကုန်ပြီ။ဇာတဝေဒ၊ အိုတောမီး။ပဋိက္ကမ၊ ဖဲကြဉ်လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ဣတိ၊ ဤသို့။မယှံမယာ၊ ငါငုံးမင်းသည်။သစ္စေ၊သစ္စာကို။ကတေ၊ပြုသည်ရှိသော်။သစ္စကတေန၊ ပြုအပ်သောသစ္စာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။သိခီ၊ တောမီးသည်။ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ဝဇ္ဇေသိ ယထာ၊ ဖဲကြဉ်သကဲ့သို့။ မဟာပဇ္ဇလိတော၊ ကြီးသော အလျှံရှိသော။ သိခီ၊ တောမီးသည်။ သောဠသကရီသာနိ၊ တဆယ့်ခြောက်မင်း ပယ်စာတို့တိုင်တိုင်။

ဝဋ္ဋေသိ၊ဖဲ့ကြဉ်လေ၏။သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ။မေ၊င၊ါ၏။သစ္စေန၊ သစ္စာစကားနှင့်။သမေ၊ တူသောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော ပါရမီ၊ ဤပါရမီသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီ တည်း။

ဝဋ္ဋသုတ္တံ၊ ဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ဓဇဂ္ဂသုတ် အနက်

၇၈။ ယဿ၊ အကြင် ဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ အနုဿ ရဏေနာပိ၊ အောက်မေ့ ကာမျှတည်းဖြင့်လျှင်။ အန္တလိက္ခေပိ၊ ကောင်းကင်၌တည်ကုန်လျက်လည်း။ ပါဏိနော၊သတ္တဝါတို့သည်။ ဘူမိယံ ဝိယ၊မြေ၌ကဲ့သို့။သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခစောရာဒိသမ္ဘဝါ၊ ဘီလူး ခိုးသူစသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေါတည်း ဟူသောကွန်ရက်မှ။ မုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သောသူတို့ကို။ ဂဏနာ၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ န စ အတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထို ဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈၀-၈၁။ ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံ ဓဇဂ္ဂံ၊ ဤဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ မေ မယာ အာနန္ဒတ္ထေ ရေန၊ ငါ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်

ရ၏။ တနည်းကား....ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ အရှင် မဟာကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤဓဇဂ်သုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ မေ၊ငါ၏။သုတံ၊ ကြားခြင်းသည်ကား။ ဧဝံ၊ဤသို့လျှင်တည်း။ ဧကံ၊တပါးသော။ သမယံ၊အခါ၌။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌။အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သေဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော အခါ၌လျှင်။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။အာမန္တေသိ အာလပတိ၊ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ ဪ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စဿောသုံ၊ ဝန့်ခံကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ဧတံ၊ဤသို့သောစကားကို။အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊တာဝတိံသာနတ်အသုရာတို့၏စစ်သည်သည် သမုပဗျူဠှော၊ ကောင်းစွာ တက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒော၊ အရှင်ဖြစ်သော။သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ခေါ်တော်မူ၏။ မာရိသာ၊ငါနှင့်တူကုန်သော အချင်းနတ်တို့။ သင်္ဂါမဂတာနံ၊ စစ်မြေအရပ်၌ သွားကုန်သော။ ဝေါ ဒေဝါနံ၊ သင် နတ်တို့အား။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်သည်ရင်း။ လောမဟံသော ဝါ၊ ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်းသည်ရင်း၊ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ဖြစ်

သောအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စု။ မမ၊ ငါ၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံ ဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ငှင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ငှင်း။ ယောလောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်း သည်ငှင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို ဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသ သည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၇၂။ မေငါ၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်မိ ကုန်သည်ရှိသော်။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝ ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စု။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည် ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လော ကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ငှင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ငှင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ငှင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။ ပဟီ ယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၇၃။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောဥလ္လော ကေယျာထ၊မကြည့်မိကုန်အံ့၊အထ၊ထိုသို့မကြည်မိကုန်သည်ရှိသော် ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊

တံခွန်ဖျားကို။ ဉလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စု။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ဉလ္လောကယတံ၊ကြည့်ကုန်သော။ဝေါ၊သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ငှင်း။ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင် ကိုခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ငှင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်ငှင်း။ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။သော၊ထိုဘယဆမ္ဘိတတ္တလောမဟံသသည်။ပဟီယိဿတိ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၇၄။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ဓဇဂ္ဂံ၊တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊အကယ်၍။ နောဉလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ထိုသို့မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဤသာနဿ၊ဤသာနအမည်ရှိသော။ဒေဝရာဇဿ၊နတ်မင်း၏။ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဉလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊သင့်စု။ ဤသာသနဿ၊ဤသာနအမည်ရှိသော။ဒေဝရာဇဿ၊နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊တံခွန်ဖျားကို။ ဉလ္လောကယတံ၊ကြည့်ကုန်သော။ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံ ဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ငှင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ငှင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ငှင်း။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်တုံအံ့။သော၊ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တလောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ သတ္ထာ၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊နတ်တို့၏။ ဣန္ဒဿ၊အရှင်ဖြစ်သော။သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။တံ ခေါပန ဓဇဂ္ဂံ၊ ထိုတံခွန်

ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ ဝါ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အားရင်း။ ပဇာပတိဿ၊ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ဓဇဂ္ဂံ တံခွန်ဖျားကို။ဥလ္လောကယတံ ဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အားရင်း။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ ဝါ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အားရင်း။ ဤသာနဿ၊ ဤသာနအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ ဝါ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အားရင်း။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသောအဖြစ်သည်ရင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။ ပဟီယေထာပိ၊ ပျောက်သည်မူလည်းဖြစ်ရာ၏။ နော ပဟီယေထာပိ၊ မပျောက်သည်မူလည်းဖြစ်ရာ၏။

၈၄။ တံ၊ထိုပျောက်ခြင်း မပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒော၊အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။အဝီတရာဂေါ၊ မကင်းသောရာဂရှိ၏။အဝီတဒေါသော၊မကင်းသောဒေါသရှိ၏။ အဝီတမောဟော၊ မကင်းသောမောဟရှိ၏။ ဘီရု၊ကြောက်တတ်၏။ဆမ္ဘီ၊ကိုယ်ခက်တရော်ရှိတတ်၏။ဥတြာသီ၊ လန့်တတ်၏။ ပလာယီ၊ ပြေးတတ်၏။

၈၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်ကား။ ခေါ၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အရညဂတာနံ ဝါ၊ တော၌မူလည်းနေကုန်ထသော။ ရုက္ခမူလဂတာနံ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌မူလည်း နေကုန်ထသော။ သုညာဂါရ

ဂတာနံ ဝါ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌မူလည်း နေကုန်ထသော။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသော ဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ သစေ၊အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသ ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ မမံ ဧဝ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၈။ “သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော် မူသောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ကိလေသာရန်တို့ကို သတ်တော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ သံသရာစက်၏ အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးစသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူသောကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ သယမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော်မူတတ် သောကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ တဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။သော ဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ဣတိပိ၊ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား–ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော ကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊

သုဂတ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကာမလောက ရူပလောက အရူပလောက။ တနည်းကား– သတ္တလောက သင်္ခါရလောက ဩကာသလောက ဟူသော လောကသုံးပါးကို သိတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အတုမရှိသော တရားတော်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏။တနည်းကား–သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ လွန်သောသူ မရှိသောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊အနုတ္တရ မည်တော်မူ၏။ဣတိပိ၊ ဤသို့ဆုံးမတော်မူအပ်သော ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်သောကြောင့်လည်း။ သတ္ထာ ဒေဝမနုဿာနံ၊သတ္ထာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား....ဣတိပိ၊ဤသို့ နတ်လူတို့ကိုသိစေတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီ ဟူသော ဘုန်းရှိတော် မူသောကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏" ဣတိ၊ ဤသို့။ မမေဝ၊ ငါ၏ဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊အောက်မေ့ကုန်လော့။

၇၉။ ဟိ၊သင့်စွ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမံ၊ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။

ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ရင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင်ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၀။ မံ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မံ၊ ငါဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၁။ "ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏။အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟူသော စကားကိုဆိုထိုက်၏။ ဩပနေယျိကော၊ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ခြင်းကိုထိုက်၏။ ပစ္စတ္တံ ပဋိအတ္တံ၊ အသီးအသီး မိမိ မိမိတို့၌။ ဝိညူဟိ၊ မဂ်ဉာဏ်လေးယောက်ဖလဉာဏ်လေးယောက် ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်၏" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့၊

၉၂။ ဟိ၊သင့်စွ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊အောက်မေ့ကုန်သော၊ ဝေါ၊သင်တို့အား။ ယံ ဘယံဝါ၊အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသောအဖြစ်သည်ရင်း။ ယော လောမဟံ

သော၀ါ၊အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်ရှင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၃။ စေ၊ အကယ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ နော အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ထိုသို့မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ သံဃံ၊ ငါ့တပည့်သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့....။

၉၄။ "ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ကောင်းစွာကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ ဉာယပ္ပဋိပန္နော၊ အသင့်အားဖြင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။သာမီစိပ္ပဋိပန္နော၊အရိုအသေပြုခြင်းကိုခံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ ယာနိ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင်ယောကျ်ားမြတ်၏အစုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ထိုလေးပါး အစုံဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့သည်ကား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သေဓသော သာဝကသံဃော၊ ထိုတပည့် ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်ကား။ အာဟုနေယျော၊ ဆောင်၍ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အား ရည်၍ထားသော ပစ္စည်းအထူးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊မြတ်သော အလှူကိုခံထိုက်၏။ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို

ခံထိုက်၏။ လောကဿ၊ လူအများ၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်း သဘ္ဘယ်လည်းဖြစ်၏” ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃံ၊ သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၅။ ဟိ၊သင့်စွ။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ သံဃံ၊သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို။အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ဝေါ၊သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ ဝါ၊အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ရှင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသောအဖြစ်သည်ရှင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊အကြင်ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်ရှင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၆။ တံ၊ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တလောမဟံသ ပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။တထာဂတော၊ ဝိပဿိအစရှိသော ရှေးဘုရား တို့၏ လာခြင်း ကဲ့သို့ ကောင်းသော‌လာခြင်းရှိသော သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။အရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှါမထိုက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ကောင်းစွာကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါး တရားကိုသိတော်မူတတ်၏။ ဝီတရာဂေါ၊ကင်းသောရာဂရှိ၏။ ဝီတဒေါသော၊ ကင်းသော ဒေါသရှိ၏။ ဝီတမောဟော၊ ကင်းသော မောဟရှိ၏။ အဘီရု၊ မကြောက်တတ်။ အဆမ္ဘီ၊ ကိုယ်ခက်တရော် မရှိတတ်။ အနုတြာသီ၊ မလန့်တတ်။ အပလာယီ၊ မပြေးတတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၇။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

ဣဒံ၊ဤသို့သောစကားကို။ ဝတွာန၊မိန့်ဦး၍။ အထ၊ထို့နောက်မှ၊ အပရံ၊တပါးသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရညေ ဝါ၊ တော၌၎င်း။ ရုက္ခမူလေ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း။ သုညာဂါရေ ဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌၎င်း။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။အနုဿရေထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။ တုမှာကံ၊သင်တို့၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ နေ့ာသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

၉၉။ လောကဇေဋ္ဌံ၊လူတို့၏ အကြီးဖြစ်ထသော။ နရာသဘံ၊ လူတို့ထက်လည်း မြတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကို။စေ၊ အကယ်၍။ နော သရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့ မိကုန်သည်ရှိသော်။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှ ထုတ်ဆောင်၍ သွားတတ်ထသော။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှ ထုတ်ဆောင်၍ သွားတတ်ထသော။ (ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ဆောင်တတ်သောလည်းပေး။) သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော သရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ ပွားရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်ထသော။ သံဃံ၊သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို။သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဥ္စ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကိုငင်း။ ဓမ္မဥ္စ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်ကို ငင်း။ သံဃဥ္စ၊ သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကိုငင်း။ သရန္တာနံ၊ အောက်မေ့ ကုန်သော သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်း သည်ငင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ငင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်းသည်ငင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထို ဘယ ဆမ္ဘိ တတ္တ လောမဟံသသည်။ န ပဟိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့ သတည်း။

ဓဇဂ္ဂသုတ္တံ၊ ဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၈-အာဋာနာဋိယသုတ်အနက်

၁၀၂-၁၀၃။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝုသမ္မတေ၊ ကောင်း၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်သော။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အပ္ပသန္နေဟိ၊ မကြည်ညိုကုန်ထသော။ စဏ္ဍေဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန် ထသော။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ၊ ကြမ်း ကြုတ်သော အမှုကို ပြုတတ်ကုန်ထသော။ အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူး တို့သည်။ စတဿန္နံ ။၊လေးပါးကုန်သော။ပရိသာနံ၊ပရိသတ်တို့ကို။ အဟိံသာယ စ၊ မညှဉ်းဆဲစိမ့်သောငှါငင်း။ ဂုတ္တိယာ စ၊ စောင့် စိမ့်သောငှါငင်း။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံ ပရိတ္တံ၊ အကြင် အာဋာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုအာဋာ နာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟော၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တသာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သိရီမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေ နှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော။ ဝိပဿိဿ စ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော် မူတတ်သော။ သိခိဿပိ စ၊ သိခီမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်း သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နှာတကဿ၊ မကောင်းမှုကို ဆေးပြီး ထသော။ တပဿိနော၊ ခြိုးခြံသော အကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တတ်ထသော။ ဝေဿဘုဿ စ၊ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မာရသေနာပမဒ္ဒိနော၊ မာရ်စစ်သည်ကို နှိမ်နင်း တတ်သော။ ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်း သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီး ထသော။ ဝုသိမတော၊ ငါးပါးသော ဝသီတော်နှင့်ပြည့်စုံထသော။ ဝါ၊ သုံး ပြီးသော မဂ်ဟူသော သီတင်းလည်း ရှိထသော။ ကောဏာဂမနဿ စ၊ ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသော အရာ၌။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ ကင်းလွတ် တော်မူပြီးသော။ကဿပဿ စ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော၊ အကြင်ဂေါတမဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာပနူဒနံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော် မူတတ်

သော။ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အင်္ဂီရသဿ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သော အရောင်ရှိထသော။ သိရိမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော၊သကျပုတ္တဿ၊သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်တော်မူထသော။တဿ၊ထိုဂေါတမဘုရားသခင်အား။ မေ၊ ငါ၏။နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းလေကုန်ပြီးသော။ ယေ စာပိ ဇနာ၊အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်သောအလျောက်။ ဝိပဿိသုံ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ တေ ဇနာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အပိသုဏာ၊ ချောပစ်သောစကားကို မဆိုကုန်။အထ၊ထို့မြို့။မဟန္တာ၊မြတ်ကုန်၏။ ဝီတသာရဒါ၊ ကင်းသောရွံ့ကြောက်ခြင်းရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏတဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ မဟန္တံ၊ မြတ်စွာထသော။ ဝီတသာရဒံ၊ ကင်းသောရွံ့ကြောက်ခြင်းရှိထသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားလည်း ဖြစ်ထသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမအမျိုးလည်း ဖြစ်ထသော။ ယံ ဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀။ ဧတေ စ၊ထိုဝိပဿိအစရှိသော မြတ်စွာဘုရားခုနစ်ဆူတို့သည်ရင်း။အညေ၊တပါးကုန်သော။အနေကသတကောဋိယော၊အကုဋေအရာမကများကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓါ စ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်ရင်း။သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ဗုဒ္ဓါ၊မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်။ အသမသမာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့်မတူကုန်သည်ဖြစ်၍ဘုရားချင်းသာတူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ဗုဒ္ဓါ၊မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဒသဗလူပေတာ၊ ဆယ်ပါးသော ဌာနာ ဌာန အစရှိသောအားနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တို့နှင့်။ဥပါဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥဠာရမံ၊မြတ်စွာသော။ အာသဘံ၊ ပုရိသဥသဘ၏အဖြစ်တည်းဟူသော။ ဌာနံ၊ အရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။

၁၁၂။ တေ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပရိသာသု၊ပရိသတ်တို့၌။ ဝိတသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီဟနာဒံ၊ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ရဲရင့်သောစကားကို။ နဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။လောကေ၊လောက၌။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့မလည်စေနိုင်သော။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သော ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပဝတ္တေန္တိ၊လည်စေကုန်၏။ (ဟောကုန်၏ဟူလိုသည်။)

၁၁၃။ နာယကာ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ခရီးညွှန်ဖြစ်တော်မူသောဘုရားရှင်တို့သည်။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတရားတို့နှင့်။ ဥပေတာ၊ပြည့်စုံကုန်၏။ ဗာတ္တိံသ လက္ခဏူပေတာ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာကြီးနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ သီတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာငယ်တို့ကိုလည်းဆောင်ကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဗျာမပ္ပဘာယ၊ တလံမျှလောက်သောကိုယ်တော်၏အရောင်ဖြင့်။ သုပ္ပဘာ၊ ကောင်းစွာ ထွန်းပကုန်၏။ မုနိကုဉ္ဇရာ၊ ရဟန်းတို့ထက်လည်းမြတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထို

မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗညုနော၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကိုသိတတ်ကုန်၏။ ခီဏာသဝါ၊ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်၏။ဇိနာ၊မာရ်ငါးပါးကိုအောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ၊ များသော ကိုယ်တော်အရောင်လည်းရှိကုန်၏။ မဟာတေဇာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးလည်းရှိကုန်၏။ မဟာပညာ၊ ကြီးသောပညာလည်းရှိကုန်၏။ မဟာဗလာ၊ ကြီးသောခွန်အားလည်းရှိကုန်၏။ မဟာကာရုဏိကာ၊ များသောကရုဏာလည်းရှိကုန်၏။ဓီရာ၊လုံ့လလည်းရှိကုန်၏။သဗ္ဗေသာနံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့၏။ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။

၁၁၆။ သဗ္ဗေသံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏိနံ၊သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပါ စ၊ ကျွန်းလည်းမည်ကုန်၏။ နာထာ စ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်းမည်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာ စ၊တည်ရာလည်းမည်ကုန်၏။တာဏာ စ၊ စောင့်ရှောက်ရာလည်းမည်ကုန်၏။ လေဏာ စ၊ ပုန်းကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဂတီ စ၊လားရာလည်းမည်ကုန်၏။ ဗန္ဓူ စ၊ အဆွေလည်းမည်ကုန်၏။ မဟေဿာသာ စ၊ မြတ်သော လေးသမားလည်းမည်ကုန်၏။ သရဏာ စ၊ အောက်မေ့ရာလည်းမည်ကုန်၏။ ဟိတေသိနော စ၊ စီးပွားကိုလည်း ရှာကြံလေ့ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ဧတေ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဒေဝကဿ၊နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လူ၏။ ပရာယဏာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်းမည်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိသုတ္တမေ ပုရိသုတ္တမာနံ၊ ယောကျ်ားတကာတို့ထက် မြတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ ဧတေ တထာ ဂတေ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။သယနေ၊ အိပ်သောအခါ၌ရင်း။ အာသနေ၊ ထိုင်သောအခါ၌ရင်း။ ဌာနေ၊ ရပ်သောအခါ၌ရင်း။ ဂမနေ စာပိ၊ သွားသောအခါ၌ရင်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဝစသာ စေဝ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်ရင်း။ မနသာ စေဝ၊ မနောဒွါရဖြင့်ရင်း။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း ပြုတတ်ကုန်သော။ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ တုဝံ၊သင့်ကို။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ တေဟိ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ရက္ခိတော၊စောင့်အပ်သော။ တွံ၊ သင်သည်။ သန္တော စ၊ ငြိမ်သက်သည်ရင်း။ သဗ္ဗဘယေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောဘေးတို့မှ။ မုတ္တော စ၊ ကင်းလွတ်သည်ရင်း။ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀။ တုဝံ၊သင်သည်။ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော စ၊ခပ်သိမ်းသောအနာမှ ကင်းလွတ်သည်ရင်း။ သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော စ၊ခပ်သိမ်းသောပူပန်ခြင်းမှ ကင်းသည်ရင်း။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ခပ်သိမ်းသောရန်ကို။ အတိက္ကန္တော စ၊လွန်နိုင်သည်ရင်း။ နိဗ္ဗုတော စ၊ငြိမ်းခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝဘဝါဟိ၊ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၁။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သီလေန စ၊ သီတင်းဖြင့်ရင်း။ သစ္စေန စ၊ သစ္စာဖြင့်ရင်း။ ခန္တိမေတ္တာဗလေန စ၊ သည်းခံခြင်း မေတ္တာဟူသော အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ တေပိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာ မရှိသဖြင့်ရင်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဘူတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့်ငြင်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ငြင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ တောင်မျက်နှာ အဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုကုမ္ဘဏ် နတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့်ငြင်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့် ငြင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အနောက် မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနဂါးတို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့်ငြင်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ငြင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊ မြောက်မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့်ငြင်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ငြင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့မျက်နှာ အရပ်၌။ ဓတရဋ္ဌော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကိုအစိုးရသောဓတရဋ္ဌနတ်မင်းငြင်း။ ဒက္ခိဏေန၊ တောင် မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရူဠှကော စ၊ ကုမ္ဘဏ် နတ်တို့ကို အစိုးရသော

ဝိရူဠှက နတ်မင်းငှင်း။ ပစ္ဆိမေန၊ အနောက်မျက်နှာ အရပ်၌။ ဝိရူပက္ခော စ၊ နဂါးတို့ကိုအစိုးရသော ဝိရူပက္ခနတ်မင်းငှင်း။ဥတ္တရံ ဒိသံ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်၌။ ကုဝေရော စ၊ ဘီလူးတို့ကိုအစိုးရသော ကုဝေရနတ်မင်းငှင်း။

၁၂၇။ လောကပါလာ၊ လူတို့ကို စောင့်တတ်ကုန်ထသော။ ယသဿိနော၊ အခြံအရံများကုန်ထသော။စတ္တာရော၊လေးယောက်ကုန်သော။ တေ မဟာရာဇာ၊ ထိုနတ်မင်းတို့သည်။ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့်ငှင်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ငှင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ၊ ကောင်းကင်၌တည်ကုန်သော။ဒေဝါ စ၊ နတ်တို့သည်ငှင်း။ ဘူမဋ္ဌာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ဒေဝါ စ၊ နတ်တို့သည်ငှင်း။ နာဂါ စ၊ နဂါးတို့သည်ငှင်း။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ် နဂါးတို့သည်လည်း။အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့်ငှင်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ငှင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ၊ တန်ခိုးကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဒေဝါ စ၊ အကြင် နတ်တို့သည်လည်း။ ဣဓ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့်ငှင်း။သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ငှင်း။အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗီတိယော၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ ကင်းစေကုန်သတည်း။သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်ငှင်း။

ရောဂေါ၊ အနာသည်ငှင်း။ ဝိနဿတု၊ ပျောက်စေသတည်း။ တေ၊ သင့်အား။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်။ မာဘဝန္တု၊ မဖြစ်စေ ကုန်သတည်း။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဒီဃာ ယုကော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရတနာသုံးပါးအား ရှိသေရှိခိုး သောအလေ့ရှိထသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ ဝုဍ္ဎာ ပစာယိနော၊ သီလစသော ကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသောသူကိုရိုသေသော အလေ့ရှိထ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာယု၊ အသက်သည်ငှင်း။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်ငှင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်ငှင်း။ ဗလံ၊ ခွန်အားသည် ငှင်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကျေးဇူးတို့သည်။ ဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွားကုန်၏။

အာဋာနာဋိယသုတ္တံ၊ အာဋာနာဋိယသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ်အနက်

၁၃၂။ ယံ ပရိတ္တံ၊ အကြင် အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။ ဘဏန္တဿ၊ ရွတ်သောထေရ်၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနဓောဝနံ၊ နေရာအရပ်ကို ဆေးသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေမျှသည်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ပရိဿယံ၊ ဘေးရန်ကို။ ဝိနာသေတိ ဧဝ၊ ပျောက်စေ သလျှင် ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ၊ အကြင် အင်္ဂုလိမာလပရိတ်သည်။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊ ကိုယ်ဝန်ဖွားခြင်းကိုလည်း။ တခ်ဏော၊ ထိုခဏ၌။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ အင်္ဂုလိမာလဿ၊ အင်္ဂုလိမာလ

အမည်ရှိသော။ထေရဿ၊မထေရ်အား။လောကနာထေန၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်ထသော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးလည်းရှိထသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။ဟော၊အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၄။ ဘဂိနိ၊နှမ။အဟံ၊ငါသည်။ယတော၊ အကြင်အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယာ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ဖြစ်၏။ တတော၊ထိုအခါမှစ၍။ သဉ္စိစ္စ၊သေစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါဏံ၊အသက်ရှိသောသတ္တဝါကို။ဇီဝိတာ၊အသက်မှ။ ဝေါရောပေတာ ဣတိ၊ ချဘူး၏ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ ငါမသိ။တေန သစ္စေန၊ ထိုသို့မှန်သော စကားဖြင့်။ တေ၊သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဗ္ဘဿ၊ ဝမ်း၌ရှိသောသတ္တဝါအား။သောတ္ထိ၊ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် အနက်

၁၃၅-၆-၇။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တာနံ၊ကျင်လည်ကုန်သော သူတို့၏။ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲကို ဖျောက်တတ် ကုန်ထသော။ မာရသေနာပမဒ္ဒနေ၊ ကိလေသာဟူသော မာရ်စစ်သည်ကိုနှိပ်စက်တတ်ကုန်ထသော။ သတ္တ၊ခုနစ်ပါး

ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အင်္ဂါ ဖြစ်ကုန်ထသော။ ယေ ဣမေ ဓမ္မေ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ ဗုဒ္ဓိတွာဝ၊ သိ၍သာလျှင်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။တိဘဝါ၊ သုံးပါးသောဘဝမှ။ မုတ္တကာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်၏။ဥတ္တမာ၊မြတ်ကုန်၏။အဇာတိံ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိထသော။ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိထသော။ အဗျာဓိံ၊ နာခြင်းမရှိထသော။နိဗ္ဗယံ၊ဘေးလည်းမရှိထသော။အမတံ၊သေခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ဧဝမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊ ဤသို့အစ ရှိသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ၊ များ သော ကျေးဇူးတို့ကိုလည်း တကွယူရာဖြစ်ထသော။ ဩသဓဉ္စ၊ဆေး လည်း ဖြစ်ထသော။ မန္တဉ္စ၊ မန္တရားလည်း ဖြစ်ထသော။ ဣမံ ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ၊ ဤဗောဇ္ဈင်ကိုလည်း။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၈-၉-၄၀။ သတိသမ္ဗောဓိ၊ သတိဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ စ၊ သမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ တထာ၊ ထို့မြို့။ ဓမ္မာနံဝိစယော၊ ဓမ္မဝိစယ သမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ ဝီရိယဉ္စ၊ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ပီတိ စ၊ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ ပဿဒ္ဓိ စ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ တထာ၊ ထို့မြို့။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။သမာဓုပေက္ခာ၊ သမာဓိဥပေက္ခာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ၊ သမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ရင်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး ကုန်သော။ ဧတေ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ထိုသမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒဿိနာ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မြင်တော်မူတတ်သော။ မုနိနာ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းသော အပြားဖြင့်။ ဒက္ခတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ ဗဟု လီကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်၏။ အဘိညာယ၊ ရှေ့ရှုသိ အပ်သော တရားတို့ကိုသိခြင်းအကျိုးငှါရင်း။ နိဗ္ဗာနာယ စ၊ကိလေ

သာငြိမ်းခြင်း အကျိုးငှါငှါ၊ ဗောဓိယာစ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှါငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကိုဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။သောတ္ထိ၊စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁။ ကေသိဉ္စိ၊ တပါးသော။ သမယေ၊အခါ၌။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလာနဥ္စ၊ မောဂ္ဂလ္လာန် မထေရ်ကိုငှင်း။ ကဿပဥ္စ၊ ကဿပမထေရ်ကိုငှင်း။ ဂိလာနေ၊ နာကုန်သော။ ဒုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၁၄၂။ တေ စ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဟော တော်မူသော ဗောဇ္ဈင်တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်လို၍။ တင်္ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ရောဂါ၊ အနာမှ။ မုစ္စိံသု၊ လွတ်ကုန်၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃-၄။ ကေဒါ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဓမ္မရာဇာပိ၊ တရား မင်းဘုရားသည်လည်း။ ဂေလညေန၊ အနာသည်။ အဘိပီဠိတော၊ လွန်စွာ နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ စုန္ဒတ္ထေရေန၊ စုန္ဒမထေရ်ကို။ တံယေဝ၊ ထို ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားကိုသာလျှင်။ သာဒရံ၊ ရိုသေ ခြင်းနှင့်တကွ။ ဘဏာပေတွာန၊ ဟောစေလတ်၍။ သမ္မောဒိတွာန၊ နှစ်လိုတော်မူ၍။ ဌာနသော၊ဟောသောခဏ၌။ တမှာ အာဗာဓာ၊

ထိုအနုဒါမှ။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထတော်မူ၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကိုဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဏန္နမ္ပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်ထသော။ မဟာသိနံ၊ မဟာကဿပမထေရ် မောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ် မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ တေ အာဗာဓာ စ၊ ထိုအနာတို့သည်လည်း။ ပဟီနာ၊ ပျောက်ကုန်၏။ မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့ကဲ့သို့။ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ တဖန်မဖြစ်ကောင်းသော သဘောသို့။ ပတ္တာဝေ၊ ရောက်ကုန်သည်သာတည်း။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကိုဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊စီးပွားချမ်းသာသည်။ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ပုဗ္ဗဏှသုတ် အနက်

၁၄၆-၇-၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော နိမိတ်သည်ငှင်း။ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော အမင်္ဂလာသည်ငှင်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊ မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယော သဒ္ဒေါ စ၊ အကြင်အသံသည်ငှင်း။ ယော ပါပဂ္ဂဟော စ၊ အကြင်မကောင်းသော ဂြိုဟ်သည်ငှင်း။ အကန္တံ၊ မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယံ ဒုဿုပိနဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော အိပ်မက်သည်ငှင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။

ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထိုမကောင်းသော နိမိတ် အစရှိသည်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏အာနုဘော်ကြောင့်။ ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ တရားတော်၏အာနုဘော်ကြောင့်။ သံဃာနုဘာဝေန၊ သံဃာတော်၏အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဧန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဒ္ဒုက္ခာ စ၊ ဆင်းရဲ မရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ ကုန်သတည်း။ ဘယပတ္တာ၊ ဘေးသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဗ္ဘယာ စ၊ဘေးမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သောကပတ္တာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိသောကာ စ၊ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာ စ၊ ဤမျှလောက်သောသဒ္ဒါအစဉ်အနက်အစဉ်ဖြင့်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘတံ၊ ဆည်းပူး အပ်သော။ ပုညသမ္ပဒံ၊ ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်းငှါ။ အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ ဒါနံ၊အလှူကို။ ဒဒန္တု၊ပေးစေ ကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သီလံ၊ သီတင်းသီလကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေ ကုန်သတည်း။ ဘာဝနာဘိရတာ၊

ကမ္ဘဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်း၌ အလွန် မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အာဂတာ၊ တရားနာအံ့သောငှါ လာကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ ပြန်သွားကြကုန်လော့။

၁၅၂။ ဗလပ္ပတ္တာ၊ အားဆယ်ပါးသို့ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ စ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ရင်း။ ပစ္စေကာနဉ္စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ရင်း။ အရဟန္တာနဉ္စ၊ ရဟန္တာတို့၏ရင်း။ ယံ ဗလံ၊ အကြင် ဉာဏဗလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသ ဉာဏဗလဿ၊ ထိုဉာဏဗလ၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ။ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဗန္ဓာမိ၊ ဖွဲ့ပါ၏။

၁၅၃-၄-၅။ ဣဓ ဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌ရင်း။ ဟုရံ ဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌ရင်း။ သဂ္ဂေသု ဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌ရင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ပဏီတံ၊ တောင့်တ အပ်သော။ ယံ ရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ရတနံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ နာ နော အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မေ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သံဃေ၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံပဏီတော၊ မြတ်၏။ တေန သစ္စေန၊ ဤသို့သော သစ္စာကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွား ချမ်းသာသည်။ ဟောတု။ ဖြစ်စေ သတည်း။

၁၅၆-၇-၈ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်း

သောနတ်တို့သည်။ တံ၊သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗသံဃာ နုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော သံဃာတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။တေ၊သင့်အား။ သုခီ၊ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ (နှစ်ဂါထာကား-ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ သံဃာ နုဘာဝေနသာ ထူးသည်။)

၁၅၉။ မဟာကာရုဏိကော၊ မြတ်သော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။ တနည်းကား....များသော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။ နာထော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတာယ၊အစီးအပွားအလို့ငှါ။ သဗ္ဗာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါရမီ၊ဆယ်ပါးသောပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ဖြည့်တော်မူ၍။ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ သမ္ဗောဓိံ၊အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေ၊သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွား ချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သက္ယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နန္ဒိဝဍ္ဍနော။ နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိယာ၊ဗောဓိပင်၏။ မူလေ၊အရင်း၌။ ဇယန္တော ယထာ၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူလေသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထို့အတူရင်း။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယမင်္ဂလေ၊ အောင်အပ်သောမင်္ဂလာ၌။ တဝ၊သင်အား။ ဇယဿု၊ အောင်စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အာဝတိ သေကော၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေကမင်္ဂလာကို ခံယူရာဖြစ်ထသော။ ပထဝိ ပုက္ခလေ၊ မြေပြင်၌ အထူးတင့်တယ်ထသော၊ သီသေ၊ မြေပြင်၏ ဦးထိပ်လည်းဖြစ်ထသော။ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌။ အဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ လူသုံးပါးထက် မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ကျေးဇူးသို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၁၆၂။ ဧဝံ၊ ဤအတူရင်း။ တဝ၊ သင်အား။ သုနက္ခတ္တံ၊ ကောင်းသောနက္ခတ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမင်္ဂလံ၊ ကောင်းသောမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုပ္ပဘာတံ၊ ကောင်းစွာ မိုးသောက်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုဟုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုခဏော စ၊ ကောင်းသော ခဏသည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။ သုမုဟုတ္တော စ၊ ကောင်းသော မုဟုတ်သည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗြဟ္မစာရိသု၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သော သူတော်ကောင်းတို့အား။ သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာပူဇော် ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံ သည်ရင်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ဝါစာကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်ရင်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်ရင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ပဒက္ခိဏော၊ မြတ်သော ကာယကံ ဝစီကံ မနော ကံ၌။ တေ၊ သင်၏။ ပဏိဓိ၊ ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

၁၆၄။ တေ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော လူနတ်တို့သည်။ ပဒက္ခိဏာနိ၊ မြတ်သောအမှုတို့ကို။ ကတွာန၊ ပြု၍။ ပဒက္ခိဏော၊ မြတ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊အကျိုးတို့ကို။လဘန္တိ၊ရကုန်၏။ အတ္ထလဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော။တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဝိရူဠှာ၊ ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရောဂါ၊ အနာကင်းကုန်သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီပြီ။

ပရိတ်ကြီးအနက် ပြီး၏။

၈-သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက်

ကျင့်ဝတ်

တလောကလုံး၊ ညွှတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊ ဘုရားရွှေစက်၊ ရောင်ပြိုးပြက်ကို၊ ဦးထက်တင်ထား၊ ရိုညွှတ်တွား၍၊ သားနှင့်မိဘာ၊ တပည့်စသည်၊ပြုရအံ့ဝတ်၊ ချွတ်မှုပါယ်ရှာ၊လားမည့်တာကြောင့်၊ သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်း၌ပြသည်၊ လောကကျင့်ရာ၊အကျဉ်းမျှာပိမ့်၊ နတ်ရွာဘို့လုံးလုံး ကျက်၍သုံး။

သားသမီးကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မွေခံထိုက်စေ၊ လှူမျှဝေ၍၊ စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်၊ ကျင့်ဘွယ်သားတို့တာ။

မိဘကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်။ ။ဖခင်မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ညီညာထကြွ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမှုကြိုဆီး၊ ထံနီးလုပ်ကျွေး၊ သင်တွေးအံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ်။ ။မချွတ်ငါးခုသာ။

ဆရာ့ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အတတ်လည်းသင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပမချန်၊ ဘေးရန်ဆီးကာ၊ သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို့။ ။ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြာ။

လင့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မထီမဲ့မြင်ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စားဆင်ယင်၊ မြတ်နိုးကြင်။ ။ငါးအင် လင်ကျင့်ရာ။

မယားကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြဉ်ရှောင်၊ လျှော်အောင်ဖြန့်ချိ၊ ပျင်းရိမမူ၊ ဝတ်ငါးဆူ။ ။အိမ်သူကျင့်အပ်စွာ။

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားဆောင်ရွက်၊ နှုတ်မြွက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ကျင့်လေမိတ်သဟာ။

သခင်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ဝစွာကျွေးမွေး၊ ပြုရေးစီရင်၊ နာလျှင်ကုစေ၊ ငွေဝေရသာ၊ အခါကိုလွှတ်၊ အရှင်ဝတ်။ ။မချွတ်ငါးခုသာ။

ကျွန်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိပ်သော်နောက်ကျ၊ ထသော်ကားရှေး၊ ပေးမှယူအပ်၊ စေ့စပ်ဆောင်ရွက်၊ ကျေးဇူးမြွက်။ ။ငါးချက်ကျွန်ကျင့်ရာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊ လိုလျှင်ဖိတ်ထား၊ တတ်အားလှူစေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ပြုလေ့ဒါယကာ။

ရဟန်းကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

မကောင်းမြစ်ထ၊ ကောင်းရာညွှန်လစ်၊ အသစ်ဟောကြူး။ နာဘူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမှု။ ။ ခြောက်ခု လွန်သေချာ။

ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ဝယ်ပြ၊ သုံးဝမြတ်ဆရာ။ ။
ကျင့်ဝတ်မပြေ၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေရှည်မြင့်ကြာ။ ။
ဤသည့်ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နတ်ရွာ။ ။

လှည်းဘီးပြင်က၊ နားစောင့်ချသို့၊ မိဘနှင့်သား၊ မယားနှင့်လင်၊ အရှင်နှင့်ကျွန်၊ ထေရ်မွန်တကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊ ဆရာတပည့်၊ တည့်တည့်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မူ၊ ရှင်လည်းမကွေ၊ သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာလူ့ပြည်၊ လှည့်လည်အတူ၊ စံစားမူ၍။ နိဗ္ဗူရွှေပြည်၊ ဝင်အံ့သည်တည့်၊ မတည်ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သူတို့မှာ။ မလွတ်သာသည်။ ။လေးရွာဘို့ လုံးလုံး လူဖြစ်ရှုံး။

ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ခြောက်ပါး

မသေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမဲ့၊ ရှုငဲ့သင်၊ ပျော်ရှင်အန်လောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်းကား။ ။ယိုယွင်း ဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းတည်း။

သေအရက်သောက်ခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါထူပြော၊ ကျော်စောမဲ့တုံ၊ မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါးကား။ ။ သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့သွားလာခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ကိုယ့်သားမယား၊ တခြားဥစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရှောင်း၊ မကောင်းအရာ၊ ရှ ရှာလေအပ်၊ ရိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစု၊ ခြောက်ခုခါမဲ့သွားပြစ်တည်း။

သဘင်ပွဲလမ်း အပြစ်ခြောက်ပါး

က,ခြင်းတလီ၊ သီခြင်းတသီး၊ မှုတ်တီးတသင်း၊ ပြိန်ဖျင်းတအုပ်၊ လက်ခုပ်တတည်၊ အိုးစည်တဖြာ၊ ရှိရာရှာ၍၊ ဥစ္စာပျက်မှု၊ ဤခြောက်ခုကား။ ။ကြည့်ရှုသဘင် အပြစ်တည်း။

လောင်းတမ်းကစားသူ အပြစ်ခြောက်ပါး

အောင်သူရန်ပွား၊ ရှုံးသားစိုးရိမ်၊ စည်းစိမ်လျော့ပါး၊ တရားသဘင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ့်ဆို၊ မလိုထိမ်းမြား၊ ဤခြောက်ပါးကား။ ပျော်ပါးကြွေအန် အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ခြောက်ပါး

ကြွေအန်ကြူးထ၊မိန်းမကြူးထွေ၊ သေစာကြူးမှု၊အတုပြုငြား၊ လှည့်စားတထောက်၊ မျက်မှောက်လှည့်ချက်၊ နိုင်ထက်လုယူ၊ ဤသူခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ် လားကြောင့်။ ။ပျက်ပြား မိတ်ဆွေ အပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

အချမ်းပြင်းဝှန်၊ အလွန်ပူနိုး၊ မိုးချုပ်လှမော၊ စောလှလွန်းရောင်၊ ဆာလောင်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်းထွေ၊ နေကပညာ၊ မပွားရာသည်။ ။ခြောက်ဖြာပျင်းသူ အပြစ်တည်း။

အကြီးအကဲကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

ထကြွနိုးကြား၊ သနားသည်းခံ၊ ဝေဘန်ကြည့်ရှု၊ ဤခြောက်ခုကား။ ။ကြီးသူ့ကျင့်ရာ တရားတည်း။

ကိုယ်ကျိုးသာငဲ့သော အဆွေခင်ပွန်းတု လေးယောက်

လက်ချည်းလာ၍၊ဥစ္စာဆောင်သယ်၊နည်းငယ်ဖြင့်သာ၊များစွာလိုရှိ၊ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံဘိ၊မိမိကျိုးငှါ၊ မှီလာပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက်စဉ်ကား။ ။အညဒတ္ထု ဟာရတည်း။

နှုတ်ဖြင့်သာဟန်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းတု လေးယောက်

ရှေ့ဖြစ်စေ့စပ်၊ တထပ်နောက်မှီး၊ ချည်းစည်းသင်္ဂြိုဟ်၊ ပေးလိုစဟန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မူ၊ ပြည့်နှန်ပျက်ပြား၊ ဤလေးပါးကား၊ မှတ်သားဝစီပရမတည်း။

ချစ်ဘွယ်ကိုသာဆိုတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတု လေးယောက်

မကောင်းခွင့်ပြု၊ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်မရှု၊ ခွင့်ပြုသည်ပင်၊ ရှေ့တွင်ချီးမွမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ချင်သည်။ ။လေးအင်ပိယ ဘာဏီတည်း။

ကျေးဇူးရှုက်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်

မေ့လျော့စောင့်လာ၊ ဥစ္စာစောင့်ရှောက်၊ ဘေးရောက်ကိုးကွယ်၊ ပြုဘွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ချေပေးလာသည်။ ။လေးဖြာဥပကာရတည်း။

ဆင်းရဲမကွာ ချမ်းသာမပစ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်

လျှို့ဝှက်စကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှို့ဝှက်၍၊ ဘေးတွေ့မစွန့်၊ မတွန့်တိုပါ၊ သူ့ကိုညှာလျက်၊ ကိုယ့်သက်စွန့်မြောက်၊ ဤလေးယောက်ကား။ ။မျှလောက်ချမ်းသာ ဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးစီးပွားကို ပြောကြားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာသွင်းထား၊ မကြားစတောင်း၊ အကြောင်း ကြားလာ၊ နတ်ရွာလမ်းပြ၊ ဤလေးဝကား။ ။မည်ရ အတ္ထက္ခာယီတည်း။

အစဉ်သနားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွားသမျှ၊ မနှစ်လို့ငြား၊ ပွားက ရွှင်မြူး၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော်ချီးမွမ်း၊ သူတို့တမ်းကား။ ။မိတ်ကျွမ်းအနုကမ္ပတည်း။

အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အရပ်ခြောက်မျက်နှာ

အရှေ့မိဘ၊ တောင်မှဆရာ၊ နောက်မှာမယား၊ မြောက်ကားမိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျွန်များ၊ အထက်ဖျားကား၊ ပုဏ္ဏား ရဟန်းခြောက်ရပ်တည်း။

ပျက်စီးလွယ်သော လူးလေးယောက်

သောက်ထုပ်သေရက်၊ ညဉ့်နက်လမ်းသွား၊ ရှုစားသဘင်၊ပျော်ရွှင်အန်စာ၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တကွ ထင်သည်။ ။လေးအင်ပါယ သဟဲတည်း။

အလောင်းအလျာတို့ အလိုတော်ခြောက်ပါး

လောဘ, ဒေါသ၊ မောဟကင်းလို၊ တောခိုတဖြာ၊ ဆိတ်ရာငြိမ်သက်၊ ဝဋ်မှထွက်။ ။ခြောက်ချက်လောင်းလျာလိုတော်တည်း။

မပြတ်ဆင်ခြင်ရာသော တရားငါးပါး

အိုခြင်းတဖြာ၊ နာခြင်းတထွေ၊သေခြင်းတခြား၊ ကွဲပြားတတန်၊ ကံလျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို၊ မကွာနေ့ည၊ ဉာဏ်သက် ဝင်၍၊ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သော တရားတပါး

သေခြင်းတပါး၊ ဤတရားကား၊ စီးပွားမြားမြောင်၊ အကျိုးဆောင်သည်။ အိုအောင်အောက်မေ့ စီးဖြန်းကြ။

သိင်္ဂါလောဝါဒ ကျင့်ဝတ်ပြီး၏။

၉-ရှင်မဟာသီလဝံသဆုံးမခန်း

၁။ တိလောကဟု၊ မရနိုင်းတူ၊ ဘက်မပြုသည်၊ သုံးဆူရတနာ၊ မာတာပိတ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှားမဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ သာမဏေက၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်များတို့၊ မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊ ဝမ်းတွင်အမြဲသွတ်။

၂။ ဂယောက်ဂယက်၊ ကျက်ကျက် ပျောက်ပျောက်၊ စားသောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊ စိတ်ယူစွဲ၍ အမြဲမှတ်။

၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊ မျက်သစ်ဒန်ပူ၊ လုံ့လကူသည်၊ ယူ၍မပြတ် နေ့တိုင်းကပ်။

၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်ကို၊ မြင်လျှင်မဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည့်ဖယ်မပြတ်၊ တံမြက်ခတ်။

၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင်သော်၊ ခေါင်ငင်ညီညွတ်၊ သွား၍ခပ်။

၆။ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာမနေနှင့်။ ကစား၍သာ၊ ရေမှာကြာသော်၊ သဲဒဏ်ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံလော၊ မင်းတို့ကျော။

၇။ နေ့ညဉ့်နံနက်၊ ကိန်းစက်မွေ့ရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊ ခင်းကာယူငြား ခေါက်သွင်းထား။

၈။ သက်န်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြွသွားခါသော်၊ ယူရာသည်များ ပြန်၍ထား။

၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ၊ ဝတ်သက်န်းကို၊ချွေးစွန်းမှုကား၊ နေပူဖြန့်လှ်ား သွင်းခေါက်ထား။

၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီးငယ်ကို၊ လွှဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခပ်၍ နေထံပါး။

၁၁။ ကိုယ်လက်ဖိမ်း၍၊ ကျိန်းစက်သောအခါ၊ တစာစာနှင့်၊ ပျာပျာလောင်လောင်၊ တဟောင်ဟောင်သည်၊ ခေါင်ခေါင်ကြမ်းကိုမနင်းနှင့်။

၁၂။ ရိုင်းစိုင်းနီးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်တတ်တိုး၍ မသွားနှင့်။

၁၃။ စားဘွယ် စားရာ၊ ကပ်သောခါလည်း၊ ချဉ်းလာနီးစေ၊ ခြေစုံနေ၍၊ ရိုသေကိုင်းညွတ် ချဉ်း၍ကပ်။

၁၄။ ဘုဉ်းပေးဆိုတန်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လားဟု၊ စကားသည့်နှယ် မမေးနှင့်။

၁၅။ မိဦး ဘဦး၊ ဆရာ့ဦးကို၊ ခူး၍အလျင် မစားနှင့်။

၁၆။ မိဘ ဆရာ၊ ထားသည့်တာကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊မယူငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊ ဝပ်တွား ခယ တောင်းပါကြ။

၁၇။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်း ဟင်း ဗျတ်ကို၊ ပွတ်တိုက်ညစ်ကြေး၊ မြူမှေးမတင် စင်အောင်ဆေး။

၁၈။ ကျောင်းတွင် အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ယူငင်သိမ်းဆည်း၊ အထည်းသိုငြား ကောင်းကောင်းထား။

၁၉။ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်းခေါ်က၊ကြား သော်ခဏ ချဉ်းကပ်ကြ။

၂၀။ ကိစ္စရှိငြား၊သွားသည်များ၊လျှင်လျားခဏ လာပါကြ။

၂၁။ ဖျားနာကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်နာနာ၊ ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။

၂၂။ သီတင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ဟုန်ပြင်းသည်၊ ပဥ္စင်းနှင့် ရှင်၊ ညီတွင်အစ်ကို၊ လွန်ကြည်သို့သည်၊ ငါကိုအဘ မှတ်ပါကြ။

၂၃။ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်မသွေ နှိမ့်ချလေ။

၂၄။ ရိုသေတုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ နွေ့ည ကြည်ဖြူ၊ နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်က၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖူးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊ ကျောင်း ထွက်သူပေ ဆိုရစေ။

၂၅။ တရားပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာမစောင့်၊ တထောင့်စကား၊ တဟားဟားသည်၊ ရိုင်းကားရိုက်မဲ့ မပြောနှင့်။

၂၆။ လှူဘွယ်ဒါန်းဘွယ်၊ ကြီးငယ်တည်တည်၊ ရောက်လာ သည်ကို၊ လှယ်ကာခဏ၊သူ့ခွက်ယောက်ကို၊ မပျောက်နွေ့ည ပေး လိုက်ကြ။

၂၇။ ကွမ်း ဆေး မီးလျှင်၊ ညွှတ်သည်မြင်သော်၊အလျှင်ခဏ၊ တည်ပါကြ။ (ဘုန်းကြီး ရဟန်း ပယောဂမပါစေရ။)

၂၈။ မင်းသွား ငါသွား၊ ငြင်းခုံပွားအောင်၊ စကားဘောက် ဆတ် မဆိုအပ်။

၂၉။ မပြတ်မချာ၊ လူလည်းလာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊စေစားရ၍ နေပါကြ။

၃၀။ ရဟန်းသဃ်ာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး၊ ဖျာသင်ဖြူးနှင့်၊ လာ၍ဖြဖြ ခင်းကုန်ကြ။

၃၁။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်တထွေ၊ တပည့်တွေကို၊ တပြည်တရွာ၊သွားသောခါလည်း၊ညီညာလျောက်ပတ်၊ လက်ကတော့ကို၊ ကောင်းကောင်း ထိုးကုန်လတ်။

၃၂။ မလျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ထကြွမှေ့ သိမ်၊ ဣန္ဒြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နားမငြိမ်းသည်၊ ဟိန်းဟဲ့မဆိုရစေနှင့်။

၃၃။ မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှာ၊တခြားမကျင့်ကြလေနှင့်။

၃၄။ မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပွေလီ၊ တစီစီနှင့်၊ တဟီဟီသည်၊ ကျီစား၍လည်း မနေနှင့်။

၃၅။ ဟီနနတ္ထ၊မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးက ငယ်သည်၊ နင်ဟယ်ကိုမျှ၊ မဆိုကြနှင့်၊ ရန်စချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲဖည်၍၊ သတ်မည်ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရှိသေ၊ အချင်းချင်းကို၊ သင့်တင့်စေဟု၊ မအေ့ဖရင်း၊ တဝမ်းတွင်းသို့၊ သားရင်းတူကွ မှတ်ကုန်ကြ။

၃၆။ သက်န်းအဝတ်၊ ချွတ်ထားပစ်လေ၊ မရှိသေ၍၊ ကာလေကဝ၊ စုတ်ရှလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။

၃၇။ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြွလက်သာ၊ မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ ညီညာကြ။

၃၈။ ဆရာ့နေခင်း၊အင်းပျဉ်ညောင်စောင်း၊ လည်းလျောင်းဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့် မထိုင်နှင့်။

၃၉။ ရှေ့ကစူးစူး၊ ဒူးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင် ဆောင့်ကြောင့်နှင့်၊ ပေါင်ထောင်လက်ကား၊ အပါးကြပ်ကြပ် မနေအပ်။

၄၀။ ရှင်နှင့်သူငယ်၊သောက်ရေအိုးကို၊တခြားတယ်၊သုံးဘွယ် မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို မသောက်နှင့်။

၄၁။ ကြီးသား, ငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ဟူသမျှလည်း၊မိဘဆရာ ဘယ်မှာမမှတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိဘူး၊ မိမိကိုသာ၊ထောမနာ လျက်၊ဆထက်လွန်စွာ၊ တို့သူ ငါကို၊ မပါမည်လား၊ ဘယ်ခံ့ညား ဟု၊ တုတုပပ၊ ပြစ်မှားကြလျှင်၊ မိဒဏ် ဖဒဏ်၊ ဆရာ့ဒဏ်ကို၊ ခံရ လိမ့်မည် မယွင်းခွ။

၄၂။ ရဟန်းသံဃာ၊ အရိယာကို၊ လူသာမကောတို့၊ ကြို့ကြို့ ငဲ့ငဲ့၊ ကဲ့ရဲ့ ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ မြွေပွေးမြွေဟောက်၊ မထိစောက်သို့ ရွံ့ကြောက်စေ။

၄၃။ မွေတော် ဓာတ်တော်၊ ရုပ်ထုတော်ကို၊ ဖူးမြော်မပြတ်၊ ရှေ့ကျောင်းဦးမှာ၊ ဖြည့်ကြဝတ်တက်၊ နံနက်မိုးသောက်၊ ချိန်ခါ ရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ်၊ လက်အုပ်တင်ထား၊ ဘုရား, တရား,သံဃာ၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်များကို၊ ကြိုးစားလုံ့လ ဆောက်တည်ကြ။

၄၄။ ငါကားသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊မြဲစွာကြပ်မတ်၊ဆရာ အပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ထိပ်တင်လည်းရွက်၊ လျင် လျင်ရအောင် ကြိုးစားကျက်။

၄၅။ အချိန်တန်၍၊စာအံဆိုလျှင်၊ မရွှင်မျက်နှာ၊ မသာမချို၊ ထိုထိုအကြံ၊ ကြီးစွာဖန်၍၊ မအံတခါ၊ အံတခါနှင့်၊ မျက်နှာတပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊ တသောသောသည်၊ ရယ် မောရ၍လည်း မနေနှင့်။

၄၆။ မပြတ်အသံ၊ တညံ့ညံ့သည်၊ စာအံစာဘတ်၊ ကြပ်ကြပ် မြဲမြဲ၊ သည့်လည်း့ ညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ စကားဆိုထွေ ပီလှစေ။

၄၇။ သင်ပုဏ်းထန်းရွက်၊ ပေထက်စီကာ၊ရေးသောခါလည်း။ အက္ခရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း လှလတ်စေ။

၄၈။ မပျင်းမရိ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊ တဖောင်ဖောင်လျှင်၊ သန်းခေါင်ညဥ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊ စစ ကုန်စေ၊ နေ့ကိုအလွတ် ရွတ်နိုင်စေ။

၄၉။ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊ မဖတ် စာပေ၊ မရေမရာ၊ နေ့သာကုန်ငြား၊ ရက်သာများအောင်၊ စကား ဖောင်ဖွဲ့၊ တုံ့လှဲ့ကျယ်ပွား၊ စကားပြောဟော၊ တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၅၀။ တယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီကိုယ်င၊ သင် ပုဏ်းပေမှာ၊ လက်မကွာအောင် စာရေးကြ။

၅၁။ နားပန်းဆံ နှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ဖြူထွား ပေါင်းပေါင်း၊ နားချောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သီကာ မြူး ရွှင်၊ ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည့်နှယ် မကျင့်နှင့်။

၅၂။ သက်န်းမှာလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွှင်လွှင်ပပ၊ ပြုကြမသင့်။ နန္ဒင်းဆိုးနှင့်၊ တိန်းညက်ဆိုးကို မဝတ်နှင့်။

၅၃။ ဒသသီဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါဌ်၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊ စောင့်ကြမြဲထွေ ညီလှစေ။

၅၄။ ရှေးဆရာမွန်၊ သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏာ၏၊ နံ့မျှအကျော်၊ မိန့်တော် နှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက် သာသာ၊ ပါဌ် ဂါထာနှင့်၊ လက်ာမယုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊ နှုတ်ဖြင့် မှတ်မည်၊

ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်ပါစေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့်ကြံ၍၊ ဉာဏ်ဖြင့်လောင်းသည်၊ ကောင်းကောင်း ကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

၅၅။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပချင်လျှင်၊ သင်သာ ခိုက်ကို သင်လိုက်ကြ။

၅၆။ သို့ပင်တစေ၊မနေရသာ၊ကျောင်းကခွါသော်၊ နောင်ခါနောင်တ ရှိတတ်စွ။

၅၇။ အတတ်ပညာ၊ တတ်မှသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာ နေကျိုးနပ်မည်ပ။

၅၈။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊ စိတ်မစွဲလျှင်၊ သဲဒဏ် ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာ ကြံလေ မင်းတို့ကျော။

၅၉။ ယခု အခါ၊ သာသနာမူ၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊ လူမှသာမဏေ၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဥ္စင်းသဃ်ာ၊ ဖြစ်ပြန်ပါမူ၊ ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိပဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည့်ထက် သည်သာ၊ မြတ်ရာသို့သာ လှမ်းပါလေ။

၆၀။ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ၏၊ဆုံးမစကား၊ မနာကြားက၊ လားလိမ့်ပါယ်ရပ်ရွာ။

၆၁။ ပစ္စုပ္ပန္န၊ ခုဘဝ၊ နေရ ကိုယ်ထီးသာ။

၆၂။ ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၆၃။ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နွမ်း၊ ဝမ်းမျှ မဝပါ။

၆၄။ မျက်နှာညှိုးပါး၊ လူ့ငနွား၊ အများစေစားရာ။

၆၅။ စေစားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။

၆၆။ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာစာ။

၆၇။ ဘယ်ငှါကိုယ်မှ၊ စွဲမရ၊ တလ္လရွံဘွယ်သာ။
၆၈။ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရသူ့ဥစ္စာ။
၆၉။ ရလာသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှားနေလေပါ။
၇၀။ တောမှာ ပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ ရပ်ဝေးစွာ။

၇၁။ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလားမလုပ်ပါ။
၇၂။ ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင်ထိုးတွန်းကာ။
၇၃။ ကျင်နာရိပ္ပယ်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်ငတ်တို့ပါ။
၇၄။ ရှာဖွေချေးငှါး၊ မရငြား၊ သွားချိုးလေပါ။
၇၅။ ခိုးမိပါလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေ ပါယ်ရပ်ရွာ။
၇၆။ ဤစာရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမခဏ်း၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်ကြည် လင်၊ ထင်လိမ့်ယခုပါ။

၇၇။ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းက၊ ရလိမ့်ဉာဏ်ပညာ။
၇၈။ လိမ္မာသိတတ်၊လောကဝတ်၊တတ်လိမ့်များဂုဏ်အင်။
၇၉။ သိမြင်ကျမ်းဂန်၊ သူ့ထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများထင်။
၈၀။ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခံ့ညား၊ သိကြားနတ်အသွင်။
၈၁။ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မန္တမ်း မျက်နှာမြင်။
၈၂။ မြင်မြင်သမျှ၊ ကြည်ညိုကြ၊ သိပ္ပဂုဏ်မြတ်ရှင်။
၈၃။ လိုအင်ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့် လွန်ပေါ် ထင်။
၈၄။ ရပ်ခွင်တပါး၊ ပြောင်းလည်သွား၊ ဘိုးများ ကျောက် အသွင်။
၈၅။ ကောင်းကင်မိုးဝ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လပြည့်ဝန်းအသွင်။
၈၆။ သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလှည့်ကြ၊ ဒေဝနတ်ဘုံတွင်။

၈၇။ မျှားဖြင့်နှတ်ပေါင်း၊ ရုံသိန်းသောင်း၊ လောင်းတော်နှတ်အသွင်။
၈၈။ ပဥ္စင်းငါးမည်၊ နှတ်တို့စည်၊ မည်သည်မဆုံးအင်။
၈၉။ ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လာပတ်ကုံးအင်။
၉၀။ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမီတေးတွင်။
၉၁။ အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဖူးရမချွတ်ပင်။
၉၂။ ပဥ္စင်းညီနှောင်၊ လူနှတ်မြှောင်၊ အောင်လိမ့်နိဗ္ဗာန်ခွင်။

၉၃။ ပြီးပေကမ္ဗတ်၊ဆုံးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊ ထေရ်မဟာလျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသံလှိုင်း၍၊ နေ့တိုင်းလုံ့လ၊ ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ မျှားလှဖြာဖြာ၊ သိဿာတပည့်၊မမေ့စေရ၊ နှုတ်ထဲကလျှင်၊ ထုတ်ပြသေချာ၊ အရာရာကို၊ စိတ်မှာမှတ်ထား၊ ယူတုံပြွားမှ၊ မခြားနိဗ္ဗူ၊ မှာကမ်းငူသို့၊ လှယ်ကူရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ရေလောင်းသည်၊ အပေါင်းသိဿ မှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခဏ်းပြီး၏။

၁၀-ဘိုးသူတော် ဦးနု
စကားပုံ

မြန်ဇမ္ဗူပေါ်၊ ဉာဏ်ယူမြော်သည်၊ သူတော်ကျွန်ုပ်၊ နား၏တန်ဆာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လက်ာပုဒ်ဖြင့်၊ အာလုပ်ချိုမြ၊ စကားပုံသရုပ်၊ တမျိုးထုတ်ပြီးလျှင် အချုပ်ကိုပြခဲ့မည်။

ဗုဒ္ဓဆာယာကိုတွယ်ရမည်။ ရုပ်လှတာကို ပယ်ရမည်။ ဗုဒ္ဓဆာယာကိုတွယ်မှ အေးမြရာသည်။ ရုပ်လှတာကိုပယ်မှ ဘေးပကွာသည်။

သေရည်ကို မသောက်နှင့်။ ရေကြည်ကို မနှောက်နှင့်။ သေရည်ကိုသောက်က အပါယ်ဘုံသို့ ကျတတ်သည်။ ရေကြည်ကိုနှောက်က အနယ်အမှုန်တို့ ထတတ်သည်။

ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍မဆိုနှင့်။ ဝင်တိုင်းလည်း သိပ်၍မမျိုနှင့်။ ထင်တိုင်းနှိပ်၍ဆိုက ရန်အသွယ်သွယ် ပွားတတ်သည်။ ဝင်တိုင်းသိပ်၍မျိုက အန္တရာယ်များတတ်သည်။

ဂေါဏမံသံကိုလည်း မစားနှင့်။ကောခြံရံကိုလည်း မပွားနှင့်။ ဂေါဏမံသံကိုစားက မိဘသတ္တဝါ ဖြစ်ပေသည်။ ကောခြံရံကို ပွားက အဓိကရ အပါယ်နစ်ချေသည်။

အယုတ်တရားကို အလိုမရှိနှင့်။ မဟုတ်စကားကို မဆိုဘိနှင့်။ အယုတ်တရားကိုအလိုရှိက ဘဂဝါ၏စကားကိုပယ်ရာကျချေသည်။ မဟုတ်စကားကိုဆိုဘိက သမာဓိတရားတို့ ကွယ်လှာ ရလေသည်။

မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုမစနှင့်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးကို မချနှင့်။ မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုစက ကလေးအမိုက်မို့ ဆဲတတ်သည်။ လူကို ယုံသဖြင့် အကြွေးကိုချက အရေးမစိုက်သမို့ မွဲတတ်သည်။

အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှလျှင် သတိထားလင့်။ တန်ခိုးနုပ်သူ ထမင်း ဝလျှင် မကျီစား နှင့်။ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှက စာဂ တန်တတ်သည်။ တန် ခိုး နု ပ်သူ ထမင်းဝက မာန ထန်တတ်သည်။

အဟုတ်အမှန်ကိုလည်း သိမှ။ အလုပ်အကြံလည်းရှိမှ။ အဟုတ်အမှန်ကိုသိမှ သံသရာ ဘေးပ၍ အနေကျယ်ကြမည်။ အလုပ်အကြံရှိမှ ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေတယ်ကြမည်။

သေဗ္ဗေးလို ကြွယ်သော်လည်း မာန်စွယ် မထနှင့်။ မြွေပွေးကို ငယ်သော်လည်း အလမ္ပါယ် မပြနှင့်။ သေဗ္ဗေးလို ကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်ထက အရှိအသေနဲလို့ ပြေမှုန်းတတ်သည်။ မြွေပွေးကို ငယ်သည်ဟု အလမ္ပါယ်ပြက ထိုမြွေ ခဲလို့ မကြာခဏ သေဆုံးတတ်သည်။

မတော်ဘဲ မဝယ် နှင့်။ မခေါ်ဘဲ မလယ်နှင့်။ မတော်ဘဲ ဝယ်လေက အသပြာခနေ ရှုံးတတ်သည်။ မခေါ်ဘဲ လယ်ချေက မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။

မတော်တာကို မမြည်းမစားနှင့်။ အဖော်မပါလျှင် ခရီးမသွားနှင့်။ မတော်တာကို မြည်းစားက ဘေးရန်ရလို့ ရောဂါပွားတတ်သည်။ အဖော်မပါဘဲခရီးသွားက အရေးမလှသမို့ သောကများတတ်သည်။

ခရီးကိုလည်းအပြင်းမသွားနှင့်။ မီးကိုလည်းအကြွင်းမထားနှင့်။ ခရီးကိုအပြင်းသွားက မှားတတ်သည်။ မီးကိုအကြွင်းထားက ပွား တတ်သည်။

ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမမှားလေနှင့်။ အနာရောဂါကို မကြီး ပွားစေနှင့်။ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားကမုချမှောက်တတ်သည်။ အနာရောဂါကိုကြီးပွားစေက ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။

စကားစကားပြောပါများ စကားထဲကဇာတိပြ၍ မာနတန်ခွန် ထူတတ်သည်။ ဘုရား တရား ဟောဖန်များက တရားထဲကပါဠိရ၍ ဒါနအလှန်လှူတတ်သည်။

အမျိုးမြတ်မှ အရိုးကိုကြံရသည်။ တန်ခိုးလျှပ်မှ အဘိုးတန် ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံပြုလျက်၊ ဦးနုမည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဘွယ်ရာ၊ ဆုံးမစာကို၊ တကာ တကာမ၊ မှတ်သားကြ၍၊ နေ့ည လေ့ကျက်ကြပါကုန် လော့။

ဘိုးသူတော်ဦးနု စကားပုံပြီး၏။

သားရွှေတောင်ဆုံးမစာ

၁။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပုခင်၊ မဲ့ဆံကျင်သည်၊ အိမ်တွင်မနေ၊ သွားပါလေဟု၊ သံချေစကား၊ ကြံချိုပျားသို့၊ မိအားဆုံးမ၊ အတတ်ရအောင်၊ ကျောင်းဆောင်ဗိမာန်၊ ဇေတဝန်သို့၊ သက်နှံ့လူကြော့၊ သွားပါတော့ဟု၊ ပျော့ပျော့တောင်းပန်၊ သားရွှေရုံကို၊ လျှင်ထန်မိမင်း၊ ဆိနန္ဒင်းနှင့်၊ ထုံသင်းမွှေးပေါင်း၊ လိမ်းပြီးလောင်း၍၊ နားဒေါင်းလက်ကောက်၊ ခြူးပြောက်အင်္ကျီ၊ ဖဲ့နီဖဲဝါ၊ ခါသာသက္ကလတ်၊ ကိုယ်လုံးဝတ်၍၊ လက်စွပ်ခြေကျင်း၊ ကြော့ကြော့ရှင်းနှင့်၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ရွှေစင်သက်နှံ့၊ သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံ့သည် သက်နှံ့ရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၂။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ကလေး၊ အကြံကွေးသည်၊ တွေးတွေးဆဆ၊ မကြောင့်ကြနှင့်၊ မိဘဆရာ၊ စောင်မပါအံ့၊ ပညာဉာဏ်ရောင်၊ ထွန်းပြောင်ကြက်သရေ၊ တတ်မျိုးတွေကို၊ စုံစေကြိုးစား၊ ဆရာ့ပါးဝယ်၊ ရွှေသားသက်ဝေ၊ မဲ့ဖအေလျှင်၊ သင်စေချင်လှ၊မောင့်ဖတသီး၊ ငါလည်းတသွယ်၊ ဖွားငယ်ဖွားကြီး၊ ဝရီးတူကွ၊ ရှင်ပျလူစုံ၊ လှကြေးမှုံကို၊ အကုန်ကြွင်းမဲ့၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာက၊ တေ့ဇာ့ဝိဝေ၊ ဇာတ်ပေါင်းတွေနှင့်၊ နှိုင်းဖွေလိမ္မာ၊ သဒ္ဒါရှစ်စောင်၊ အကုန်ဆောင်၍၊ လင်းပြောင်ရွှန်းရွှန်း၊ တက်နေထွန်းသို့၊ ကျမ်းဘိမ္မာ၊ ခုနစ်ဖြာကို၊ ရွှတ်ခါသွင်သွင်၊ တတ်စေချင်၏၊ ငါးအင်ဝိနည်း၊ လွန်သိမ်းဆည်းမှ၊ ခမည်းမောင်

မင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝမ်းတွင်းပြင်းစွာ၊ မှတ်စိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်....သက်နှံ ရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၃။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ့် မျက်ပွင့်၊ ခါချိန်သင့်ကို၊ မောင်မင့်ဆရာ၊ ကျောင်းတော်သာက၊ မြော်ကာလည်းကြည့်၊ ငါ့တပည့်ဟု၊ ရွှေမှည့်သိဂ်ါ၊ ကျမ်းပေစာကို၊ အထာလည်းပွင့်၊ ငံ့ပေလင့်အံ့၊ မမြင့်မကြာ၊ အိမ်မှာမနေ၊ ကျောင်းမှာနေဟု၊ ခုလေ သွားပါ၊ ဆိုသော ခါလည်း၊ မာတာ မိခင်၊ ကျေးဇူးရှင်လည်း၊ ထိပ်တွင်ရွှေကြာ၊ ပန်းပမာသို့၊ တင်ကာဝပ်တွား၊ မြတ်ထံပါးသို့၊ မခြားခုပင်၊ သွားစေချင်၍၊ ရွှေစင်သက်ဝေ၊ မကြာစေနှင့်၊ လူရေး လူရာ၊ ရှိပါမည်ကြောင်း၊ မိခင်မောင်း၍၊ သားကောင်း ရွှေလှော်၊ မိမျက်ဖျော်ကို၊ ကျောင်းတော်ဗိမာန်၊ဇေတဝန်သို့၊ မြတ်မွန်ပါးထံ၊ အပ်ထားနှံသည်....သက်နှံ ရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၄။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်လူပျို၊ မဲ့ပန်းညိုသည်၊ အိမ်ကိုမမင်၊ မပျော်ရှင်နှင့်၊ မိခင်မေတ္တာ၊ ဆုံးမပါလျက်၊ မခံရှက်သော်၊ လူပြက် လူချော်၊ လူသရော်နှင့်၊ ပေါင်းဖော်ယှဉ်ကပ်၊ ပျက်ချေတတ်၏၊ သားမြတ်ရွှေငုံ၊ ပမာပုံကို၊ ယှုတုံ့ယှဉ်သော၊ မယ်မင်းပြောအံ့၊ မစ္ဆာပုပ်ဟောင်၊ ငါးသေကောင်ကို၊ ပဒေါင် ရွက်မှာ၊ ထုပ်ပိုးပါလည်း၊ ငါးသားမပုပ်၊ ဒေါင်ရွက် အုပ်မှာ၊ ပုပ်လေသည်သာ၊ ဥပမာသို့၊ ရွှေဝါသက်ပေး၊ မဲ့ရင်သွေးလည်း၊ ဝေးဝေးလျင်စွာ၊ လူသုံးဖြာကို၊ ကောင်းစွာကြဉ်ဖဲ၊ အယူစွဲ၍၊ ဝမ်းထဲရုံ့ရုံ့၊ယုန်လျင်ကြုံ့သို့၊ ဆိုတုံ့မဝံ့၊ စောင်းမာန် ညံ့လျက်၊ ကြောက်ရွံ့ရိုသေ၊မိမအေကို၊ ရိုသေခညွတ်၊ဟုတ်ပေတတ်၏။သတ် မှတ်ပလေ၊ မအေမိခင်၊ သွန်သင်လိမ္မာ၊ တတ်ကြောင်းရှာ၍၊ ဆရာ မြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်....သက်နှံရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၅။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရှဲလုံး၊ မယ့်ဆံထုံးမှ၊ ပန်းကုံးပမာ၊ မယ်ဆင်ပါလျက်၊ ကောင်းရာမြော်မြင်၊ ကောင်းစေချင်၍၊ ကောင်းတင်စေငြား၊ ထံပါးဆရာ၊ နေသောခါဝယ်၊ ရွှေသားလျှံဝင်း၊ ပုံမယွင်းသို့၊ မောင်မင်းလူနု၊ သားမျက်ရှု၏၊တန္တုပုံကို၊အမည်ဆိုအံ့၊ အပျိုအရွယ်၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ ကောင်းပါမူကား၊ ကြည်ဖြူခံ့ညား၊ လျှိုးဝပ်တွား၍၊ ရွှေသားဝမ်းတွင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊မယ်မင်းပြုပြင်၊အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နှံ၊ သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည် — သက်နှံရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၆။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပန်းဖူး၊ရွှေလိုဦး၍၊ ပျံ့ပျူး သာယာ၊ သေးငယ်စွာက၊ တတ်ပါစေချင်၊ မြင်ပါစေလို၊ဆိုတိုင်း ယှဉ်၍၊ ကြံသင်ရေးရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ ဆုံးမခံ၍၊ သက်နှံထုံသင်း၊ သားမောင်မင်းကို၊ မယ်မင်းသွန်သင်၊ ဘယက် သွင်သို့၊ အိမ်တွင်မထား၊ မပျော်ပါးနှင့်၊ လူလားမြောက်ခါ၊ မနေ ပါတည့်၊ သင်သာခိုက်တွင်၊ အရိုက်အပုတ်၊ အတုပ်အနှောင်၊ ကျောင်းရွှေဆောင်သို့၊ မယ့်မောင်ကြိုးစား၊ နှလုံးထားလော့၊ ထွတ်ဖျားဆရာ၊ပညာသင်ကြောင်း၊ရိုက်ပုတ်မောင်း၍ရွှေကျောင်း တော်မှာ၊ သည်ဆရာ၏၊ ပညာအသိ၊ ဖြစ်ဘိစေချင်၊ ဖမိခင်နှင့်၊ တူပင်အပ်နှံ၊ သားရွှေရံကို၊ သင်အံမည်ကြောင်း၊ တဖြောင်းဖြောင်း၊ ဆိုမြွက်ဟသည်၊ ကြွကြွလှမ်းပါ၊ ချစ်လှစွာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ် ထားနှံသည်....သက်နှံရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၇။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်နုနယ်၊ ပုလဲသွယ်သို့၊ အမယ် မွေးခံ၊ တတ်သိစေလို၊ ပြည့်နှန်းဆိုအံ့၊ လူလိုသင်ထား၊ ငှက်ကျေး

သားမှ၊ သင်ကြားနားမှာ၊ သူ့ဘာသာဖြင့်၊ဗုဒ္ဓါမိန့်မှာ၊ ဒွတ္တိံသာ ကို၊ ဝမ်းမှာပြည့်လျှမ်း၊ ရွှတ်စီးဖြန်း၍၊ နေ့ချမ်းညလျှင်၊ တောင် လက်သင်၍၊ မုခ်ဝင်ခေါင်စွန်း၊ လေသာနန်း၌၊ ပျံ့သန်းလူးလာ၊ နေသည့်ခါမှ၊လဟာမိုးပြင်၊ထက်ကောင်းကင်က၊စွန်လျှင်စုတ်ထွေ၊ ပါရလေသော်၊ သံချေညံညံ၊ ဘဝင်လျှံမျှ၊ ရွှတ်အံ လန်းလန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊မပန်းမပင်၊ သူ့ဂုဏ်အင်ကြောင့်၊စွန်လျှင်မနေ၊လွှတ် လိုက်ပေ၏၊ အရှေ့မကြာ၊ ထိုအနာကြောင့်၊ နိစ္စာတဝ၊မရဏဖြင့်၊ ပြောင်းကြွနတ်ထံ၊ကျေးသားစံသို့၊သက်နှံ့လူပျို၊သားပန်းညို့လည်း လိုလိုရာရာ၊တတ်ပညာကို၊ ဝမ်းမှာသွတ်ကြောင်း၊အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊ အပ်ထားနှံ့သည်... သက်နှံ့ရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၇။ သားရွှေတောင်၊မောင်ငယ်ရင်သား၊ မိစကားကို၊ရွှေနား ချိုချို၊အမယ်ဆိုအံ့၊ပုံကိုနားထောင်၊ ဤလူ့ဘောင်တွင်၊မိုက်ခေါင် အတိ၊မိုက်လှဘိသည့်၊ဒိဋ္ဌိယူမှား၊ မြွေသမားလည်း၊သုံးပါးရတနာ့၊ မြတ်ဓမ္မကို၊နားမှမဝင်၊ ပိတ်သောသွင်သို့၊ မမြင်မျက်ကန်း၊မောဟ လွှမ်း၍၊ လူစွမ်းဘာသာ၊ အရွှာရွှာသို့၊ မြွေရှာသွားချင်၊တည်းလေ ဝင်သော်၊ရွာတွင်အများ၊ယောကျ်ားမိန်းမ၊ နေ့ညမကွာ၊သရဏဂုံ မြတ်သုံးစုံကို၊ ကြည်ယုံဆောက်တည်၊ မြတ်ကြသည်ကို၊ နားလည်း မဝင်၊ မြွေသခင်လည်း၊ ပြီးချင်ဘွယ်သာ၊ တစာစာနှင့်၊ သည်ရွာ တွင်ပင်၊ မနေချင်ဟု၊ မြွေလျှင်ဖမ်းမည်၊သွားလေသည်ကို၊ တော လည်သို့ရောက်၊ ထူးတွင်းပေါက်၌၊ မြွေဟောက်ငန်းဟန်၊ ပြီစွာ ဖန်၍၊သဏ္ဍာန်မယွင်း၊ နဂါးမင်းကို၊ အလျှင်းမနေ၊ဖမ်းရှာချေဟု၊ ပျက်ထွေ အမျက်၊ ချောင်းချောင်းထွက်မျှ၊ လိုက်လေကလျှင်၊ ကြောက်အင်ကြီးစွာ၊ သေအံ့ငှါဟု၊ပြေးရှာပင်ပန်း၊အစွမ်းဂုဏ်ကို၊

ကိုယ်ပင်မယုံ၊ အသည်းတုန်မျ၊ ထိုရွာကလျှင်၊ ကြားရစကား၊ သုံးပါးရတနာ၊မြတ်ဂါထာကို၊ ပြေးကာယောင်ယမ်း၊အမှန်းမသိ၊ ရွတ်မိကာသာ၊ ဂုဏ်တော်ဇာကြောင့်၊ ကြားကာဝမ်းတွင်း၊ နဂါး မင်းလည်း၊ ချက်ခြင်းယူလေ၊မသင့်ချေဟု၊ ရိုသေမသတ်၊အသက် လွှတ်၍၊ကြည်ညွတ်လှတင့်၊ ပန်းနှစ်ပွင့်ကို၊ချီးမြှင့်ပူဇော်၊ မြတ်ဂုဏ် တော်ကြောင့်၊မိုက်ဖော်မဝင်၊ ဖြစ်သောသွင်သို့၊ သဇင်ကြက်ရုံး၊ သားရွှေတုံးကို၊မြတ်ဆုံးအချာ၊ရတနာကို၊ထိပ်မှာပန်းဟန်၊ပန်ပါ စေကြောင်း၊ အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာ ကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊ အပ်ထားနှံသည်....သက်နှံ ရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

သားရွှေတောင်းဆုံးမစာ ပြီး၏။

ဘုရားရှိခိုးပူဇော်ခြင်း၏

အကျိုးကျေးဇူး

"ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ တိ ကိတ္တယန္တဿ၊ ကာယေ ဘဝတိ ယာပီတိ၊ ဝရမေဝ ဟိ သာ ပီတိ၊ကာသိနေန္နာပိ ဇမ္ဗုဒီပဿ"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ ဘုရားဘုရားဟူ၍လည်းကောင်း၊ တရား တရား ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သံဃာ သံဃာ ဟူ၍လည်းကောင်း ကြားရသောသူတို့၏ကိုယ်၌ဖြစ်သောပီတိသည် ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းလုံးကို အစိုးရသည်ထက် မြတ်၏။

မျက်စိကိုဖွင့်၍ ကြည့်ကာမျှနှင့်လည်း များစွာသော အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေနိုင်သော ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ခြင်းငှာ သွားရာ၌ ခြေလှမ်းတလှမ်းတွင်ဖြစ်သော ကုသိုလ်၏ ကြီးမြတ်သည်ကိုလည်း....

"သတံဟတ္ထိ သတံအဿာ၊ သတံ အဿတရီရထာ၊သတံကညာ သဟဿာနိ၊ အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ၊ ဧကလာပဒီဝီတိ ဟာရဿ ကလံနာဂ္ဃတိသောဠသိံ"ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား— ဆင်တသိန်း၊မြင်းတသိန်း၊အဿတိုရ်ကသော ရထားတသိန်း၊ လှပ ယဉ်ကျေးသော ကျောက်စီ ပတ္တမြား နားဒောင်း ဝတ်ဆင်သော သတို့သမီး တသိန်း ရသည်ထက် ဘုရားရှိခိုးပူဇော်သွားသူ၏ ခြေတလှမ်း၌ ဖြစ်သော စေတနာ၏ အကျိုးကို ၁၆စိတ် စိတ်၍ တစိတ်မျှ မမှီနိုင်။ ။ထိုသို့ဟောခြင်းသည်လည်း နိဒဿနမျှသာဟု မှတ်ယူကုန်ရာ၏။

အနန္တငါးပါး ဘုရားရှိခိုး

ဗုဒ္ဓဂုဏော အနန္တောဟု၊ ကျော်စောထင်ရှား၊ သုံးပါးရပ်သူ၊ နတ်,လူ,ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါကို၊ ခေမာသာခေါင်၊ နိဗ္ဗာန်သောင်သို့၊ ရွှေဖောင်မဂ္ဂင်၊ သဘောယာဉ်နှင့်၊ ကယ်တင်ဆောင်ယူ၊ ပို့တော်မူသည်၊ နတ်လူတို့ ထိပ်ပန်း၊ရဟန်းတို့ဆရာ၊အစိန္တေယျာဟု၊အနန္တဂုဏ်အဝ်၊ ကျေးဇူးရှင်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

ဓမ္မဂုဏော အနန္တောဟု၊ တည်သောကမ္ဘာ၊သတ္တဝါ လူနတ်၊ အထပ်ထပ်ကို၊ လေးမြတ်ကြင်နာ၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်၊ တဏှာသံယော၊ ကိလေတောမှ၊ဆေးကြောသုတ်သင်၊ မြူမတင်အောင်၊ရှောင်ကြဉ်ပေတတ်၊ တရားမြတ်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

သံဃဂုဏော အနန္တောဟု၊လောဘ ဒေါသ၊ မောဟကင်းကွာ၊ တဏှာကာမ၊ ကိလေသနှင့်၊ ရာဂအမိုက်၊ နှစ်ခြိုက်မပျော်၊ မမွေ့လျော်ဘဲ၊ရှင်တော်ဟောကြား၊ မြတ်တရားကို၊မှတ်သားကြည်ညို၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ ရောက်ကြောင်း မှန်သည်၊ မြတ်မွန်ထေရ်ကျော်၊ သံဃာတော်တို့၊ဂုဏ်တော်ကြီးစွ၊ အနန္တကို။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မာတာပိတုဂုဏော အနန္တောဟု၊ အပြောကျယ်စွာ၊ သံသရာဝယ်၊ မာတာ ပိတာ၊ မိနှင့်ဘတို့၊ ရေကြည်ကလလ၊ တည်ဦးစက၊ ချီချဉ့်ပူစပ်၊ ရှင်းရှင်းပြတ်အောင်၊ မပြတ်ယုယ၊ မိဘတို့မှာ၊ စိုးရိမ်စွာဖြင့်၊ အစာဆိမ့်အေး၊ နို့ချိုပေး၍၊ ကျွေးသည့်မိခင်၊ မွေးဘရှင်ကို။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

အာစရိယဂုဏော အနန္တောဟု၊ မိန့်ဟောအရ၊ ကောက်ယူပြသော်၊ နယနည်းနာ၊ အဖြာဖြာကို၊ လိမ္မာစေကြောင်း၊ မေတ္တာလောင်း၍၊မကောင်းကိုကြဉ်၊ကောင်းရာယှဉ်လျက်၊နှုတ်မြွက်သံချို၊ ဆုံးမဆိုသား၊ အဟိုများစွာ၊ သံသရာဝယ်၊ သုံးသွယ်သောကပ်၊ လေးရပ်အပါယ်၊ ရှစ်သွယ်ရပ်ပြစ်၊ ဆိုးညစ်ယုတ်မာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ခေမာဘုမ္မိ၊ဘေးမရှိအောင်၊နိဗ္ဗာန်သောင်သို့၊ရောက်အောင်ပြည့်နှိုး၊ သွန်သင်ပေတတ်၊ဆရာမြတ်ကို။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

သုတ ဆယ်ပေါင်းတွဲ